

111. g. 2006. g.

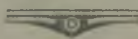
A FELSŐBORSODI REF. EGYHÁZMEGYE

1918. ÉVI MÁJUS HÓ 2-IK NAPJÁN SAJÓSZENTPÉTEREN
TARTOTT TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE:
SZENTMÁRTONI DÁNIEL
EGYHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ.

NYOMATOTT:
BLASZ ÉS ÁBRAHÁM KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
EDELÉNYBEN, 1918.

A FELSŐBORSODI REF. EGYHÁZMEGYE

1918. ÉVI MÁJUS HÓ 2-IK NAPJÁN SAJÓSZENTPÉTEREN
TARTOTT TAVASZI KÖZGYÜLÉSÉNEK

JEGYZŐKÖNYVE.

SZERKESZTETTE:
SZENTMÁRTONI DÁNIEL
EGYHÁZMEGYEI PAPI FŐJEGYZŐ.

NYOMATOTT:
BLASZ ÉS ÁBRAHÁM KÖNYVNYOMDÁJÁBAN
EDELÉNYBEN, 1918.

A Felsőborsodi Ref. Egyházmegye 1918. május hó 2-ik napján, Sajószentpéteren tartott tavaszi közgyűlésének

JEGYZŐKÖNYVE.

Jelen voltak:

Vadászy Pál
esperes

Ragályi Béla
e. m. gondnok

elnöklete alatt

Botos József

Elek József

Barna Gyula

Kazay Géza

Dr. Orbán Barna
világi tanácsbíró.

Molnár József
papi tanácsbírák.

Szentmártoni Dániel egyházi főjegyző.

Dr. Nagy Barna világi főjegyző és ügyész.

Bartha Gyula egyházi aljegyző

Svingor József egyházmegyei dékán.

Bálint János, Batta József, Csapó János, Cseh József, Csiky József, Demeter Bertalan, Hubay Mihály, Jakab István, Kerekes János, Kovács Béla, ifj. Körössy István, László Sándor, Lenkey Gyula, Lököcs Sándor, Pataki János, Pozsga József, Svingor Jenő, Szabó Lajos, Tussay János, Varga Imre lelkészek, ifj. Balog István, Illyés János, Körössy József, Salamon Gyula, s. lelkészek.

A tanító testület részéről: *Gööz Ferencz, Szügyi László.*

Ezeken kívül a gyülekezetek képviselői, tanítók és vendégek szép számban.

1. A sajoszentpéteri ref. templomabn tartott isteni tisztelet után, melyen Szabó Lajos borsodszakácsi lelkész imádkozott, átmenve a városháza disztermébe, itt esperesünk költői szárnyalásu szép alkalmi imát mondott, majd Ragályi Béla egyházmegyei gondnok röviden üdvözölve a megjelenteket, a közgyűlést megnyitotta.

2. Olvastatott a sajoszentpéteri járás főszolgabirájának 1917/918 számú átíratá, mely szerint — jelen közgyűlésünk megtartását engedélyezi.

Tudomásul szolgál.

3. Dr. Görgey Sándor, Bónis Aladár, Benőcs Zsigmond — más irányu elfoglaltatásukra hivatkozással — bejelentik, hogy e közgyűlésen nem vehetnek részt.

Távolmaradásuk igazoltatik.

4. Esperes felolvassa következő jelentését:

Nagyliszteleti egyházmegyei közgyűlés!

Az emberiségnek három ideálja van: fehér karácsony, zöld husvét, és a szentlélek tüzeitől piros pünköstit. A magyar nemzetnek is ez a három ragyogó színe van. De ettől most megszűnünk. Fekete volt a karácsonyunk a husvétunk vérvörös, a pünköstit színét még a jövő árnyéka fedti be. Rémes patakokban ömlik a népek, a nemzetek vére, az eget veri a rettentő csatazaj, mit csak a sok millió számú kesergő szívek lázas dobogása kíséri, mint valami divinsztragédiát, melynek hősei az elcsábított és hűtlenné lett nemzetek, kik most már nemzetük ellen elkövetett merényletüket, vétküket keservesen megbánva, várják magokra a nagy világháború sorsdöntő ítéletét. Mert úgy látszik, hogy most nem egyesek, nem nemzetek sorsa dől el, hanem ennek a mai kornak megfellebezhetetlen ítéletét bömbölik a tűzokádó ágyuk, melyeknek

megfélemlítő hatása alatt önkéntelenül jön rajunkra a megrettent tanítványoknak ezen segély kiáltása: „*Uram segits mert elveszünk*“.

De e katasztrophális helyzetben szívünkbe szált a biztató hit szelid érzése és megsebzett szívünk vigasztalására a bátorító remény nyújtja felénk segítő karjait és az önbizalom, hősiesség kitartás nyugodt érzésével tekintünk a jövő felé, hogy miként a mester szavára lecsendesült hullámok között nem sülyedt el a hányt-vetett hajó; éppen így a mi igazságos ügyünket is győzelemre juttatja a titkos, de bölcs czélok szerint munkálkodó isteni gondviselés. A hitnek ezzel a biztató erejével eltelve, gyültünk most össze mi is, mint egyházmegyei életünk ez idő szerinti őrállói, hogy sociális tevékenységünk mellett — melyre sok felől zaklatott hazánk érdeke szólit — adjunk számot azon tetteinkről is, melyeket felmutathatunk hivatalos működésünk különböző téerein. Mert ha valaha szükség volt a sociális tevékenységben rejlő erő kifejtésére; ugy szükség van most, midőn a világháboruban zajongva futó élet áradata percről-percre eszmék és érzések légiószerű tömegét veti fel és az eseménytenger vészes hullámaira dobott ember mintegy hitét veszítve kutatja, keresi a megváltó gondolatot, melylyel mint honpolgár és egyháztág becsülettel töltse be hivatását. Innen van hazánkban is a pártpolitikai ellenszenvet élesztő elvi harcz, küzdelem a demokrácia, a modern radikálizmus jelszavával, mely nemzetközivé lett hatását egyetemlegesen érezteti, a mi előtt — mint a szabad szellemű eszmék képviselői — mi sem hunyhatunk szemet.

De nem azon világnézleti alapon, mely a francia forradalom romboló, atheista szelleméből nőtte ki magát, hanem azon, mely a keresztyénség magasztos eszméiből született. Mert tény, hogy a kálvinizmus — a mint azt négyszázados multunk bizonyítja — mindenkor a népjogok bátor harczosa volt, csak-hogy átgondoltabb, tisztább, nemesebb eszményekből szivta

táplálékait. Csak így teljesíthette feladatát a népek életének felszabadítása, felsőbb kulturális fokra emelése és jogokhoz való juttatása által.

Ujabbán felvetett nagy kérdéssé lett az iskolák államosítása, ami már nem csak kulturális vagy nemzeti kérdés, hanem egy új világnézet alkotó része lett, mely a ker. világfelfogás ellen fegyverkezik. Ez irányú törekvés teljesen jogosult nemzetiségi vidékeken, hol egyházi felsőbb hatóságaink szinte ambícióval vezetik és ölelik keblökre fent és alant az iskolai tanítás és nevelés szent érdekeit, hol az iskolák élete egyházunk életével oly melegen összeforrt; hol egyházaink, iskoláink eleitől fogva egy a közös szenvedések által megszentelt múlt osztályosai voltak a hazával: itt az államosítás — bárha egyházainkra nézve tehercsökkenéssel járna is — inkább ártana mint használna, főleg ha a kormányzati politikába belefog vegyülni az az internationalismus, a felekezetenélküliség átkos szelleme. Ma még az államosítás eszméje első tekintetre igen vonzó, tetszetős, mely a multak valláserkölcsei puritán felfogásából nyeri táplálékát, de mivé fog lenni majd akkor, ha a leselkedő új szellem fogja elfoglalni uralkodási székét a lelkek felett és az fogja érvényesíteni a maga elveit a kormányzásban és az iskolákban egyaránt.

Szorosabban vett egyházi életünk mezején magasan domborodik ki a reformáció 400-as emlékére a mult évben országosan megtartott emlékűnnepély, úgy egyes egyházainkban, mint hazánk szívében Budapesten, hol igazán lélekemelő felséges volt látni, érezni azt a hatást, azt az édes érzést, melyet e felekezetiségen felülemelkedett ünnepély a lelkekre gyakorolt. Fokozta annak nagyszerűségét és méreteit azon körülmény, hogy ref. egyházunk ez idő tájban tartotta harmadik országos zsinatát. Az országos ref. lelkészegyesület, a prot. irodalmi társaság, a tanárok-tanítók orsz. egyesülete szintén akkorra hívta ösze tagjait, úgy, hogy ez ünnepélyek külső megjelenésükben, etikai formájukban, népesség és arány te-

kintetében egy igazán feltűnő, a protestantismusban rejlő erőnek, tartalomnak szép jövőt ígérő prototipusává nőtte ki magát. Ez állításom valódiságát támogatja azon körülmény, hogy ünnepélyünk külső fényét az országos kormány és a különböző irodalmi társaságok, magas testületek képviselőik megjelenése által impózánssá tették. Bár e megjegyzést, a külső alakiságnak e felemlítését el is hallgathattam volna, de mégis jól esik lelkemnek, ha e szerény kis körben — honnan nem messze hangzik a szó — kifejezést adhatok a látottak és hallottak feletti örömömnek, azon tapasztalati tényből indulva ki, hogy az öröm megosztva nem fogy, hanem inkább nagyobbodik, de másrésről a 400 éves ünnepély megtartása, annak belső értéke, a zsinat országos jelentősége, fénye, mind oly jelenségek és események, melyekről e helyen röviden meg kell emlékez-nem, habár zsinati alkotásunk a megalakuláson, osztályokba sorozáson felül alig mutathat fel valamit, de respektálnom kell ezekkel szemben azon szempontot, nézetet is, hogy ezekben élet, erő, haladási szellem és vágy nyilatkozik, melyek a felemlítés sorozatában mind helyet követelnek magoknak. Ezek mind a protestantismusban rejlő erők nyilatkozatai, melyek nem csak haladást mutatnak a multtal szemben, hanem felhívó szózat is a jövőre nézve. Óh vajha minél előbb megszülné az a titokzatos jövő a prot. uniót is, hogy ne csak papiroson, vagy fényes szónoklatokban nyilvánulna meg e rég ajtónkon kopogtató nagy gondolat, hanem minél előbb megvalósulna. Igaz, hogy a közös prot. nagy gyűlésen megtörtént külsőleg a lelkek ölelkezése, de az volna már óhajtottó, hogy az ne csak szépen hangzó szónoklatokból, hanem a bennünket minden oldalról ellenállásra képesítő közössé vált erő kifejtéséből álljon.

Prot. unióról levén szó, nem leplezhetjük el megütközésünket azon elszomorító esemény felett, mely élénk színben domborítja ki azt a tényt, hogy még saját kálvini egyházunkban sincs meg a kívánatos unió, amint azt a legujabban felmerült Zoványi ügy példája mutatja. Ugyanis ref. egyházunknak e már régen megunt „tengeri kigyója“ újabb jelét

adta a Kálvin ellen elkövetett merényleteinek, midőn a debreceni tudomány egyetem theol. fakultása által rendezett 400-as ref. emlékünnepevényen tartott felolvasásában Kálvint denunciólja, főleg a predestináció tanát igyekezvén sárba tiporni, amiért érdemes volna őt a tudomány örve alatt nagy reformátorunk ellen intézett vakmerő támadásáért megfelelő megtorlásban részesíteni, mert e romboló kritikájával egy új nemzedék vallásos felfogását károsítja meg a könnyenhivők között, növelvén különben is vallástalanság felé hajló körünk ez epigon keresztyéneinek züllött tábort.

De lépünk közelebb önmagunkhoz, anyagi helyzetünk szomorú képének rajzolásához, mit anélkül is ismerünk ugyan, mert naponként láthatjuk annak egyes vonásait. Ez a kép régi keletű, őseinktől örököltük, ez a tisztességes szegénység. Mintha mi prot., közelebb kálvini egyházak, lelkészek és tanítók nem is a közös édes anyának, a hazának gyermekei volnánk: a bibliai Lázár mértéke szerint kapjuk az állam asztaláról a szűk marku falatot, míg a róm. katolikus egyháznak az 1887. évi XLVI. t. cz. 3., 4., 5. §-ai szerint fölszámított vagyonértéke ingókban és ingatlanokban 222.539,106 kor.

E nagy vagyont a kath. egyház bizonyos állami szolgáltatók és terhek ellenében kapta, de ezek nagyrésze megszűnt, de a jövedelmező alap nem változott, mi pedig öröklött szegénységünk filléreiből fedeztük úgy a közigazgatás, mint a tanügy terén az egyre növekedő igényeket, habár nem tagadhatjuk egyházi felsőbbségünk segítő jóakarátát melyet az államtól időnként kieszközölt segélynyújtásában irántunk tanusít. A kath. autonómia és az 1848. XX. t. cz. végrehajtása között felállított junktim megvalósulását epedve várjuk, de az a kormány legujjabb kifejezett biztatása dacára is az események titkos kohójában maradt még eddig. De hisszük, hogy a kor szelleme által is megérlelt törvényadatot, jogos kivánságnak beteljesítését egy kormány sem fogja megtagadni, csak az országosan kívánt béke helyreálljon.

Nagy. e. m. közgyűlés! Az élők mellett a halottakról sem szabad megfeledkeznünk. A múlt évben decz. 2-án váratlanul hagyott itt bennünket Osváth Zoltán ózdi missziói lelkésztársunk, kinek elvesztése nem csak özvegyét, hanem szeretett egyházát is mélyen sújtotta. Missziói munkásságának eredményeit elismerte egyházi felsőbbsege is, mint fokozni igyekezett tőle lehetőleg mindenkor. Szép talentuma, szónoki ereje, rögtönzési képessége előtt a más felekezetűek is meghajoltak, úgy hogy társadalmilag is vezető szerepet vitt, ami oly intelligens közönség között, mint az ózdi nem kis feladat. Lelkészi szolgálata egyháza élettörténetével melegen összeforrott, úgy hogy a missziói megerősödése az ő idejére esik. Egyházmegyei közgyűlésünk áldást kíván kihűlt poraira, áldást emlékére!

Másik halottunk Andorko István rudabányai tanító, ki december 5-én hagyta itt kedveseit a múlt évben. Hosszas szenvedés előzte meg bekövetkezett halálát. Egyszerű szelíd munkása volt a népnevelés szent ügyének, minek szent érdekeit hosszas szolgálati ideje alatt mindég szívében viselte. Egyszerű, zajtalan munkássága folytán megérdemli, hogy haláláról megemlékezzünk, özvegyével együtt azt kívánva, hogy sirja felett virasszon a kegyeletes megemlékezés!

1917 december 26-án nagypénteki gyász borult a kondói egyházra is, mert rég gyengélkedő papját: Nagy Barnát elvesztette. Mint a nap lassu pályafutással éri el az estét s olvad be az éjszakába, úgy közelgetett ő is a kedveseit gyász-baborító koporsó felé, míg végre odahelyezé a résztvevő kegyelet. Özvegye és árvái könnyeivel összeolvad az egyház és egyházmegye fájdalmas részvéte is és ennek hatása alatt bucsuzunk el tőle azon hő kívánatunk kíséretében, hogy legyen siri álma csendes és boldogító, sirja felett pedig virasszon a kegyeletes megemlékezés.

A fájó veszteség bánatos érzései közt temette el szeretett

tanitóját Mészáros Bálintot is a sajeócsegi egyház, melynek egy új nemzedékét tanította s bocsátotta utra az élet iskolájába. Több évtizedes munkásságával egészen újjá alakította kis egyháza szellemi arcképét. Szorgalmát nem csak az iskolában tapasztalt elméleti tudás jellemezte, hanem a praktikus gyakorlati élet követelményeinek megvalósításában is igazi mester volt, ugyannyira, hogy gazdálkodási ügyessége, előrelátó gondossága párosulva nagy szorgalommal; feltűnést keltő anyagi jólétre emelte. Mig végre pihenésre vágyó lelke óhajta szerint nyugdíjba vonult, de csak kevés ideig élvezhette — mint özvegy — annak boldogító előnyeit, mert nemsokára örökös nyugalomba kellett vonulnia. Egyetlen fiával együtt siratja gyászolja szeretett egyháza, egyházmegyénk is fájó részvétellel kíván neki békés nyugalmat, mint a népnevelés évtizedeken át hűségesen működött buzgó apostolának. Béke poraira! Áldás emlékére!

Történeti sorrendben következő halottunk: Erdély nagynevű püspöke Dr. Kenessey Béla, ki egyszersmind az egyetemes konvent lelkészi elnöke is volt. Hosszu ideig volt a budapesti theológia magán, majd rendes tanára, 1895-ben lett a kolozsvári theol. fakultás igazgatója, 3 év múlva erdély püspöke, 1915-ben az egyet. konvent lelkészi elnöke. Ily helyzetben érte f. évi január 8-án a halál, aminek sötét völgyébe már rég vitte a sorvasztó betegség. Alapos miveltség, mély tudományos és bibliai készültség tárháza volt magasabb eszmények után vágyakozó lelke. Ha minden tekintetben el nem érte is a gyakorlati téren azt az ideális magaslatot, hová lelke szárnyai vágyakoztak, annak oka megtört testének hanyatló ereje volt, habár lelke ily porsátorban is magosan lobogott. Méltó, hogy mint egyetemes egyházunk nagy halottjáról e helyen is megemlékezzünk, azon kegyeletes érzésből fakadó hő kívánattal, hogy sirjában nyugodjék békével, egyháztörténelmünkkel összeforrt nevét pedig övezze a történelem glóriája.

Midőn e nagy halottunk haláláról megemlékezünk, önként jön ajkunkra az üdvözlet hangja, mivel a püspöki székre egyhangulag megválasztott utódnak főt. és mélt. Nagy Károly urnak érdemei iránt viseltetni tartozunk. Theológiai magas képzettséggel, szónoki tálentummal ellátva indul magasan szárnyaló lelkével a jövő felé. Illő tehát, hogy magasztos pályafutásának küszöbén a távolból is melegen üdvözöljük, áldást, kitarást, sikert, kívánva közhasznu munkálkodására.

Nagyt. egyh. m. közgyűlés! Az általam ugy hatóságokkal mint lelkész és tanító társaimmal folytatott levelezésem múlt és jelen évi száma 1286, ami eléggé mutatja elfoglaltságomat. De e számok alatt tett intézkedéseim tartalmáról — részint költség, részint idő kimélés szempontjából — nem szólok, miután azok végeredményökben ugy is nyilvánosságra jutottak.

De lássuk a részleteket az egyházlátogatási jegyzőkönyvek kimutatásai alapján:

I. Adakozások.

Boldva: Isten dicsőségére: ifj. Lovász István és neje szül. Gyuricskó Katalin 100 kor., Szaniszló Sámuel 10 kor. Az Urasztalára adományoztak: özv. Gyuricskó Sámuelné kenyeret és bort, idb. Lovász Istvánné kenyeret, Simon István bort, özv. Kocsis Sándorné kenyeret, Szabó Lajos bort, Cselényi Jánosné és özv. Bodnár Sándorné kenyeret egy-egy alkalommal.

Damak: Kenyeret adtak az Urasztalára: Tóth István, Nagy János, Veres István, Molnár Mihály, Hegedüs Miklós, Hegedüs Lajos egy-egy alkalommal. Birinyi József, leánya emlékére urasztali terítőt 200 kor. értékben.

Hangács: Urasztalára kenyeret és bort adtak: Kerekes András négy alkalommal, Kerekes István és H. Kopcsó József egy-egy izben. Isten dicsőségére N. N. 100 kor.

Hegymeg: Urasztalára adományoztak kenyeret: Farkas József lelkész két izben, özv. Tamás Józsefné, Nagy Lajos, Simkó Lajosné, özv. Szász Jánosné egy-egy izben, bort: Farkas József lelkész kétszer, Simkó Lajosné egyszer, Gyogydeák egészben.

Lak: Urvacsorai kenyeret a presbyterek sorban adtak.

Nyomár: Urasztalára kenyeret és bort adtak: Adorján István, Koós Istvánné, ifj. Lukács János, ifj. Petus István, Zsurkó Andrásné, id. Lukács János, Bacsó István, Lukács Bertalan, Kulcsár István.

Sajóbáony: Urasztali kenyeret és bort adtak: Elek József lelkész, Király András, özv. Király Jánosné, özv. Tékes Ferenczné, F. Kovács István, Kovács János.

Sajóecseg: Urvacsorai jegyeket adtak: Fazekas Sámuel, ifj. Katona Ferencz, id. Vattay József, B. Várady József, Kapusy Ferencz, ifj. Vattay Lajos egy-egy alkalommal. Isten dicsőségére: Lőkös Sándor, lelkész 20 kor., néhai Mészáros Bálint ny. tanító 9 kor., K. Várady József 10 kor., Vattay Lajos és neje Papszász Emilia orgona alapra: 200 kor.

Sajóvamos: Hg. Odeschalky Gyuláné orgonajavitásra és tőke segély törlesztésre: 1120 kor. Harangalapra: több egyháztág 681 kor. Isten dicsőségére: 55 kor., Komáromy János 10 kor., id. Varga Sámuelné és nőtársai 55 kor., Görgői Jánosné és Komáromy Dánielné 10 kor. Járdánházi Sámuel, gondnok és neje 55 kor., Demeter Istvánné és Viadár Istvánné 55 kor., Hg. Odeschalky Gyuláné 90 kor., összesen: 330 kor. Csiszár János és neje az orgonakészítőnek és egy munkásának: egy hétig minden díj nélkül lakást és fűtést adott.

B. Szakácsi: Isten dicsőségére adakoztak: Juhász Ferenczné, özv. Kis Jánosné, Füzi Gábor, Kis Miklós, Almási András 10-10 kor., Nagy Károlyné 7 kor., özv. Bene Mihályné, Buskó Lászlóné, Bagoly Pál 6-6 kor. ifj. Almási István 8 kor., Nagy János, Nagy István, özv. Füzi Jánosné 5-5 kor., Forgács Jánosné, Molnár Józsefné, Gatyás Illésné, id. Almási István 4-4 kor., Juhász Borbála 3 kor., Tóth Istvánné, özv. Sallai Istvánné 2 kor., összesen 146 kor. Urasztalára kenyeret adtak: özv. Vajda Jánosné, Füzi Pálné, Füzi Gábor, ifj. Vajda Jánosné.

Ziliz: Isten dicsőségére: Sebő Sámuel gyűjtése 3282 kor. Tóth Tamás 30., kor. Konfirmandusok 12 kor., Béres András, Lipták Lajos, Nagy Márton, Lipták Mihály, Nagy József, Nyitrai Imre és Emilia, Szilva József, Tóth Kálmán 10-10 kor., összesen 15482 kor., Harangalapra: Csomár Béla 200 kor., Nyitrai Márton, Tóth János 100-100 kor., Sebő Sámuel 60 kor., Kolláth János, f. Nyitrai István 40-40 kor., Oláh Tamásné 30 kor., id. Keczer István, Kolláth András, Kolláth Mihály, Kolláth Sámuel, m. Lipták Istvánné, Magyar András, Magyar Istvánné, Magyar János, Senyei Pál, Zsépi Mihályné 20-20 kor., Bányácsi Ferencz, Kerekes János 15-15 kor., id. Kolláth Márton 14 kor., Béres Józsefné 12 kor., Almási Jánosné, Béres István, Béres Pál, Csernai Józsefné, Csernai Veronika, Horváth Károly, Jancsurák Jánosné, Juhos István, ifj. Keczer Istvánné Kerekes Mihály, j. Kiss Józsefné ifj. Kolláth Mártonné. özv. Kolláth Mihályné. ifj. Kolláth Pál, Kolláth

Sándorné, ifj. Kolláth Sándor, özv. Kulcsár Istvánné, Kulcsár Jánosné, Magyar Jolán, Magyar Kálmán, Magyar Pál, özv. Nagy Andrásné, Nagy István, özv. Nyitrai Andrásné, ifj. Oláh Jánosné, zs. Sebő István, Sebő János, Sebő József, Tóth József lelkész, Tóth Márton, Tóth Sámuelné, p. Vadászi Istvánné, özv. Vadászi Mihályné, Zsipi Mihály 10-10 koronát, Kerekes Istvánné, Tóth Bertalan, Tóth Magdolna, ifj. Tóth Mihályné, özv. Vadászi Lajosné 6-6 kor., Csabai Istvánné, Gyuricskó Jánosné, ifj. Gyuricskó János, Gyuricskó Józsefné, Gyuricskó Julianna, Gyuricskó Klára, özv. Kolláth Károlyné, ifj. Kolláth Tamásné, Kocsmáros Sándorné, özv. Lipták Jánosné, Magyar Jánosné, Oláh Sámuelné, Szabó Mihályné, özv. Tóth Józsefné, m. Tóth Istvánné, Tóth Emilia, Tóth Mária, Tóth Pálné, Vadászi János 5-5 kor., Gyuricskó Mária, Kalas Mártonné, Kis Béla, özv. Macsura Istvánné, Piller Klára, Sztankó Margit, Varga Sándorné, 4-4 kor., Béres Lidia, Kis Tamás, Lovász Bertalan, Sebő László, ifj. Vadászi Jánosné 3-3 kor., Tóth Józsefné 2-60 kor., Boza Katalin, Gyuricskó Mária, Jakab Jánosné, Kerekes Mihályné, Kis Ferencz, Kis Pálné, Kossuth Jánosné, ifj. Lipták Jánosné, Lovász Imre, Lovász János, ifj. Lovász Jánosné, Nagy Istvánné, Nagy Zoltán, Simon Mihályné, ifj. Tóth János, Tóth Kálmánné, id. Tóth Mihályné 2-2 kor., özv. Béres Istvánné, Gyuró Imréné, Magyar István, özv. Magyar Jánosné, özv. P. Vadászi Istvánné Zsugyelik Jánosné 1-1 kor., ifj. Béres Józsefné 70 fill., összesen 1378.30 kor. Orgona alapra: a zilizi leánykórus 150 kor. Tüdőbetegeknek: egyesek 10-10 kor. Zsófia-gyermekszanatóriumnak: egyesek 21 kor. Hős katonák sírjára: 47-32 kor. Urvacsorához bort adtak: Lipták István, Kolláth Mihály, Kolláth András, Magyar András egy-egy alkalommal.

Bánfalva: Az Urasztalára egy-egy izben kenyeret adtak: Tussay János lelkész, Lőrincz András, Lőrincz Mihály, Mátyás Zsigmond, bort 2 alkalommal: mélt. Vladár Ervin főgondnok s Szabó István gondnok, 1-1 izben kenyeret és bort: Zsupponyó Lajos és id. Szabó Zsigmond presbyterek. A Konfirmandus gyermekek részére kis bibliát: mélt. Vladár Ervin főgondnok 10 kor. 40 fill. értékben.

Bánhorvát: Isten dicsőségére: László Józsefné 8 kor. Csikó Mária, Zsupponyó Irma, Nagy Borbála, Berentés Józsefné, Kos Andrásné. Péter Jánosné, özv. Vas Lajosné 2-2 kor. Gregor György és neje 10 kor., Jekkel János, ifj. Bakos Péter, Zsupponyó Zsigmondné, özv. v. Cshees Józsefné 5-5 koronát. Nagy Zsigmondné, özv. Görzsöny Mihályné 3-3 koronát, Csehes Mihályné 1 koronát, Kálvin János emlékoszlopára adakozás 81 korona 54 fillér. Vak katonáknak 10 korona. Hősök sírjára: iskolás gyermekek 18 korona 91 fill. Presbíterek kenyeret minden urvacsoraszertés alkalmával sorban, egy alkalommal Bakos János 10 lit. bort és Zsupponyó István szinten 10 lit. bort és kenyeret adott. Reformátói oszlop felállításához az ózdi vasgyár 80 kor.

értékben 2000 darab téglát adományozott. Egyház-fentartási alapra adtak: özv. Lőrincz Istvánné 30 kor., sz. Poczik István 25 kor., Vas János, Vas József, Pál István, Gyüre János, Jobbágy József 20-20 kor., f. Harnócz István 15 kor., Zsupponyó Zsigmond 14 kor., Zsupponyó Istvánné 12 kor., Lenkey Gyula, Varga Józsefné, Zsupponyó Lajos, Antal Zsigmond, ifj. Pál István, Pál Miklós, Bakos Péter, Kovács Gusztáv, v. Csehes István, Csehes Zsigmond, özv. Varró Lajosné, id. Mészáros István, id. Runkai István, Vas Zsigmond, sz. Poczik Józsefné, Berentés Zsigmond 10-10 kor., Berentés András 8 kor., Csehes Lajos, Poczik János 7-7 kor., Galicz István, özv. Csehes Mihályné, sz. Harnócz Zsigmondné, cs. Harnócz János, Györfi Józsefné 6-6 kor., ifj. Vas Istvánné, kir. a. Nagy Józsefné, Görzsöny Istvánné, Jekkel János, ifj. Bakos Péter, a. Csehes Zsigmond, Jobbágy Jánosné, Szaniszló István, Nagy Zsigmond, Galicz János, a. Galicz József, özv. Berentés Józsefné, csp. Harnócz András, b. Csehes József, Runkai Istvánné, Nagy Sámuel, f. Berentés Istvánné, k. Bakos József, Varga István, p. Harnócz András, T. Tóth Lajosné 5-5 kor., özv. Gyüre Józsefné, Poczik Zsigmond, Jekkel József, ifj. Vas Zsigmond, Rigó József, Kanicska György, özv. f. Galicz Józsefné, Tóth Józsefné 4-4 kor., Vas Andrásné, S. Harnócz András, Poczik Lajos, Bakos József, Herczeg József, Vas Lajosné, Poczik András, k. Poczik József, Vas István, Berentés Lajosné, özv. Nyarádi Józsefné 3-3 kor., cs. Harnócz István, cs. Harnócz Zsigmond, özv. Mészáros Józsefné, Nagy Lajosné, Jekkel István, D. Harnócz János, Kovács András, László Józsefné, f. özv. Nagy Józsefné, özv. Mészáros Istvánné, Koleszár István, özv. Péter Jánosné, özv. Pogány Józsefné, Mészáros Mihály, özv. Okos Józsefné, Kos András, Berentés István 2-2 kor., Györfi István, Rigó József, L. Csehes József, Zsupponyó Bálintné, Mályi Gyuláné, özv. Csehes Istvánné, ifj. Bakos János, ifj. Nagy József, Koleszár Pálné, özv. Sándor Jánosné, Görzsöny Lajos, cs. Harnócz József, p. Berentés Pál, N. Berentés János, Mályi János, Kovács János, k. Harnócz István, Csikó Mária 1-1 kor. Urasztalára kenyeret a presbyterium tagjai, egy alkalommal bort Bakos János és Zsupponyó István 10-10 litert s ez utóbbi kenyeret is adott.

Bántapolcsány: Urvacsorai kenyeret adtak: Górné Lajosné, G. Györfi István, Kasza Gábor b., B. Györfi István, S. Györfi István és Kovács Lajos gondnok összesen 36 kor. értékben. Isten dicsőségére adakoztak egyesek összesen 56 kor. 70 fill. Reformátói alapra egyesek összesen 69 kor.

Dédes: Isten dicsőségére befolyt összesen 140 K. 60 f. Urvacsorai jegyeket adtak: kenyeret és bort egy alkalommal Szaniszló Mihály András. Kenyeret: G. Lukács József gondok, Maknai János, Bénus József, Kis Márton presbyterek, Kiss István. Bort adott egy alkalommal Mihály Szaniszló Béni. Orgona alapra adakoztak: Fischer Lajos 100 kor., Szendrei Endréné, Kis János 20-20 koronát, Balogi György, Szalóki Mihály, Kussor József, V. Balogi István

Csene Szaniszló Mihály, Balogi János, Mihály sz. István 10-10 kor., Sáfrán Gáspár, Polgári Ilona 6-6 kor., Antal Imre, Herczeg András, Makrai Zsigmond, Lukács Lajos. Lukács János, id. Balogi Zsigmond, Szalóki László, Herczeg József, Szalóki László, Balogi Istvánné 5-5 kor., Kis Márton 8 kor., Herczeg Mihály, Balogi Jánosné, Német István, Makrai János, Kis István, Lukács Mihály, Lukács Gyula, Sütő János, id. Sütő János, Lukács Mihály 4-4 kor., Herczeg Lajos, Sütő Sándor, Mátyás István, Sz. Bénus Borbála, Kis András, Orbán T. Zsigmond, S. Herczeg József 3-3 kor., Szaniszló Istvánné, Herczeg József, Lukács József, Sütő Istvánné, Herczeg Imre, Toldi Sándor, S. Lukács Jánosné, a. Herczeg Mihály, Herczeg Gyuláné, Csere Zsigmond, sz. Kuttor János, Szaniszló Gáborné, Urbán Andrásné, M. Szaniszló Jánosné, Kis Lajos, Kis Margit, Kis Margit k. 2-2 kor., Herczeg Jánosné, Boros Mártonné, Sütő Istvánné, Herczeg Lajos, Németh András, Vas János, Vas József, sz. Bénus Jánosné, Csere Gergely, Szalóki János, Balla Bálint, Németh Gáborné, Németh Lajos, Sz. Bénus Jánosné, Czene Jánosné, Czene Sz. Eszter, sz. Bénus Gyula, sz. Bénus Zsigmond, Vas Lajos 1-1 kor. Reformációi alapra adakoztak: Makrai Jánosné 10 kor., Balogi György, Kis Márton, Kis János, G. Lukács József 5-5 kor., Sütő Sándor, Herczeg Imre, Németh István, Bénus Sz. József 4-4 kor., Kis István, Szalóki Mihály, Herczeg András, Kuttor Lajos, 3-3 kor., Cz. Szaniszló Gergely, a Szaniszló Jánosné, Szaniszló cs. Zsigmond, özv. Kis Jánosné, Boros Mártonné, Boros Borbála, sz. Bénus Jánosné, Kis József, Herczeg Sándor, és Desző, Herczeg Mihály, Herczeg Gyula, Herczeg Borbála, a. Herczeg Mihály, Csizi Károly, Balogi Károlyné, Herczeg Eszter, ifj. Herczeg Jánosné 2-2 kor., id. Kis András, ifj. Kis András, a. Kis János, Kis Károly, Herczeg Gyula, Herczeg Gyula családja, Szaniszló Cz. Margit, ifj. Sütő Sándor, ifj. Kis Lajos, Kis Margit, vizi Balogi Gyula, Makrai Margit, Makrai Dezső, Makrai Gyula, Herczeg Károlyné, Mihály Irma, Mihály Zsuzsanna, ifj. Mihály István, Herczeg Margit, Herczeg Borbála, Herczeg György 1-1 koronát.

Mályinka: Urvacsorai jegyeket adtak: Pataky Jánosné lelkészne, Csernely Káloly, Lőr. Kulcsár Lajos kenyeret, László István, Mihály István gonndok kenyeret és bort. Isten dicsőségére adakoztak: Pataky Ilike, Csernely Károly 20-20 kor., cs. Pál Ilona 15 kor., ifj. Pál Sámuel, ifj. Mihály Lajos, Tóth Lajos, ifj. Mihály István, ifj. L. Kulcsár Zsigmond, Pogonyi János, ifj. o. Mihály Jánosné, özv. Pál István, özv. Cs. Pál Zsigmondné 10-10 kor., ifj. D. Kulcsár Zsigmond, özv. p.Pál Istvánné, p. Miklós Zsigmondné, N. N. N. N. 5-5 kor., özv. Mihály Sámuelné 4 kor., id. Mihály Lajosné, k. Lukács Eszter 3-3 kor., id. Lukács B. Andrásné, Kis Mihály Borbála, o. Mihály Zsófia k. Kulcsár Mária 2-2 koronát.

Nagybarcza: Urasztalára kenyeret adtak: Szert Bálint, Sógor György, 2-2, Pál Zsigmond, P. Tóth József 1-1 alkalommal.

Nagyvizsnyó: Urasztalára bort egy alkalommal Bodolay Miklós lelkész. Isten dicsőségére: Sturmán Lénárt 20 kor., Katinák Márton 13. kor., N. N. és Patkó Gyula 10-10 kor., Kapusi János r. k. 6 kor., Simon Gábor, Fazekas Józsefné r. kath. 5-5 kor., Huszár István, özv. Patkó Mihályné, Kis c. Mihály, Kisgergely Andrásné és anyja, Huszár Gyula d. 4-4 kor., Csógér K. Imréné 3 kor., Koncz János, Mézes Józsefné, Boros Lajosné, g. Patkó Bálintné, Molnár Borbála, Csikász Gáborné 2-2 kor., a. Simon Jánosné 2 kor., Csógér K. Istvánné, Nagy Gábor Andrásné 1-1 kor.

Nekézseny: Urvacsorai kenyeret és bort adtak: Négyesi Miklós, Gömöri András, Berzi Mihály, Magyar Péter, Ujtózsa István, Magyar Lajos presbyterek. Isten dicsőségére: Lukács Gáborné 20 kor., Balog Bálintné, Gömöri András, Magyar Mártonné 10-10 kor., Magyar Béniné, Négyesi Lajos 6-6 kor., Magyar Károly 5 kor. 50 fill., Néh. Magyar Zsuzsanna, Berzi Mihályné, Pam-lényi Gyula, Pam-lényi Lajos, Lukács Zs.-né, Magyar János, Rigó Mártonné, Vas Józsefné, Konkoly Gyula 5-5 kor., Szarka István, Németh Andrásné, Tóth Teréz, Ujtózsa András, Orbán István, Tóth István 4-4 kor., Ujtózsa Józsefné, f. Tóth János, Závorszkyne, Rigó Károlyné 3-3 kor., Bak Margit, Rigó Sándor, Bak Eszter, Pam-lényi Juli, özv. Tóth Lajosné, Tóth Julianna, Ujtózsa Zsófia, Budai Mihályné, Tógyi Matild, f. Tóth Eszter, Dédesi Károly, Berzi Lajos, Eliás testvérek, Visnyai Anka István, Magyar Erzsébet, Magyar Lajos, 2-2 kor., Bakó Irénke, Magyar Lajos, Márkics Józsefné, Pam-lényi András, Budai Józsefné, T. Magyar András, Tamás Amália 1-1 kor. A lengyelországi ref. templomok részére begyűlt 53 kor. 20. fill.

Sajóvelezd: Egyházfentartási alapra: S.-velezdí fogy. Szövetkezet 2000 kor., özv. Dienes Ilésné, miskolci lakos hagyománya 400 kor., Hoffmann Miksa izr. vall. földbirtokos 100 kor., Kis András és felesége 75 kor., Samu István 60 kor., Fövényessy Béla, ifj. Csák Mihály, Ujj Pál, néh. Szabó Mihály, a. Szabó Lajos, Kismárton Gábor, f. Jobbágy Mihály és neje, ifj. Sáfrán József, id. Helplán József, ifj. Helplán József, ifj. Ujj András, Kövér Balázs, Ruczkaí Pál, b. Jobbágy József, Miskolczi Pál, f. Szabó Lajosné 50-50 kor., ifj. Vasyán Pálné 45 kor., Fövényessy Mária 40 kor., Samu Istvánné, legifj. Csák Mihály és felesége, id. Kalas György 30-30 kor., Jobbágy Pál 26 kor., Tóth Károly, Tóth László, Nagy János, id. Sáfrán István, ifj. Sáfrán Istvánné Miskolczi László, Csoltó Mihály, ifj. Jobbágy Józsefné, Szabon Istvánné, Kövér Péter, Kövér Péterné, néh. Máté Andrásné, ifj. Kis Mihály, Varga János, a. id. Lamer József, a. ifj. Lamer József, a. Jobbágy Mihály, özv. G. Jobbágy Andrásné, ifj. Tenki József, b. Garau János, Filipcsin János és Pál, Kalinka András, f. Szabó Lajos, Szabó László, Csák Józsefné 25-25 kor., Csák József, Ujj László, ifj. Ujj Pál, özv. Mihály Józsefné, Kalas László, ifj. Kalas György, Csizsár László, néh. Ruszkai Zsigmond, Vatkó Pál, Győr István, Csizi János,

Csoltó István, f. id. Lamer József, f. ifj. Lamer József, Lamer István, ifj. Kövér Mihályné, Varga Jánosné, f. Kövér József, Tóth István, id. Sándor János, Juczédi Eszter, Kovács László 20-20 kor., a. Jobbágy Mihályné, cs. Jobbágy Mihály, Rákosi János 15-15 kor., Tóth Mártonné 12 kor., id. Fövényessy Bertalan, Kiss Eszter, id. Debreczeni József, Csehes Zsigmond, Csehes Pál, Balogi Péter, Varga József, Varga Józsefné, id. Nagy István, ifj. Nagy István, Kalas Béla, Györfi Gábor, Bakos István, özv. Bogó Lászlóné, özv. Bona Pálné, k. Szabó József, ifj. Nagy Sándorné, legifj. Jobbágy József, Gönczi Zsuzsanna, ifj. Gönczi István, Sándor Erzsébet, ifj. Sándor János, Varga Zsófia, Szabó Teréz, v. Nagy Mihály, Kövér Pál, Máthé Gábor, ifj. Földi Istvánné, Földi Zsuzsanna, Földi Lajosné 10 10 kor., Gönczi István, Szent István, ifj. Debreczeni József, Anga János, Pál Józsefné, Tóth Dániel, Gönczi Mihály, f. Kövér Józsefné, Demeter Mária, Fazekas Pálné 5-5 kor., egyes családok kirovás útján 866 kor. Isten dicsőségére adakoztak: 219 kor., Urvacsorai jegyekre adakoztak: Shvartz Áron tornaljai lakos izr. vallásu 50 kor., Miskolczi Pál 50 kor., Samu István 70 kor., ifj. Csák Mihály, Ujj Pál, Kalas László, Kis Zsuzsanna, a. Szabó Lajos, f. Jobbágy Mihály 4-4 kor., Harangalakra: Balogi Juliska, Lamer István, Lamer Zsuzsanna, f. Szabó Lajos és László, Gönczi István, Kis Margit 10-10 kor., a. Szabó Lajos 9 kor., özv. Mihály Józsefné 4 kor. Iskolai célokra Fogy. szövetkezet 50 kor., Miskolczi Pál 10 kor.

Szilvásvár: Urvacsorai kenyeret és bort ajándékozta: 1-1-szer Molnár Albert és Varró Márton, 1-1-szer kenyeret: Thurzó Gáspár, Varró K. Zsigmond, Boros N. István, Boros S. József, 2-szer bort: Kohn Vilmosné, Novotni Antal 1-szer, Alesz Nándor 1-szer. Isten dicsőségére: Tassy József 20 kor., Beren Jánosné 20 kor., Tózsza András, Bota Mihály 4-4 kor., Boros k. Albert, Boros S. László, Berecz Péter, Brassó Gáborné, Varró V. Józsefné, ifj. Brassó Andrásné, Szent Gáborné 2-2 kor., ifj. Brassó Zsigmondné, k. Brassó Zsigmond 3-3 kor., Czakó Pál 2 kor., Boros J. István, Balog Julianna, id. Kiss Károly, ifj. Kiss Károly, Tónagy Cz. Margit, Tózsza András, Varró V. András, Berecz V. Lajos, Boros N. Géza 5-5 kor., Bak k. Zsigmondné, Sziklai Géza 10-10 kor., A. Berecz László, Bak Pálné, Brassó Gáborné, Takács Jánosné, Dalos János, Varró k. Imre, Orbán Ambrus, Brassó Zsigmond, Simon Imréné, Czakó Istvánné 4-4 kor., Orbán Béla 50 kor., Brassó Gézáné 8 kor., Turzó Gáspár, Boros J. Imre 10-10 kor., Varró G. Mártonné 6 kor. Harangalakra Brassó Lajos 1400 kor., Egyházfentartási alapra: Borbély Lajos orsz. képviselő 1000 kor., örgr. Palavicini Adolf 300 kor. Jánosi Engel Gyula, 50 kor., Frint János 20 kor., Veisz Zsiga 10 kor., Zsák Ilona 3 kor., örgr. Palavicini Alfonz iskola részére 16 m. tűzifa, Varró Márton és neje egy új gondnoki számadási könyvet 50 kor. értékben.

Tardona: Urvacsorai kenyeret adtak: Kónya Dániel gondnok, Balla Ist-

isp. Górné Zsigmond, Pál Sámuel, Tóth János és Kónya Bálint presbyterek. Isten dicsőségére: ifj. Balla István, legifj. Balla István, Gyenes Bálintné, M. Górné Józsefné, k. Gyenes Zsófia, Kis István 5-5 kor., M. Górné Lajosné, R. Tóth Lajos 10-10 kor., id. Kis Jánosné 6 kor., Kövesdi Lajos, Kövesdi Margit, Kövesdi Zsuzsanna, Kövesdi János, isp. Górné Jánosné, Árvai Lászlóné, R. Tóth Ilonka, Pál Sámuel, Pál Sámuelné, isp. Górné Lajosné 2-2 kor., Árvai Mihályné, Gyenes Gyuláné 3-3 kor., Gyenes János 8 kor., Győrfi Nagy Mihály 1 kor., A s.-pataki főiskolai internátusra a kivetett adón felül adományoztak: Nagy Lajos lelkész 50 kor., Hubayné, Palumby Irma tanítónő 50 kor., Görzsönyi Mihály 100 kor.

Abod: Urvacsorai kenyeret 1-1 izben: Veres József, Kis József, Kis György, Boza Andrásné. Kenyeret és bort adott egy izben kis Lajos.

Balajt: Nagys. Ragályi Béla egyházm. gondnok az urasztalát kenyérral és borral egész éven át ellátta. A parochiális könyvtár részére több értékes füzetet s a lelkészi udvar kerítéshez 6 drb. oszlopot 30 kor. értékben ajándékozott. Horvát Jánosné, a lelkész neje hősi halált halt fia emlékére 80 kor.-t. A harctérről többen összesen 12 kor. 12 fill. A hivek perselypénzi adománya hősök emléktáblájára 43 kor. 22 fill. Bendzsel János ugyan e célra 14 kor. Vak katonák részére persely pénz 7 kor. Horváth János lelkész hősi halált halt fia emlékére a miskolci felső-leány iskola részére megajánlott 100 kor.-t, mely összegből 30 kor.-t befizetett. Az egyház nőtagjai közül 18 an a lelkésznek vezetése mellett nagymenyiségű u. n. szüreti ajándékot vittek a miskolci „Rudolf“ kórházban fekvő sebesült katonáinknak.

Borsod: Urvacsorai kenyeret és bort 1-1 izben: Berzi Bálint és neje, Kelemen János és Nagy Sándor jegyző adtak. Isten dicsőségére: Szegedi László 10 kor., Szekrényessy Berta sirhelyért 200 kor.-t.

Edelény: Urvacsorai kenyeret és bort 1-1 izben: Balogh István lelkész, Balogh Sándor, Drótos István, Dr. Nagy Barna, Fazekas Sándor, ifj. Fazekas Jánosné. Isten dicsőségére: az edelényi ref. nők 59 kor., öz. Csapó Istvánné 4 kor., Mandel Samu 10 kor., ifj. Fazekas Jánosné 20 kor. Az Edelényi nők a ref. 400-os emlékére egy urasztali poharat adtak 148 kor. értékben.

Finke: Urvacsorai kenyeret és bort 1-1 izben: Molnár Károlyné, Domen Gusztávné, Vince Lajos. Isten dicsőségére: Varnai Gyula 6 kor., Szendi János, Fazekas János 4-4 kor., Bencze Jánosné és Bencze András 5-5 kor., Szendrei András, öz. Kiss Istváné 2-2 kor.-t.

Ládbesenyő: Urvacsorai kenyeret 1 izben: Csiki Zoltán lelkész, Raki József tanító, Nagy Ferenczné, Horváth Lajos, Szemán Józsefné; egy izben öz. id. Tóbiás Istváné kenyeret és bort adományoztak.

Martonyi: Urvacsorai kenyeret és bort 1 izben: Bódi Pálné, Kis István.

Kenyeret egy-egy izben: Gyarmati Miklós presbyter, Ujság István gondnok, Kis János és Ujság Miklós. Groszmann Ferencz bérlő bort egy alkalommal. Isten dicsőségére: Maházy Endre tanító és rokonai 50 kor., Kis Miklós presbyter 10 kor., Kovács István 12 kor., Kis István 5 kor., Saláta István 6 kor., Nyárádi Jánosné 10 kor., Konfirmandusok 7 kor., Tahi Jánosné 7 kor., özv. Rőczy Andrásné, Ujság Miklós 10-10 kor., Alapítványt tettek: P. Bak István és neje 100 kor., özv. Rőczy Andrásné hősi halált halt fiának emlékére 200 kor.

Meszes: Urvacsorai kenyeret és bort adtak 1-1 izben: Máté István és neje, Nagy Mihály, Keresztesi Istvánné. Kenyeret 1-1 izben: Pores István gondnok, ifj. Pálinkás Istvánné; bort ifj. Pores Istvánné, Máté Margit. Isten dicsőségére: Máté Margit 10 kor., Pozsga Jánosné, Nagy Mihályné, Kóródy Gáspárné, Szegő Andrásné, Kőrösi Jánosné, Balog Mihályné 5-5 kor., Csabai Zsuzsanna 10 kor., Pálinkás Andrásné, Nagy Irina 2:50-2:50 kor., összesen 60 kor., mely összesen egy urasztali terítő kendőt vettek.

Rakaczaszend: Urvacsorai kenyeret és bort adtak 1-1 izben: Balla István, Kertész József, Kertész János, Juhász Andrásné, Molnár Ferencz, Szabados Margit. Isten dicsőségére: Molnár János gondnok, Kratkóczki Borbála 10-10 koronát.

Szalonna: Urvacsorai kenyeret és bort 1-1 izben: Maksa András, Diczházy András. Maksa József gondnok kenyeret 4 izben és bort egy alkalommal. Isten dicsőségére: Csáky Jánosné, Falucskai Beniaminné, Marsalkó Jánosné, Maksa Istvánné 20-20 kor., Diczházy Andrásné és testvérei 40 kor., Diczházy Istvánné, Rácz István 10-10 kor., Hermann Lajosné és fia, Gyenes Miklósné 20-20 kor., Diczházy Andrásné 20 kor., Maksa András 100 kor.

Szendrő: Urvacsorai kenyeret és bort egy izben: Gombkötő József; Urvacsorai kenyeret 1-1 izben: özv. Recski Zsigmondné, Toboz Dániel, Csik Lászlóné, Jósvai János; bort egy-egy izben: Benőcs Zsigmond jegyző, Markovics János gk. földbirtokos, Asszu Andrásné, Beregszászy Károlyné, Nagy Ragályi János. Kenyeret és bort is egy izben: Gombkötő József. Isten dicsőségére: Pap János 4 kor. A sárospataki iskola-fentartási alapjára 162 kor. 20 fill. A ref. 400-os emlékére jubeliumi alap 100 kor.

Szendrőlád: Urvacsorai kenyeret és bort minden alkalommal a presbyterium tagjai sorban adtak. Isten dicsőségére: özv. Kubik Béláné 150 kor., Fuk István és neje 100 kor., G. Nagy János 20 kor., Csepregi Antalné 10 kor., a hivektől 103 kor. 26 fill. perselypénz.

Tornaszentjakab: Urvacsorai kenyeret 1-1 izben: Kis István, Pap István, Balázs András, Tóth József, Molnár János, Pál István adtak. Isten dicsőségére: Péter Bálintné 10 kor., Jakab István, Vanyó Ferenczné 5-5 kor-t adtak.

Alacska: Isten dicsőségére Sikuz János, 500 koronát adományozott.

Urvacsorához kenyeret adtak: Kis Beniámin, Elek Lajosné, a. Gál Andrásné és L. Almási Istvánné. Adakozások összértéke: 520 kor.

Berente: Urasztalára kenyeret és bort adományoztak: Lipták Józsefné, Delegán Jánosné, Czakó Pál, Pogány Lajos, Czakó Ferencz. Összérték: 130 kor.

Kondó: Iskola alapra: Molnár József és Csák István 10 kor.-t. Kis József, gondnok az urasztalára 6 izben kenyeret adott. Összérték: 30 kor.

Parasznya: Az urasztalára kenyeret 4 alkalommal a presbytérium tagjai adtak, özv. Rác Józsefné szül. Bak Eszter, Remenyik János és családja egyháztagnok egy-egy alkalommal kenyeret és bort, Kormos József presbyter egy alkalommal bort adományozott. Összérték: 156 kor. Egyházfentartási alapra az egyháztól 100 kor.

Radostyán: Perselypénz 66 kor. 75 fill., 4 alkalommal a presbytérium tagjai az urasztalára kenyeret, bort és kenyeret özv. Csont Sámuelné és H. özv. Szabó Józsefné adományoztak. Összérték: 166 kor. 75 fill.

Sajókápolna: Harangalapra: Szikszai József egyházgondnok 500 kor. adományozott. Kenyeret az urasztalára a presbyterek adtak. Bort: Kelemen József, Lehotai János, Cövek Gergely és Szikszai János adományoztak. Összérték: 650 kor.

Sajókazincz: Urasztalára a kenyeret a presbyterek adták; Kutta György, Bende György presbyterek és Kutta István egyháztagnok adományoztak. Összérték: 150 kor.

Sajólászlófalva: Urasztalára: id. Tardi Lajos kenyeret és bort, Elek József, Madarász József és Csontos András kenyeret, H. Benes Lajosné bort, Tardi Andrásné kenyeret és bort, g. Kis Istvánné 15 kor.-t adományoztak. Összérték: 95 kor.

Sajószentpéter: Urvacsorai jegyekre: Szabó Pál 10 kor., Körösi Julianna 15 kor., Milicz János 22 kor., Veres Pál 4 kor., Gardi Pál 5 kor.-t adtak. Kenyeret: Visegrádi János, Csuskó Józsefné, Szabó Györgyné, ngs. Lossonczy Jenő 2 izben és Király Józsefné adományoztak. Összérték: 160 kor. 50 fillér.

Barczika: Urvacsorai kenyeret a presbyterek adtak.

Disznóshorvát: Urvacsorai kenyeret a presbyterek adtak. Isten dicsőségére adakoztak: Varga Balázs, V. Fodor József 10-10 kor., Szakács Borbála, Koszoru Istvánné 5-5 kor. Hitelszövetkezet orgona alapra 200 kor., egyházfentartási alapra 100 kor., a Fogy. Szövetkezet urvacsorai borra 339 kor.-t adtak.

Dövény: Isten dicsőségére Beleg Pálné 4, Majoros Lajos 5 kor.

Felsőkelecsény: Urvacsorai kenyeret sorba adtak a hivek. Bort egy alkalommal Szabó József sajóvelezdi lakos. Isten dicsőségére: H. Andó István 25 kor. Imri István, Szarka Antal, Varga János, Tamás Sámuel, ifj. Szarka

Antal, Andó Lajos 10-10 kor., Gál Péter, Ráki János 5-5 kor., id. Szegő János, ifj. Imri József, B. Andó János, Juhász János, özv. Katinszki Mártonné, Lovász László, Dénik György 2-2 kor.

Felsőnyárád: Urvacsorai kenyeret és bort egy alkalommal adott Árvai József és neje. Isten dicsőségére Konyha Rudolfi 20 kor.-t adott.

Ózd: Urvacsorai kenyeret és bort a presbytérium tagjai adtak. Droppa Pál és Szepsi Géza egy, a harctérről került páncélszekrényt az ózdi gyártól megvásároltak és kijavitva Faragó Gyula igazgató hozzájárulásával az egyháznak ajándékoztak. Értéke 1000 kor.

Rudabánya: Urvacsorai kenyeret és bort 1-1 alkalommal adtak: Kolos Jenő jegyző, Andorkó István tanító, özv. Jancsurák g. Istvánné. Kenyeret: Vince Rafael, K. Veres Lajos és Csiki József lelkész. Takácsné, Győri Julia harangalapra 50 kor.

Sajókaza: Urvacsorai kenyeret adtak: Simon Pál jegyző, Bukó Gábor, Török János, Sáfrán gy. András, Bukó János, Diószeghy Zoltán. Bort 3 alkalommal a Br. Radvánszky család; 1 alkalommal Bartha Gyula lelkész, Sáfrány István gondnok, ifj. Sándor András és Török János. Polónyi Andrásné 120 kor. értékű urasztali terítőt adott. A sajkókezai hitelszövetkezet iskolai célra 50 kor., György Vilma 50 kor., Palcsó Gyula, Urbán Józsefné 5-5 kor., műkedvelői előadás jövedelméből 100 kor.-t.

Sajóivánka: Urvacsorai kenyeret a presbyterek sorban adtak. 21 liter bort br. Radvánszky Kálmán, 21 litert a hivek.

Vadna: Urvacsorai Kenyeret és bort adtak: a Szabon Pál, Sütő János, Szabon György, K. Válint István 1-1 alkalommal. Kenyeret: Czine Anna és Kismárton István.

II. Építkezések.

Abod	—	K	—	f.
Alacska	106	„	—	„
Bánhorvát	13	„	40	„
Bántapolcsány	348	„	40	„
Barczika	—	„	—	„
Berente	250	„	58	„
Dédes	625	„	10	„
Edelény	250	„	—	„
Ládbesenyő	250	„	—	„
Kondó	50	„	80	„
Mályinka	360	„	60	„
Felsőkelecsény	52	„	—	„
Nagybarcza	138	„	40	„

Nagyvisnyó	91 K 30 f.
Nekézseny	10 „ — „
Nyomár	500 „ — „
Parasznya	102 „ 20 „
Radostyán	246 „ 28 „
Sajóecseg	4235 „ 73 „
Sajókápolna	159 „ 70 „
Sajókazincz	745 „ 50 „
Sajólászlófalva	118 „ 20 „
Sajószentpéter	521 „ 70 „
Sajóvamos	977 „ 60 „
Sajóvelezd	1678 „ 04 „
Szilvásvárad	211 „ — „
Tardona	720 „ 60 „
Varbó	275 „ 30 „

Összesen: 13077 K 43 f.

III. Pénztári állás.

Egyházak	Bevétel		Kiadás		Maradvány		Hiány		Jegyzet
	K	f	K	f	K	f	K	f	
Abod	5576	39	5100	02	476	37			
Alacska	11524	71	5343	06	6181	65			
Balajt	6893	82	6730	22	163	60			
Barczika	4748	81	4372	93	375	88			
Bánfalva	5915	35	5470	94	444	41			
Bánhorvát	13591	36	13561	75	29	61			
Bántapolcsány	7704	48	5819	31	1885	17			
Berente	4871	99	4511	66	360	33			
Boldva	4490	43	4461	34	29	09			
Borsod	10514	40	10361	01	153	39			
Borsodszakácsi	3795	92	3126	43	669	49			
Damak	11237	41	10271	75	965	66			
Dédes	5127	37	4691	55	435	82			
Disznóshorvát	18530	35	18069	68	460	67			
Dövény	3144	42	1960	10	1184	32			
Edelény	6825	53	5155	56	1669	97			
Felsőkelecsény	3374	30	2882	47	491	83			
Felsőnyárád	4202	70	3527	—	675	70			
Finke	3095	63	2530	29	565	34			

Egyházak	Bevétel		Kiadás		Maradvány		Hiány		Jegyzet
	K	f	K	f	K	f	K	f	
Hangács	4054	68	3225	95	828	73			
Hegymeg	3551	83	3262	57	289	26			
Kondó	4897	93	4964	70	—	—	66	77	
Lak	11758	83	10919	23	839	60			
Ládbesenyő	6058	29	5843	24	215	05			
Martonyi	7679	08	6958	11	720	97			
Mályinka	8800	28	8327	14	473	14			
Meszes	3806	22	2517	34	1288	88			
Nagybarcza	15938	40	12771	74	3166	66			
Nagyvisnyó	5455	73	5317	20	138	53			
Nekézseny	6757	58	6220	63	536	95			
Nyomár	3036	84	2557	22	479	62			
Ózd	5402	58	5099	50	303	08			
Parasznya	6354	30	5686	—	668	30			
Radostyán	16980	64	11636	34	5344	30			
Rakacaszend	1834	97	1307	40	527	57			
Rudabánya	5357	47	4781	68	575	79			
Sajóbábony	7782	90	7182	90	600	—			
„ ecseg	19552	43	19477	58	74	85			
„ ivánka	6762	22	6028	75	733	47			
„ kaza	20273	19	19651	82	611	37			
„ kazincz	8839	27	7915	35	923	92			
„ káplona	7844	86	7668	87	175	99			
„ lászlófalva	4056	06	3529	88	426	18			
„ szentpéter	13863	95	12479	66	1384	29			
„ vámos	11312	64	11225	62	87	02			
„ velezd	18183	55	17095	08	1088	47			
Szalonna	7370	91	7326	78	44	13			
Szendrő	25512	75	23648	23	1864	52			
Szendrőlád	9283	21	9283	21	—	—			
Szilvásvár	24106	09	9073	80	15032	29			
Szuhogy	5702	08	4297	36	1404	72			
Tardona	8797	60	8052	09	745	51			
Tornaszentjakab	1953	35	1585	48	367	87			
Vadna	6154	59	5054	85	1099	74			
Varbó	7301	40	6223	65	1077	75			
Ziliz	8041	66	7287	27	754	39			
Összesen:	475582	73	413541	29	62041	44	66	77	

IV. Tőkepénzek.

Abod templom építési alap	11702	K 70 f.
Alacska „ „ „	6018	„ 96 „
Balajt „ „ „	1561	„ 32 „
Barczika „ „ „	36	„ — „
Bánfalva „ „ „	—	„ — „
Bánhorvát lelk. hiv. tőkéje	150	„ — „
„ „ pince	10718	„ 16 „
„ tanítói		
„ harang		
„ építkezési		
Berente . . .	10642	„ 96 „
Bántapolcsány . . .	1069	„ — „
Boldva . . .	10533	„ 01 „
Borsod . . .	17290	„ 18 „
Borsodszakácsi . . .	1213	„ 54 „
Damak . . .	3000	„ — „
Dédes . . .	1973	„ 03 „
Disznóshorvát . . .	4048	„ 50 „
Dövény . . .	109	„ 88 „
Edelény . . .	7446	„ 12 „
Felsőkelecsény . . .	900	„ — „
Felsőnyárad . . .	7076	„ 70 „
Finke Miklós alap . . .	756	„ 18 „
„ Zsóri „ . . .	216	„ 22 „
Hangács . . .	3247	„ 49 „
Hegymeg . . .	2980	„ — „
Kondó . . .	6746	„ 80 „
Lak . . .	2980	„ — „
Ládbesenyő . . .	2446	„ 06 „
Mályinka . . .	8288	„ 36 „
Martonyi . . .	200	„ — „
Nagybarcza . . .	30546	„ 22 „
Nagyvisnyó . . .	4303	„ 05 „
Nekézseny . . .	5043	„ — „
Nyomár . . .	2339	„ 44 „
Parasznya . . .	22976	„ 82 „
Radostyán . . .	8160	„ 31 „
Rakacaszend . . .	1475	„ 83 „
Sajóbabony . . .	1492	„ — „

Sajóecseg	13736 K 71 f.
„ kápolna	9500 „ 12 „
„ kaza	23 „ 69 „
„ kazincz	3690 „ — „
„ ivánka	2448 „ 90 „
„ lászlófalva	3130 „ 95 „
„ szentpéter	85743 „ 31 „
„ vámos	24844 „ 69 „
„ velezd	10833 „ — „
Szalonna	7598 „ 31 „
Szendrő	33607 „ 70 „
Szendrőlád	4479 „ 71 „
Szilvásvárad	13482 „ 96 „
Szuhogy	2965 „ 30 „
Tardona	4745 „ 51 „
Vadna	— „ — „
Varbó	4140 „ — „
Ziliz	15310 „ 13 „

Összesen: 439968 K 33 f.

V. Adósságok.

Abod	8000 K — f.
Alacska	2250 „ — „
Balajt	3000 „ — „
Bánfalva	700 „ — „
Bánhorvát	35 „ — „
Bántapolcsány	1479 „ 12 „
Barcika	4372 „ — „
Berente	4375 „ — „
Boldva	789 „ — „
Borsod	7000 „ — „
Damak	11433 „ — „
Dédes	10180 „ — „
Disznóshorvát	5304 „ — „
Dövény	8510 „ — „
Edelény	2000 „ — „
Felsőkelecsény	290 „ — „
Felsőnyárád	10060 „ — „
Finke	2600 „ — „
Hangács	2310 „ — „
Hegymeg	1620 K — „

Kondó	5250	„ — „
Lak	8674	„ — „
Ládbesenyő	5000	„ — „
Martonyi	1280	„ — „
Mályinka	5424	„ 34 „
Meszes	5000	„ — „
Nagybarca	21177	„ 72 „
Nekézseny	5681	„ 58 „
Nyomár	1120	„ — „
Ózd	11220	„ — „
Radostyán	5250	„ — „
Rakacaszend	1900	„ — „
Rudabánya	2083	„ 58 „
Sajóbábony	5000	„ — „
Sajóecseg	1210	„ 84 „
Sajóivánka	810	„ — „
Sajókaza	10120	„ — „
Sajókazinc	—	„ — „
Sajókápolna	3271	„ 89 „
Sajólászlófalva	3875	„ — „
Sajóvamos	3180	„ — „
Sajóvelezd	3780	„ — „
Szalonna	6000	„ — „
Szendrő	23500	„ — „
B.-szakácsi	600	„ — „
Szuhogy	43	„ 58 „
Tardona	1502	„ 33 „
Vadna	835	„ — „
Varbó	6000	„ — „
Ziliz	2540	„ — „
Szendrőlád	14470	„ — „

Összesen: 252107 K. 89 f.

VI. Lelkészi alap.

Barcika	1118	K 90 f.
Bánhorvát	150	„ — „
Berente	1189	„ — „
Boldva	2272	„ — „
Borsod	2721	„ — „
Disznóshorvát	3155	„ — „
Felsőkelcsény	10434	„ 60 „

Lak	253	K 32 f.
Nagybarca	321	„ 58 „
Nekézseny	4240	„ — „
Parasznya	8300	„ — „
Radostyán	4321	„ 74 „
Rudabánya	751	„ 60 „
Sajóecseg	380	„ — „
Sajóivánka	1450	„ — „
Sajókaza	1868	„ 94 „
Sajókazinc	460	„ — „
Sajókapolna	1700	„ — „
Sajólászlófalva	924	„ — „
Sajószentpéter	14738	„ — „
„ s. lelkészi	1270	„ — „
Tardona	200	„ — „
Vadna	1738	„ 06 „
Varbó	2612	„ — „
Ziliz	475	„ — „
	<hr/>	
Összesen	67044	K. 91 f.

VII. Tanítói alap.

Abod	2526	K — f.
Barcika	403	— „
Berente	432	— „
Boldva	416	80 „
Borsod	865	20 „
Felsőkelecsény	6986	— „
Kondó	203	46 „
Lak	174	44 „
Parasznya	4100	— „
Radostyán	2096	— „
Rudabánya	177	10 „
Sajóecseg	306	— „
Sajókápolna	850	— „
Sajókazincz	200	— „
Sajólászlófalva	220	— „
Sajószentpéter	1560	— „
Vadna	408	67 „
Varbó	1328	— „
Ziliz	306	— „
	<hr/>	
Összesen:	26345	K 23 f.

VIII. Lelkészi és tanítói alap.

Alacska 4668 kor. 96 fill., Boldva 590 kor., Sajóvámos 8645 kor. 83 fill., Ziliz 400 kor. Összesen: 14304 kor. 79 fill.

IX. Iskolák.

Kiválóak: Hegymeg, Lak, Nyomár, Sajóbábony, Sajóecseg, Sajóvámos, Barczika, Disznóshorvát, Felsőkelecsény, Rudabánya, Sajókaza mind kettő, Sajóivánka, Szuhogy, Bánfalva, Bánhorvát, Bántapolcsány, Dédes, Mályinka, Nagybarca, Nagyvisnyó mindkettő, Sajóvelezd, Szilvásvárad, Tardona, Balajt, Borsod, Edelény, Finke, Ládbesenyő, Martonyi, Meszes, Berente, Parasznya, Radostyán, Sajókápolna, Sajókazincz, Sajószentpéter.

Kielégítő: Alacska, Sajólászlófalva, Rakacaszend, Szalonna, Szendrő, Szendrőlád, Nekézseny, Ózd, Felsőnyárád, Vadna, Dövény, Borsodszakácsi, Boldva, Damak, Hangács.

Mályinkán a lelkész tanította az összes tantárgyakat, Dédesben a lelkész a vallást, Tardonán a tanító harctéri szolgálatot teljesít s helyette is a községi iskola tanítónője Palumby Irma Hubayné tanított. Jőideig szünetelt a tanítás: Abodon tanító a harctéren volt, Tornaszentjakabon tanító nincs. Szünetelt a tanítás: Kondón a tanító a harctéren van és Varbón ideiglenesen beteség miatt. Sajólászlófalván, Sajókápolnán lelkészek tanítottak hűen és lelkes buzgósággal.

X. Énekkar.

Boldva, Damak, Hangács, Lak, Nyomár, Sajóbábony, Sajóvámos, Ziliz, Alacska, Parasznya, Radostyán, Sajókápolna, Sajókazincz, Sajólászlófalva, Sajószentpéter, Varbó, Balajt, Edelény, Martonyi, Szalonna, Bánfalva, Bánhorvát, Bántapolcsány, Dédes, Mályinka, Nagybarca, Sajóvelezd, Szilvásvárad, Tardona, Barczika, Disznóshorvát, Dövény, Felsőnyárád, Ózd, Sajókaza, Vadna.

XI. Iskolai alap.

Alacska 1126 kor., Berente 6278 kor. 20 fill., Kondó 6228-34 kor., Parasznya 2077 kor. 12 fill., Sajószentpéter 33534 kor., Felsőkelecsény 160 kor., Sajókaza 7084 kor. 23 fill. Összesen: 56487 kor. 89 fill.

XII. Énekkar alap.

Sajókápolna 994 kor. 60 fill.

XIII. Egyház fenntartási alap.

Berente 743 kor. 76 fill., Parasznya 1341 kor. 12 fill., Radostyán 1742 kor. 57 fill., Sajókápolna 1639 kor. 22 fill., Sajólászlófalva 1986 kor. 95 fill., Sajószentpéter 28203 kor. 31 fill., Disznóshorvát 2073 kor. 22 fill., Ózd 1113 kor. 30 fill., Rudabánya 1776 kor. 67 fill., Sajókaza 1327 kor. 96 fill., Sajóivánka 701 kor. 20 fill., Vadna 4956 kor. 53 fill., Damak 800 kor., Hangács 1660 kor., Hegymeg 222 kor., Lak 20 kor., Nyomár 475 kor., Sajóecseg 1053 kor., Sajóvamos 1200 kor. Ziliz 261 kor., 85 fill., Finke 401 kor., Martonyi 1100 kor., Bánfalva 1667 kor. 38 fill., Bánhorvát 994 kor., Dédes 1459 kor. 13 fill., Sajóvelezd 6102 kor., Szilvásvárad 1383 kor., Tardona 3137 kor. 19 fill. Összesen: 69441 kor. 36 fill.

XIV. Iskolai könyvtár.

Bánhorvát, Mályinka, Nagybarca, Nagyvisnyó, Nekézseny, Sajóvelezd, Szilvásvárad, Tardona, Abod, Balajt, Borsod, Edelény, Finke, Ládbesenyő, Martonyi, Meszes, Szalonna, Szendrő, Szendrőlád, Boldva, Hangács, Hegymeg, Lak, Nyomár, Sajóbáony, Sajóecseg, Sajóvamos, Ziliz, Alacska 3 typus, Berente hiányos, 1 typus megrendelve, Kondó nincs sem szekrény sem typus, Parasznya, Radostyán 1 tybus, Sajókápolna, Sajókazincz 2 typus, Sajólászlófalva 1 typus, Sajószentpéter 2 typus, Varbó 1 typus. Nem törvényszerű a tanterem Alacsán, Berentén, Kondón és Varbón; Barczika, Disznóshorvát, Dövény, Felsőkelecsény, Felsőnyárád, Rudabánya, Sajókaza, Sajóivánka, Szuhogy, Vadna.

XV. Templom és torony alap.

Barczika 408 kor., Disznóshorvát 1913 kor. 92 fill., Ózd 350 kor. Rudabánya 357 kor. 43 fill., Sajókaza 1211 kor. 34 fill., Sajóivánka 901 kor. 20 fill., Szuhogy 508 kor., Boldva 18 kor. 61 fill., Hegymeg 2692 kor., Ziliz 12845 kor. 81 fill., Sajókápolna 650 kor., Tardona 9834 kor., Balajt 324 kor., Edelény 1600 kor. Összesen: 33614 kor. 31 fill.

XVI. Ifjúsági könyvtár alap.

Disznóshorvát 42 kor., Sajókápolna 100 kor. Összesen: 142 kor.

XVII. Orgona alap.

Disznóshorvát	913 K 36 f.
Hangács	970 „ 08 „
Dédes	400 „ — „
Balajt	256 „ 65 „

Paranyasz	2814 K 48 f.
Sajókazinc	2400 „ — „
Sajószentpéter	645 „ 96 „
Vadna	760 „ 33 „
Ziliz	290 „ 03 „

Összesen: 9450 K 89 f.

XVIII. Magtár.

Bánfalva 1528 kor. 47 fill., Bántapolcsány 42 véka buza, 520 kor. kötvényeken, Mályinka 104 hl. 44 l. rozs, Nagybarca 6636 $\frac{1}{2}$ l. rozs, Sajóvelezd 3503 l. rozs, Disznóshorvát 52 véka rozs, Sajókaza 4783 kor. 11 fill., Szuhogy 629 kor. 30 fill., Edelény 9 köből és 3 $\frac{1}{2}$ v. rozs, Tornaszentjakab 870 kor. 11 fill., Szendrőlád 384 kor. 93 fill., Sajóbábony 22 köből és 2 véka, Sajóvámos 204 hektoliter.

Drágasági pótlék: Alacsán lelkésznek 500 kor., Kondó lelkésznek 400 kor, Sajókazincon lelkésznek 400 kor., tanitónak 200 kor., Sajólászlófalva lelkésznek 600 kor., Varbó lelkésznek 600 kor., tanitónak 300 kor. Összesen: 3000 kor.

Nagyobb építkezés volt: Sajókazinc 631 kor., Sajószentpéter 521 kor. 70 fill. Összesen: 1152 kor. 70 fill.

XIX. Hadikölcsönök jegyzése.

Boldva	25000 K
Damak	15000 „
Hangács	18000 „
Hegmegy	10000 „
Lak	20000 „
Nyomár	10000 „
Sajóbábony	20000 „
Sajóecseg	30000 „
Sajóvámos	30000 „
B.-szakácsi	10000 „
Ziliz	20000 „
Alacska	1000 „
Kondó	20000 „
Radostyán	8000 „
Sajókápolna	1000 „
Sajókazincz	10000 „
Sajólászlófalva	2000 „

Összesen: 250000 K

Ezekben kívántam nagyf. e. m. közgyűlés ez évi működéséről az egyházlátogatói jelentések alapján számot adni, azon imaszerű hő óhajításom kíséretében: legyen boldogabb a jövő mint a múlt és jelen, hogy ha eddig szenvedései, fájdalmai közötti sirt e nemzet, jövőben örömeiben hullassa könnyeit vele együtt e mi sokat szenvedett ref. egyházunk is.

Ezek után magamat a nagytiszt. e. m. közgyűlés kegyes jóindulatába a legmélyebb tisztelettel ajánlom.

Közgyűlésünk a nagy gonddal összeállított esperesi jelentést hálás köszönettel tudomásul veszi s jegyzőkönyvünkben megörökíteni határozza.

5. Az esperesi jelentés kapcsán:

Közgyűlésünk igaz kegyelettel látja Osváth Zoltán, Nagy Barna, Andorko István és Mészáros Bálint, lelkészi és tanítói karunk ez értékes tagjainak idő előtti elhunytát s midőn jó emléküket még egyszer felujítja porréseiknek csendes pihenést, lelküknek boldog mennyei lakozást kér Istentől.

6. Kazay Géza papi tanácsbíró hivatkozva Dr. Fáy Elemér írottai lakos s ottani új nagybirtokos egyéni érdemeire s egyházi közéletünk iránti meleg érdeklődésére indítványozza, hogy nevezett úri ember egyházmegyénk tiszteletbeli világi aljegyzőjévé választassék meg.

Közgyűlésünk az indítványt magévá teszi s Dr. Fáy Elemért egyházmegyei tiszteletbeli világi aljegyzővé egyhangulag megválasztja.

7. Olvastatott a halálozás folytán megürült Kondói lelkészi állás betöltéséről felvett küldöttségi jegyzőkönyv, mely szerint a nevezett egyház lelkészéül meghívás útján Jakab István sajókapolnai helyettes lelkész választatott meg.

Mínthogy a választás a törvényes formák betartásával történt, elválasztott lelkész a kondói lelkészi állásra beerősítetik. Beiktatására egyházmegyénk képviselőjében Botos József és Dr. Orbán Barna tanácsbírák küldetnek ki.

8. Múlt őszi közgyűlésünk 10. sz. j. könyvi pontja értelmében Kazay Géza és Dr. Görgey Sándor tanácsbírák jelentik, hogy

Szabó Lajos borsodszakácsi lelkészt szeptember 23-án hivatalába ünnepélyesen beiktatták.

Tudomásul szolgál.

9. Olvasatott a Miskolczon 1917. november 22-én tartott szavazatbontó bizottsági ülés jegyzőkönyve, mely szerint a lemondás folytán megüresedett papi tanácsbírói állásra 48 szavazat adatott be, amelyekből az ózdi egyház szavazata alaki hiány miatt érvénytelennek találtatott. A damaki egyház nem szavazott. Az érvényes 47 szavazat így oszlott meg: Dakó Lajos kapott 16, Farkas József 6, Batta József 4, Osváth Zoltán 3, Demeter Bertalan 3, Horváth János 3, Hubay Mihály 3, Tóth József 2, Bodolay Miklós 2, Kerekes János 2, Szentmártoni Dániel 1, Lengyel Gyula 1, szavazatot. Miután általános többséget senki sem nyert, bizottság a három legtöbb szavazatot kapott egyén u. m. Dakó Lajos, Farkas József és Batta József lelkészek között december 31-iki lejáráttal újabb szavazást tűzött ki.

Ugyancsak olvasatott a Miskolczon 1918. január hó 29-én tartott szavazatbontó bizottsági ülés jegyzőkönyve, mely szerint a papi tanácsbírói állásra a szendrőládi egyház kivételével mindenik egyház beadta szavazatát. Az új szavazás eredménye következő: Dakó Lajos kapott 27, Farkas József 16, Batta József 5, szavazatot. E szerint egyh. megyei papi tanácsbíróvá általános szótöbbséggel Dakó Lajos borsodi lelkész választatott meg.

Miután az elválasztott tanácsbíró közgyűlésünkön meg nem jelent, felesketése őszi gyűlésünkre halasztatik. A szavazatot nem küldő damaki és szendrőládi lelkészek 10—10 kor. birságban elmarasztaltatnak.

10. A június hó 4-én Miskolczon tartandó egyházkerületi közgyűlésre egyházmegyénk képviselőjében elnökségen kívül kiküldetnek:

Kazay Géza, Molnár József papi tanácsbírák, Szentmártoni Dániel papi főjegyző, Bónis Aladár, Dr. Orbán Barna, világi tanácsbírák és Dr. Nagy Barna világi főjegyző.

11. Olvastatott az egyházlátogatási számvevőszéknek 1918. április 4-én Miskolcson tartott üléséről felvett következő jegyzőkönyve.

Jegyzőkönyv.

Felvetették Miskolcon az 1918. évi április hó 4-én tartott egyházlátogatási számvevőszéki ülés alkalmával.

Jelen voltak: *Vadászy Pál* esperes és *Ragályi Béla* e. m. gondnok elnökelete alatt: *Elek József*, *Barna Gyula*, *Kazai Géza*, *Molnár József*, *Szentmártoni Dániel* egyházlátogatók, *Svingor József* egyh. m. dékán.

Tárgy: I. Az egyházlátogatók által beszédett összegek számbavétele.

II. Az egyházközségek 1917. évi zárszámadásainak, a hit és valláserkölcsei élet és az iskolák megvizsgálásáról szóló előadói jelentéseknek tárgyalása.

1. Az öt járásba kiküldött egyházlátogatók beszámolnak az egyházak, lelkészek tanítók által befizetett különféle járulékokról melyeknek főösszege 10440 kor. 54 fillér.

Ezen összeg nyugták ellenében dékánnak átadatott.

2. Előadók felolvassák jelentésüket az általuk meglátogatott egyházak hit és valláserkölcsei életéről, az iskolák szellemi állásáról, belmissiói munkásságáról s a felülvizsgált gondnoki számadásról. A jelentések következők:

A) Sajószentpéteri járás. (Előadó: Elek József.) Az isteni tisztelet ünnep és vasárnapon mindenütt rendesen megtartatik s a hívek buzgón látogatják a templomot. Hétköznapon is megtartatik, lelkész, tanító s iskolás növendékek eljárnak a templomba, de a hívek — Sajószentpétert kivéve — a templom gyakorlásban nem buzgólkodnak.

Az áldozatkészség kellő mértékben megnyilvánult. Az egyházi adó mindenütt rendesen kivettetett. Hátralék maradt Varbón, Sajólászlófalván, Radosványban, Alacskán, Berentén és Sajókazincon.

A gondnoki számadások szabályszerűen vannak elkészítve s okmányokkal felszerelve. Minden megjegyzés nélkül megerősítendő az alacskai, berentei, sajószentpéteri, sajókápolnai, parasznai, varbói és sajókazinczi gondnoki számadások. A kondói és sajólászlófalvai számadás megerősítése a nt. egyházmegyei közgyűlés határozatától tétetik függővé. A vagyonleltárak a tényleges állapotnak megfelelőleg kijavítottak.

A járásból Kun József varbói lelkész hadi szolgálatra be van hívva s az egyh. látogatás alkalmával jelen nem lehetett, azonban az egyház ügyei rend-

ben találattak. A tanítók közül hadi szolgálatban van a kondói, sajlóslófalfvai és sajkápolnai. A tanítás Kondón teljesen szünetelt. Sajókápolnán és Lászlófalván a lelkészek tanítanak.

A vallás és énektanításra mindenütt nagy suly van fordítva. A népiskolai könyvtári típusokból több helyen 1-2 típus van meg, egy sincs Sajokápolnán, Berentén, Kondón.

Az egyházi épületek közül rosszak: Varbón az iskola és tanítói lak, Kondón az iskola és tanítói lak, Berentén az iskola és tanítói lak, Radosnyánban a lelkészlakás.

Ez előadói jelentés alapján számvevőszékünk javasolja a nt. egyházmegyei közgyűlésnek, hogy:

1., méltóztassék a sajlóslófalfvai lelkészt és gondnokot felelősségre vonni, illetve az V. t. c. 34. §-ának 2. pontja alapján ellenük a fegyelmi eljárást megindítani, mert a tanító fizetését idejében nem folyósították s e mulasztásukkal 32 kor. 23 fillér perköltiséget hoztak az egyháznak.

2., méltóztassék a kondói presbyterium ellen fegyelmi eljárást indítani ugyancsak az V. t-c. 34. §-a 2-ik pontja alapján, mert az elhunyt lelkész temetésekor 50 liter borért 330 koronát kiadtak az egyház pénztárából,

3. méltóztassék a sajkápolnai, berentei és kondói egyháznak élőljáróit szigoruan utasítani, hogy a népiskolai könyvtár beállításáról haladéktalanul gondoskodjanak.

B) Vadnai járás. (Előadó: Molnár József.) A hívek vallásos élete, egyházunkhoz való ragaszkodása általában megnyugtató. Az ünnepi és vasárnapi isteni tiszteleteken mindenütt szép számmal vesznek részt az egyháztagok. Hétköznapi is megtartatik a reggeli isteni tisztelet. Körutunkban mi is megtartottuk a reggeli isteni tiszteletet imádság és rövid alkalmi beszéddel — Vadnát kivéve — mindennütt a hívek élénk érdeklődése mellett.

Az iskolák állapota általában szintén megnyugtató. Felsőnyáradon, Felsőkelecsényben, és Sajoivánkán a hadban levő tanítókat a lelkészek helyettesítették a mult évben is önfeláldozó buzgalommal. Szuhogyon hadban levő tanítónak egyetemi hallgató fivére tanította a gyermekeket kiváló eredménnyel. Dövényben pedig nem sikerülvén állandó helyettest szerezni — az anyaegyház lelkésze jár minden második héten a vallás és ének tanításra.

A gondnoki számadásokat kivétel nélkül megerősítendőnek vélelmeyezük. Örömmel jelentjük, hogy a 10 egyházban 1827-74 K folyt be kegyes

adományokból. Csak Vadnán nem volt az urvacsorai kenyéren és boron kívül más adomány. A legtöbb kegyes adományt Disznóshorvát tünteti fel 669 kor. összegben, melyből az ott működő hitel-szövetkezet 300 K, a fogyasztási szövetkezet 339 koronát adott az egyház segélyére, melyért mindkét szövetkezet vezetősége elismerést érdemel.

Az egyházi adó általában mindenütt befolyt, tetemes hátralékot egyik egyházban sem észleltünk. Azon egyházakban, ahol a belhivatalnokok fizetése a félremagyarozott konventi értékelés szerint történik figyelmeztettük a presbiteriumot, hogy ez évtől kezdve annak meg kell szünnie s a díjlevél értékét vagy természetben vagy folyó árban tartoznak kiadni a belhivatalnokok részére.

A vagyon leltárakat is a tényleges állapotnak megfelelőleg kijavítottuk. Csak Ózdon nem tehetjük ezt meg, mert az egyházközségi példányt nem tudták előadni. Ulasítottuk az ott működő segéd-lelkészt, hogy ha időközben elő nem kerülne, az egyházmegyei példányról készítsen másolatot.

E jelentés alapján javasolja számvevőszékünk a nagytt. egyh. m. közgyűlésnek, hogy a disznóshorvái hitel- és fogyasztási szövetkezetek adományait elismerőleg tudomásul venni méltóztassék.

C) Sajóvámosi járás. (Előadó: Szentmártoni Dániel.) A hit és vallás erkölcsi élet általában megnyugtató. Az isteni tisztelet ünnep és vasárnapokon dél-előtt és délután, hétköznapiakon reggel mindenütt megtartatik. Csak Zilizen szünetel pár hónap óta a templomozás, mivel onnan a lelkész is a tanító is hadba vonult s felügyelő lelkész sincs alkalmazva. Az Isten házában mindenütt megjelentünk s népes gyülekezeteket találtunk. Az isteni tiszteleten mi végeztük az imádkozást s a hívekhez alkalmi beszédet is intéztünk. E nemű szereplésünk láthatólag jó hatással volt a jelenlevőkre.

Az áldozatkészség e járásban meglepően szép. Összesen 6304 koronát adakoztak különböző egyházas célokra a hívek. Különösen ki kell emelnem a zilizi és sajóvámosi egyháztagok áldozatkészségét. Amott 2043 koronát, itt 2131 koronát tett ki a hívek önkéntes adománya. Ugyancsak ki kell emelnem a laki és hegymegi egyháztagoknak azon szép tényét, hogy az egyház földjeit maguk munkálják, mi által az egyház javára tekintélyes jövedelmet biztosítanak. Vajha másutt is ily szépen megnyilvánulna híveink egyházszeretete, áldozatkész buzgósa.

A lelkészek belmissiói munkássága leginkább a felnőtt ifjak oktatására s vallásos iratok terjesztésére szorított.

Az iskolák szellemi állása s bennök a vallás és ének tanítás örvendestnek mondható. Zilizen — a már fentebb említett okból — szünetelt a tanítás s az iskolát nem vizsgálhattuk meg. A hadba vonult tanítók helyett Lakon,

Hegymegen, Hangácson a lelkészek, Damakon Lovász Lenke okleveles ovónő végezték a tanítást odaadó buzgalommal.

A gondnoki számadásokat nyugtákkal kellően felszerelve, rendben találtam s mindenik egyház számadását megerősítendőnek véleményezem. Az egyházi adó csaknem teljesen befolyt mindenütt. A vagyoni leltárak mindkét példányán — Boldvát kivéve, hol a II-odik példány hiányzik — a szükséges kiigazítást megtettem.

E jelentés alapján javasolja számvevőszékünk a nagyf. egyházmegyei közgyűlésnek, hogy a sajóvámosi, zilizi, laki és hegymegi hívek áldozatkészségét s egyház-építő munkásságát elismerőleg tudomásul venni méltóztassék.

D) Edelényi járás. (Előadó: m. Barna Gyula.) A hitélet e világdulás alatt sem fogyatkozott, sőt — úgy látszik — teljesebbé lett. Minden egyházban tartottunk isteni tiszteletet s az urasztalától beszédet intéztünk e négy éves háboru alatt meggyötört hívekhez, buzdítottuk őket a további megpróbáltatások elviselésére. Minden egyházban volt hallgatóság a lakosság számának arányában.

Anyagi ügyei az egyházaknak rendezettek s a tisztviselők odaadással végzik teendőiket. Javasoljuk, hogy a gondnoki számadások az edelényi járásban levő egyházakban minden megjegyzés nélkül erősítsenek meg. Adakozások többé-kevésbé történtek az egyes egyházakban, melyek az esperesi jelentés kapcsán jegyzőkönyvekben kinyomatva napvilágot látnak, azonban nem mulaszthatjuk el itt különösen kiemelni, hogy az áldozatkészség és e körüli fáradságban leginkább kitűnt a balajti lelkésznő, tisz. Horváth János lelkész ur szelid lelkü hitese.

A hadban levő tanítók helyett tanítottak: Balajton a lelkész, Abodon Gergely Miklós helyettes tanító, Meszesen Szabó Mária. Szalonnán Gönczi Amália helyettes tanítónő. Tornaszentjakabon a tanítás ebben az iskola esztendőben is szünetelt, mivel nincs tanító. Az isteni tisztelet mikénti megtartásáról s a belmissióról külön táblás kimutatáson számolunk el.

Hátralék van Borsodon 425 K, Edelényben 328 K, Finkén 115 K, Lád-bessenyőn 400 K, Szalonnán 215 K, Szendrőn 808 K, Szendrőladon 599 K. Behajtása mindenütt folyamatban van.

Drágasági pótlékot a nrartonyi egyház adott belhivatalnokainak, lelkésznek 400 K, tanítónak 200 koronát.

E) Bánvölgyi járás. (Előadó: Kazay Géza.) A hit és valláserkölcsei élet az egyházakban általában mindenütt dicséretre méltóan virágzik. A vallás és temp-

lom szeretete az isteni tiszteleték buzgó látogatásában nyer kifejezést, melynek látható jele mutatkozott megjelenésünk idejében is, mert az általunk minden egyházban tartott isteni tiszteleték alkalmával a templomban köznapokon is népes gyülekezet körében teljesíthettük a lelkipásztori funkciókat.

Az egyházas buzgóság és áldozatkészség, a különféle jótékonycélokra bő mértékben történt adakozásokban nyert kifejezést. Legelől járt e tekintetben a sajóvelezdi egyház. Itt elsőnek kell felemlíteni a községben működő fogyasztási szövetkezet dicséretre méltó ténykedését, mert — mint már előző években is cselekedte — as 1917-ik évben is 2000 kor. összeget ajándékozott egyházfenntartási alapra. De nem maradtak el az adakozásban a hivek sem, amennyiben az egyes egyháztagok önkéntes adományaikkal 4102 koronával szaporították az egyházfenntartási alapot. Buzgólkodtak még többféle jótékonycélra is 546 kor. erejéig.

Az adakozásban Sajóvelezdnek méltó társai a szilvásvárad, bánhorváti, és dédesi egyházak, melyekben az adakozások részben túlhaladják, részben megközelítik az 1000 kor. összeget.

Ugy az istenitiszteleteknek a hivek által való buzgó látogatása, a presbyterium tagjainak az egyházlátogatóság által megtartott ünnepélyes gyűlésen való tömeges megjelenése, a rendben tartott egyházi épületek, valamint a jótékonycélra felemlítésre méltóan szolgáló nagyobb összegű adományok látható bizonyosságai annak, hogy a meglátogatott egyházak nagyobb részében a lelkészek — s több helyen méltó munkatársaik a tanítók is szép és eredményes belmissiói munkát végeznek.

Az iskolák szellemi állása s a többi tantárgyak közt a vallás és ének tanítás eredménye különösen a szilvásvárad, sajóvelezdi és bánhorváti iskolákban legnagyobb dicséretre és elismerésre érdemes. Mályinkában Pataky János lelkész, Tardonán Hubayné, Palumbi Irma községi iskolai tanítónő végezte a hadba vonult tanító helyett a tanítást nagy buzgósággal.

Énekkar 9 egyházban van szervezve, de a háboru miatt legtöbb helyen nem működik.

A gondnoki számadásokat rendben találtam s megerősítésüket tisztelettel ajánlom. Csupán a nekézsenyi egyház gondnoki számadására nézve látom szükségesnek felemlíteni, hogy a számadás kiadás tételei között szerepel a lelkész részére kifizetett 20 kor. s a tanító részére kifizetett 10 kor. legeltetési érték. Nézetem szerint ez a két kiadás az egyház pénztárát nem terhelheti, mert hiszen a lelkészi és tanítói díjlevélben legeltetési jog van a belhivatalnokoknak ígérve és biztosítva. Ha tehát a lelkész és tanító a biztosított legeltetési jogot fel nem használják, avagy azt nem értékesítik: e mulasztásuk pótlására — véleményem szerint — az egyház pénztárát megterhelni nem lehet. Így a jogtalanul

felvett 20 és 10 kor. a lelkész és tanító által az egyház pénztárába visszafizetendő s utasítandók, hogy jövőre e nemű kiadással az egyház pénztárát ne terheljék.

Felemlítésre méltó egyházi adóhátralékot egy egyházban sem találtam. Az adók, illeték egyenértékek mindenütt kifizetettek.

Nem hagyhatom felemlítés nélkül azon körülményt, hogy több egyházban — a lelkész állítása szerint — az egyház és belhivatalnokok állami adóját s ennek tartozékát a jegyző nem akarja elfogadni, hanem az említetteket — jóllehet adójuk a 200 koronát nem üti meg — mint közvetlen adófizetőket a befizetéssel az adóhivatalhoz utasította. Ez pedig úgy az egyházra, mint a belhivatalnokokra felesleges kiadással jár.

Az adószedésnél visszásnak találtam azon eljárást is, hogy az adóíven az előírás hiányzik s az egyháztól és belhivatalnokoktól — külön feltüntetés nélkül — egy összegben kívánták és szedték be a különböző adónemeket. Ezeknek felemlítését azért láttam szükségesnek, hogy ha a nagytiszteltű számvevőszék idő- és célszerűnek itéli, e visszasságok megszüntetése végett intézkedni méltóztassék.

E jelentés alapján javasolja számvevőszékünk a nagy. egyházmegyei közgyűlésnek, hogy

1. a sajóvelezdi fogyasztási szövetkezet s ottani egyháztagok példaszerű áldozatkészségét valamint a belhivatalnokok lelkes buzgókodását, továbbá a szilvásvárad, bánhorváti és dédesi hivek egyház-építő munkásságát elismerőleg tudomásul venni méltóztassék;

2. a nekézseni lelkészt és tanítót méltóztassék utasítani, hogy a legelő kárpótlás címén illetéktelenül felveit 20, illetve 10 koronát az egyháznak térítsék vissza;

3. méltóztassék a főszolgabírákat megkeresni az iránt, hogy a járásuk területén lévő jegyzőket az egyházak, lelkészek és tanítók által fizetendő s 200 koronánál kevesebb állami adók közvetlen beszedésére utasítani sziveskedjenek.

Szentmártoni Dániel papi főjegyző megokolt indítványára javasolja számvevőszékünk, hogy

az egyházlátogatók által fuvar kedvezmény címen eddigelé természetben, vagy pénzürtékben élvezett zabjárandóság egyszersmindenkorra töröltessék, ellenben a napi díj minden egyházban 6 koronáról 12 koronára emeltessék s ezen felül az egyházlátogatók el-fuvarozása is az egyház kötelességévé tétessék.

Vadászy Pál
esperes

Ragályi Béla
e. m. gondnok

Szentmártoni Dániel
e. m. papi főjegyző

Közgyűlésünk az egyházak szellemi és anyagi életét hiven feltüntető jegyzőkönyvet tudomásul veszi, a gondnoki számadásokat mind megerősíti és papi főjegyzőt megbizva, hogy a megerősítő záradékot azokra vezesse rá s a záradékolt II-od példányokat küldje meg az egyházaknak megfelelő eljárás végett.

A számvevőszék javaslata alapján közgyűlésünk

a) a sajóvelezdi fogyasztási szövetkezet, a disznóshorváti hitel- és fogyasztási szövetkezet igazgatóságának az ottani egyházakkal szemben múlt évben is tanusított hathatós támogatásáért, valamint a sajóvelezdi, sajóvámosi, zilizi, szilvásváradai, dédesi, bánhorváti, laki és hegymegyi egyházak előljáróinak és köztagjainak áldozatkész buzgóságáért szíves elismerését nyilvánítja;

b) örömmel veszi tudomásul a martonyi egyháznak azon szép tényét, hogy belhivatalnokait drágasági pótlékban részesítette;

c) a sajlászlófalvai lelkészt és gondnokot utasítja, miszerint az esperesi, hivatalhoz 30 napon belül tegyenek jelentést arról, hogy a tanító fizetését miért nem szolgáltatták ki idejében s miért nem előzték meg a peres eljárás megindítását?

d) feyelmi eljárás terhe alatt utasítja a kondói egyház presbytériumát, hogy az esperesi hivatalhoz 30 napon belül küldjék be igazoló jelentésüket arról, hogy a lelkész temetésekor mi alapon költöttek el borra 330 koronát az egyház pénztárából?

e) szigoruan utasítja a sajókápolnai, kondói és berentei egyházak előljáróit, hogy a népiskolai könyvtár beállításáról haladéktalanul gondoskodjanak;

f) utasítja a varbói, sajlászlófalvai, radostyáni, alacskai, berentei, sajókazinczi, borsodi, edelényi, finkei, ládbesenyői, szalonnai, szendrői és szendrőládi egyházak előljáróit a tetemes adóhátralékok behajtására;

g) utasítja a nekézsenyi lelkészt és tanítót, hogy a legelő kárpótlás címen illetéktelenül felvett 20, illetve 10 koronát az egyháznak térítsék vissza.

h) átiratban megkeresi a főszolgabirákat az iránt, hogy a járásuk területén levő jegyzőket az egyházak, lelkészek és tanítók által fizetendő s 200 koronánál kevesebb állami adók közvetlen beszédésére utasítsák s végül

i) a vizitációs zab-járandóságot egyszersmindenkorra beszünteti, ellenben az e nemű napi díjat — tekintet nélkül az iskolák számára 6 koronáról 12 koronára felemeli s az egyházakat az egyház és iskolai látogatók fuvarozására is elkötelezi.

12. A Miskolcon 1918. április hó 17-én tartott egyházmegyei lelkészértekezleti gyűlés felterjeszti Bartha Gyula alelnök által készített belmissiói jelentést, mely egész terjedelmében következő:

Nagytisztelű Egyházmegyei Közgyűlés!

A nagytisztelű Esperes Ur, illetve a nagytisztelű értekezleti Elnök ur által azzal bizatván meg, hogy a belmissióra vonatkozó egyházlátogatási kérdőpontokra adott jelentések alapján, készítsek részletes kimutatást lebelbeli egyházainkban a múlt 1917. évben végzett belmissiói munkákról, — azt a következőben van szerencsém előterjeszteni.

Mindenek előtt örömmel állapítom meg, hogy az egyes egyházak vezetőinek e téren való munkálkodása odaadás és buzgóság tekintetében némi emelkedést mutat, ami nézetem szerint abban is található részben magyarázatát, hogy a nehéz háborus viszonyok talán jobban hajtják a híveket is lelki szükségük kielégítésére, miáltal a lelkész belmissiói tevékenysége is könnyebben mutathat fel eredményt; más oldalról azonban nem vitatom el — nem is akarom — a lelkészek s az egyházak vezetőinek érdemét sem, akik hivatásukból folyó szent kötelességüknek ismerik a hívek lelki életével való törődést, különösen a mai nehéz idők s nyomasztó viszonyok között.

De álljanak itt az egyházlátogatási iven alapján készített kimutatás adatai, amelyek hű képét adják a felsőborsodi egyházmegye 1917. évi belmissiói munkásságának!

- 1) *Ifjusági egyesület van:* Sajószentpéteren.
- Nőegyesület van:* Bánhorvátton és Ózdon.
- Lorántffy Zsuzsanna egyesület:* Hegymegen.
- Konfirmáltak egyesülete:* Szilvásváradon.

Az ifjusági egyesület megszűnt vagy bizonyára csak szünetel Abodon — a tanító hadifogsága miatt, ellenben új egyesületek alakultak Hegymegen és Sajószentpéteren, ami örvendetes jelenség.

2) *Énekkar van:* Alacsán, Balajton, Bánfalván, Bánhorvátton, Bántapolcsányban, Barczikán, Boldván, Damakon, Dédesen, Disznóshorvátton, Edelényben, Felsőnyáradon, Hangácson, Lakon, Martonyiban, Mályinkán, Nagybarczán, Ózdon, Parasznyán, Radostyánban, Sajóbábonyon, Sajókápolnán, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajószentpéteren, Sajóvamoson, Sajóvelezden, Szalonnán, Szilvásváradon, Tardonán, Vadnán, Varbón, Zilizen, de a legtöbb helyen a tanítók, vagy a tagok nagy részének hadba vonulása miatt szünetel, illetve nem működik. Bánhorvátton, Edelényben és Zilizen női énekkar is van, ez utóbbi helyen azonban a lelkész katonai lelkészi szolgálata miatt szünetel.

3) *Mindkét nembeli ifjak vasárnapi oktatása gyakorlatban van:* Alacsán, Balajton, Bánfalván, Bánhorvátton, Barczikán, Berentén, Damakon, Disznóshorvátton, Edelényben, Felsőkelecsényen, Felsőnyáradon, Hangácson, Hegymegen, Lakon, Mályinkán, Martonyiban, Meszesen, Nagybarczán, Nekézsenyben, Ózdon,

Radostyánban, Rakacaszenden, Rudabányán, Sajóbáonyon, Sajóecsegen, Sajóivánkán, Sajókazinczon, Sajóvamoson, Sajóvelezden, Szalonnán, Szendrőn, Szendrőladon, Tardonán, Vadnán, Zilizen.

Csak a leányok részesülnek vasárnapi oktatásban: Kondón, Nagyvisnyón, Parasznyán, Sajókazán, Sajólászlófalván, Sajószentpéteren, Szilvásváradon, Varbón.

Egyáltalán nem részesülnek oktatásban: Boldván, Borsodon, Dédesen, Bántapolcsányban, Ládbesenyőn, Szakácsiban.

4) *Vallás és ismeretterjesztő felolvasások tartottak:* Balajton, Bánfalván, Bánhorváton, Barczikán, Edelényben, Felsőnyáradon, Hangácson, Ózdon, Parasznyán, Radostyánban, Sajóivánkán, Sajókazán, Sajószentpéteren, Szalonnán, Szendrőn, Szilvásváradon összesen 16 egyházban, ami a múlt évi kimutatással szemben 50 % emelkedést mutat, bizonyosságául a lelkészek fokozottabb tevékenységének.

5) *Vallásos irányú ismeretbővítő olvasmányok terjesztettek:* Balajton, Barczikán, Bánfalván, Bánhorváton, Berentén, Damakon, Dédesen, Tapolcsányban, Disznóshorváton, Edelényben, Felsőkelecsényben, Felsőnyáradon, Hangácson, Hegymegen, Ládbesenyőn, Lakon. Mályinkán, Martonyiban, Meszesen, Nagybarcán, Nagyvisnyón, Nekézsenyben, Ózdon, Radostyánban, Sajóbáonyon, Sajóecsegen, Sajóivánkán, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajószentpéteren, Sajóvamoson, Sajóvelezden, Szakácsiban, Szalonnán, Szendrőn, Szendrőladon, Szilvásváradon, Tardonán, Vadnán, Zilizen. Legkedveltebbek, voltak: a Téli Ujság, Vasárnap, Koszorúfuzetek, Prot. Árvaházi és Magyar Naptár stb. de jár 1-1 egyházban a Magyarság s az Ébresztő is.

Ilyennemű iratokat nem terjesztettek: Alacskán, Boldván, Borsodon, Kondón, Parasznyán, Rakacaszenden, Rudabányán, Sajókápolnán, Sajólászlófalván, Varbón. Pedig, egy kis fáradsággal, az iskolás gyermekek bevonásával alig lehetem, hogy ezeken a helyeken is ne lehetne, ha csak csekélyke eredményt is elérni! Cseppekből lesz aztán a tenger s az évek folyamán, a nemes példa vonzó erejénél fogva az eredmény fokról-fokra gyarapodni fog. Csak türelmünket ne veszítsük el s a fáradságot és bibelődést ne sajnáljuk.

6) *A konfirmándusok emléklapot és kis bibliát kaptak:* Balajton, Barczikán, Bánfalván, Bánhorváton, Berentén, Boldván, Borsodon, Damakon, Dédesen, Tapolcsányban, Disznóshorváton, Edelényben, Felsőkelecsényben, Felsőnyáradon, Hangácson, Hegymegen, Lakon, Martonyiban, Meszesen, Nagybarcán, Nekézsenyben, Ózdon, Parasznyán, Radostyánban, Rudabányán, Sajóbáonyon, Sajóecsegen, Sajóivánkán, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajókápolnán, Sajószentpéteren, Sajóvamoson, Sajóvelezden, Szakácsiban, Szendrőn, Szilvásváradon, Tardonán, Vadnán, Zilizen.

Csak emléklapot kaptak: Alacskán, Kondón, Mályinkán, Nagyvisnyón, Rakaczaszenden, Sajólászlófalván, Szalonnán, Szendrőládon, Varbón.

Sem emléklapot sem kis bibliát nem kaptak: Ládbessenyőn,

Ezt a csekély áldozatot pedig minden egyház meghozhatná s méltó is volna meghozni, mert nem pusztán emlék, amit a konfirmándusok a konfirmáció alkalmával kapnak, hanem egyszersmind a konfirmáció hatásának maradandóvá tételét segíti elő. Ahol adakozó nem jelentkezik, az egyház költségén kellene ezeket beszerezni! Sőt igen hatásos és lélekemelő volna, ha mint a főtiszteletű és méltóságos Püspök ur ajánlotta egyik körlevelében — az új házaspárok is megajándékozhatnának az egyház részéről egy-egy teljes bibliával! . . .

7) Fogyasztási szövetkezet van: Bánhorvátan, Disznóshorvátan, Hangácson, Rudabányán, Sajókazán, Sajószentpéteren, Sajóvelezden, Szendrőládon.

Hitelszövetkezet van: Disznóshorvátan, Martonyiban, Sajóecsegen, Sajókazán, Sajókazinczon, Sajóvamoson, Szendrőn.

Ime a képe egyházmegyénk munkálkodásának a belmissió terén! Nem mondom hogy sok, hogy többet nem lehet tenni! . . . Mert sajnos! vannak egyes egyházak, a melyeknek kebelében vajmi kevés belmissiói munka folyik aminek az oka azonban részint a lelkész öregségében, részint a hivek csekély számában, részint a hihetetlen drágaságba keresendő, mely sokakat takarékoskodásra kényszerít az anyagiakban, még a lelki élet hátrányára is! De másfelül az is bizonyos, hogy a lelkésznek egy szives jó tanácsa, egy meleg vigasztaló szava, a csüggedők kitartásra buzdítása, a szenvedők, betegek meglátogatása stb. ez is mind belmissió, a mi ha pontokba nem foglalható is, hozzátartozik a lelkész lekipásztori munkájához. A belmissió nem öncél, hanem csak eszköz a nagy cél eléréséhez: a valláserkölcsei élet ébrentartásához, a hithűség megszilárdításához, az Istenország építéséhez, a mely eszközből, hogy hol, mikor és mennyit lehet alkalmazásba venni mindig a körülmények s a munkás egyénisége határozzák meg.

Mindenesetre a belmissiói munka állandó számonkérése a felsőbb hatóságok részéről, csak fokozni fogja belmissiói munkásságunkat s eljő az idő a mikor a templom igel hirdetés mellett általánosan használatba vett fegyvere leendő egyházunknak a belmissió a lelkek üdvösségére, a nagy Isten dicsőségére.

Mely jelentés tudomásul vételét kérve, a legmélyebb tisztelettel vagyok
Sajókazán, 1918. április 10.

alázatos szolgája

Bartha Gyula

ref. lelkész, e. m. aljegyző.

Közgyűlésünk a nagy gonddal összeállított jelentést tudomásul

veszi s a táblás kimutatásokkal együtt a főtiszteletű egyházkerületre felterjeszti.

13. Olvastatott a segélyosztó bizottság 1917. évi november hó 22-én, Miskolczon tartott ülésének alábbi jegyzőkönyve:

Jegyzőkönyv.

Felvetett Miskolcon 1917. évi november hó 22-én tartott segélyosztó bizottsági ülés alkalmával.

Jelen voltak: *Vadászy Pál* esperes és *Ragályi Béla* e. m. gondnok elnöke alatt: *Botos József*, *Svingor József*, *Dr. Orbán Barna*, *Elek József* bizottsági tagok, ez utóbbi ugy is, mint bizottsági jegyző.

Felolvastatott a tiszáninneri ref. egyházkerület pénztári hivatalának átirata, melyben arról értesíti esperesünket, hogy a felsőborsodi egyházmegyehez 4971 koronát tett át régi és új államsegély s különböző alapok segélyeit rendeltetés szerint leendő felhasználás és segélyként való kiosztás végett.

Bizottság a 4971 korona összeget következőleg osztotta fel:

I. Régi és új államsegélyben: 3691 kor. 48 fill.

Ebből a régi államsegély 1214 K. 22 fill. két harmad része azaz 809 K 48 f., továbbá az új államsegély egészben 2477 K 26 fill. az egyházmegyei közigazgatási pénztár javára fordítatik.

II. hollandi és szükösi tár: 120 K.

1. özv. Bodnár Károlyné miskolczi lakos tanítói özv.	30 K
2. „ Alacs Dánielné barabási lakos	„ „	30 „
3. „ Papp Dánielné radostyáni lakos	„ „	30 „
4. „ Nagy Sándorné miskolczi lakos	„ „	30 „

Összesen: 120 K

III. Tolcsvai Nagy Gedeon alap: 350 K.

1. Ládbesenyői egyház	80 K
2. Sajóbábonyi egyház	80 „
3. özv. Fodor Lajosné tanítói özvegy	20 „
4. „ Kökényesdi Pálné „ „	20 „
5. Gööz Ferencz s.-kazinczi kiténő tanító	40 „
6. Nagy Jenő szentpéteri „ „	40 „
7. Bálint János varbói „ „	40 „
8. Iskolai jutalom könyvekre: Meszesi egyház	10 „
Nagybarczai „	10 „
Nagyvisnyói „	10 „

Összesen: 350 K

IV. Baldácsy alap: 809 K. 52 f.

1. Dövényi egyház	30 K — f.
2. Felsőnyárádi egyház	30 „ — „
3. Hegyemei egyház	30 „ — „
4. Berentei egyház	30 „ — „
5. Bárdos István s.-lászlófalvai lelkész	60 „ — „
6. Csapó János f.-nyárádi lelkész	40 „ — „
7. ifj. Kőrössy I. r.-sz.-i lelkész, a dabrótei vallás tanításért	50 „ — „
8. özv. Rehá Jánosné lelkész özvegy	40 „ — „
9. özv. Kökényesdy Pálné „ „	40 „ — „
10. ifj. Tóth Menyhértné „ „	40 „ — „
11. id Tóth Menyhértné „ „	40 „ — „
12. Baksy Sándorné „ „	40 „ — „
13. Ujlaki vilma lelkész árva	69 „ 52 „
14. Simon Irma „	40 „ — „
15. Demeter Borbála „	50 „ — „
16. Bodnár Jolán „	40 „ — „
17. özv Balogi Lajosné tanítói özvegy	40 „ — „
18. Urbán Bálintné „ „	50 „ — „
19. Szendrei Józsefné „ „	30 „ — „
20. Széchényi Istvánné „ „	20 „ — „
Összesen:	809 K 52 f.

V. Szentmártoni Dániel adománya: 100 K.

1. Szuhay László III. gimn. tanulónak 50 K — f.

Bizottság e jelentés tudomásul vételét s a segélyek kiosztásának jóváhagyását a nagy. egyházmegyei közgyűlésnek tisztelettel ajánlja.

Kelt mint fent.

Vadászy Pál
esperes

Dr. Orbán Barna
e. m. vil. t.-bíró.

Svingor József

Ragályi Béla
e. m. gondnok

Közgyűlésünk a jegyzőkönyvet egész terjedelmében jóváhagyólag tudomásul veszi s egyben kimondja, hogy a papi főjegyző által megajánlott 100 korona évenkénti adomány fele részének kiosztását a tanító testületi elnökség hatáskörébe utalja.

14. Olvastatott a számvevőszék következő jegyzőkönyve:

Jegyzőkönyv,

a felsőborsodi ref. egyházmegye számvevőszékének Miskolcon 1918. április hó 25-ik napján tartott üléséről.

Jelen voltak: *Vadászy Pál* esperes, *Ragályi Béla* gondnok, *Botos József*, *Elek József*, *Bónis Aladár* e. m. tanácsbírák, *Svingor József* e. m. pénztárnok és *Dr. Nagy Barna* ügyész, mint jegyzőkönyvvezető.

I.

A dékán által előterjesztett adatok felülvizsgálata alapján a számvevőszék a múlt évi számvevőszéki jegyzőkönyvnek a tőke állomány 1916. évi december hó 31-én volt állását feltüntető kimutatását akként helyesbbíti, hogy a helyesen 230167 K. 14 fillérben megállapított összes tőke állományból a közigazgatási pénztár saját tőkéje 49303 K. 39 fillér (nem 53526 K. 69 fillér), a kezelés alatt álló tőkék összege pedig ehhez képest 180863 K. 75 fillér (nem 176640 K. 45 fillér) volt. E helyesbítések folyamányaként az évi tőkezaporodás 989 K. 21 fillérben állapítatik meg (521 kor. 51 fillér helyett).

II.

Ezek után a számvevőszék a Svingor József egyházmegyei pénztárnok kezelése alatt levő közigazgatási pénztárról és alapítványokról vezetett számadásokat szabályszerűen megvizsgálván, — azoknak az 1917. évi december hó 31-iki állását a következőkben állapítja meg:

A) Közigazgatási pénztár:

Összes bevétel	89575 K 84 f.
Összes kiadás	87342 „ 87 „
Maradvány:	2232 K 97 f.
A pénztár saját tőkéje	52142 „ 63 „
A kezelés alatt álló tőkék	134391 „ 12 „
Összes tőke:	186533 K 75 f.

B) A közigazgatási pénztár saját tulajdonát képező tőkék:

Saját tőke állomány 1917. évi dec.	
hó 31-én	52142 K 63 f.
Készpénz maradvány	2232 „ 97 „
Kamat hátralék	5762 „ 63 „
A tár állása a kezelt tőkén felül	
1917 dec. hó 31-én	60138 K 23 f.

1916. december hó 31-én volt	49303 K 39 f.
Vagyonszaporodás 1917. december hó 31-én	10834 „ 84 „
A közigazgatási pénztár saját tőkéje 1917. dec. hó 31-én	52142 „ 63 „
Az 1916. december hó 31-én volt	49303 „ 39 „
Tőke szaporodás:	2839 K 24 f.

III.

Kimutatás

a közigazgatási pénztárban levő lelkészi, tanítói és egyházi tőkékről az 1917. évi december hó 31-ik napján.

Sor-szám	Tőketulajdonosok nevei	Tőkeösszeg	
		K	f
1	Radostyáni tanítói hivatal	2069	--
2	Szendrői egyházfentartási alap szendrői egyháze	124	59
3	Nagyvisnyói egyház Sturman alapítvány	200	—
4	Bóldvai lelkészi hivatal	272	—
5	Bánhorváti lelkészi és tanítói hivatal	125	—
6	Varbói lelkészi hivatal	2612	—
7	S-kápolnai egyház Juhász és Vattay alapítvány	283	90
8	Varbói tanítói hivatal	1328	—
9	F.-kelecsényi tanítói hivatal	6986	—
10	Tardonai egyház egyházfentartási alapja	1576	47
11	„ „ „ a Szentpéteri takarékpénztárban	833	40
12	F.-kelecsényi lelkészi hivatal	10374	60
13	Hegymegi egyház egyházfentartási alapja	249	92
14	F.-nyárádi egyház Csik Ádámné alapja	500	—
15	Abodi tanítói hivatal	3206	26
16	Bánfalvai énekkar	140	68
17	Vámosi egyház lelkészi és tanítói fa-alapja	34	25
18	Dédesi egyház egyházi alap	1546	67
19	Szakácsii egyház	1213	54
20	S.-kazinci énekkar orgona alapja	703	74
21	Tardonai egyház urvacsorai bor alapja	944	76
22	Hegymegi egyház tőkesegély törölő tőkéje	1247	87
23	S.-kazinci tanítói hivatal erdő-legelő tőkéje	200	—
24	Parasznyai egyház Botos J. alapítványa	1321	22
25	Parasznyai egyház	2719	55
26	Zilizi egyház orgona alapja	332	57

Sor- szám	Töketulajdonosok nevei	Tökeösszeg	
		K	f
27	Vámosi egyház paplak építési alapja	4282	14
28	Vadnai lelkészi hivatal	38	06
29	Nyomári egyház Fekete és Miklós alapja	505	12
30	Tardonai egyház templom-torony alapja	1146	06
31	„ „ „ a Szentpéteri takarékpénztárban	1755	60
32	Vadnai tanítói hivatal	408	67
33	Bánhorváti egyház Csizmadia J. alapja	590	33
34	„ „ lelkészi alapja	150	—
35	Vadnai egyház egyházfentartási alapja	4956	53
36	„ „ orgona alapja	760	33
37	N.-visnyói egyház lelkészi és tanítói kenderföld alapja	63	17
38	Ládbessenyői egyház ifj. Ando orgona alap	495	06
39	Szendrői egyház orgona alapja	507	02
40	F.-nyárádi egyház Debreceni Gábor alapja	574	96
41	Abodi egyház templom építési alapja	5611	64
42	Vámosi egyház Nagy Péter alapja	100	—
43	Zilizi lelkészi hivatal	75	—
44	Vámosi egyház Máriássy Tivadar alap	41	80
45	Zilizi egyház urasztali alap	294	13
46	„ „ templom építési alap	2001	56
47	Sajószentpéteri egyház	2000	—
48	Zilizi egyház konfirmáció alapja	54	35
49	S.-szentpéteri lelkészi hivatal	478	—
50	„ kántori hivatal	1345	—
51	Zilizi egyház Szabó János alap	200	—
52	S.-szentpéteri segéd-lelkészi hivatal	1270	—
53	Zilizi egyház lelkészi és tanítói faalapja	400	—
54	S.-szentpéteri tanítói hivatal	1560	—
55	Sajókápolnai egyház egyházfentartási alapja	1639	22
56	Varbói egyház Apostol Mihály alap	200	—
57	Bánhorváti egyház Serényi alap	150	—
58	Lelkész értekezleti tőke	763	02
59	Zilizi tanítói hivatal	306	—
60	Bánhorváti egyház egyházfentartási alapja	185	80
61	Hegymegi egyház torony alapja	2256	56
62	„ „ a sajószentpéteri Takarékpénztárban	720	30
63	Bábonyi lelkészi hivatal	100	—
64	Berentei tanítói hivatal	432	—
65	Boldvai tanítói hivatal	416	80

Sor- szám	Tőketulajdonosok nevei	Tőkeösszeg	
		K	f
66	Berentei lelkészi hivatal	1189	—
67	Ládbessenyői egyház	280	—
68	Berentei egyház	743	76
69	Berentei egyház	2000	—
70	Ládbessenyői lelkészi hivatal	447	38
71	Kondói tanítói hivatal	215	64
72	Ládbessenyői tanítói hivatal	170	—
73	Nagybarczai egyház	6518	42
74	Svingor József ref. e. m. dékán kaucziója	4000	—
75	Rudabányai tanítói hivatal	177	10
76	„ lelkészi hivatal	751	60
77	Nagyvisnyói egyház Fövenyessy alapja	600	—
78	Balajti egyház Koós pál orgona alapja	67	53
79	Lászlófalvai lelkészi hivatal	924	—
80	„ tanítói hivatal	220	—
81	Parasznyai egyház egyházfentartási alapja	1341	12
82	Lászlófalvai ref. egyház	1986	95
83	Nagyvisnyói egyház lelkészi alapja	284	—
84	Boldvai egyház Kecskéssy, Komjáthy alapja	177	42
85	Dédesi egyház magtári tőkéje	905	34
86	Boldvai lelkészi és taniói tőke	100	—
87	Boldvai lelkészi és tanítói fa-alap	90	—
88	S.-bábonyi egyház	1000	—
89	Ládbessenyői egyház lelkészi és tanítói fa-alapja	312	84
90	Radostyáni egyház	551	59
91	Rudabányai egyház	1776	67
92	Parasznyai énekhar orgona alapja	2814	48
93	Szentjakabi tanítói hivatal	2416	93
94	Bánhorváti egyház építkezési alapja	1153	28
95	Radostyáni tőkesegély tőke	1190	98
96	Csizmadia Jenő alapítvány	797	16
97	Boldvai egyház	2757	72
98	Nagybarczai egyház templom tőkéje	12034	11
99	Parasznyai egyház építkezési pénztára	1707	88
100	Felsőnyárádi egyház	2257	—
101	Balajti egyház	424	—
Egész összeg:		134391	12

Kiadta: Vadnán 1918 évi április hó 25-én.

Svingor József
e. m. dékán

IV.

Az egyházmegyei számvevőszék a Svingor József dékán által felmutatott számadásokat, kötelezvényeket, betéti könyveket és hadikölcsön kötvényeket megvizsgálván, mindent teljes rendben talált, — a pénztári maradvány gyanánt jelentkező összeget dékán a számvevőszék előtt felmutatta s így a számvevőszék indítványozza egyházmegyei közgyűlésnek, hogy Svingor József dékán részére a felmentést — a szokásos fentartással — az 1917. évre adja meg.

V.

Ezen jegyzőkönyv tudomásul vétel és jóváhagyás végett az egyházmegyei közgyűlés elé terjesztetik.

Vadászy Pál
esperes

Dr. Nagy Barna
ügyész, jegyzőkönyvvezető

Ragályi Béla
e. m. gondnok

Közgyűlésünk a jegyzőkönyvben foglaltakat tudomásul veszi, a dékánnak — a szokásos fentartás mellett — a felmentvényt megadja s lelkiismeretes működéseért elismerését nyilvánítja.

15. A gyámügyi választmány közgyűlésünk elé terjeszti a működésre vonatkozó következő jegyzőkönyvet:

Jegyzőkönyv,

a felsőborsodi ref. egyházmegye gyámügyi választmányának Miskolcon 1918. évi április hó 26-ik napján tartott üléséről.

Jelen voltak: *Botos József* és *Ragályi Béla* e. m. gondnok elnöklete alatt *Barna Gyula*, *Dr. Orbán Barna* választmányi tagok, *Elek József* meghívott tag, *Svingor József* e. m. pénztárnok és *Dr. Nagy Barna* ügyész, mint jegyzőkönyvvezető. *Zsóry Györgyöt* a választmány világi elnökét — betegsége akadályozta a megjelenésben.

I.

Svingor József e. m. dékán bemutatván az egyházmegyei gyámügyi pénztárról és a különböző kisebb tákról vezetett számadását az 1917. évről, — megállapított, hogy:

I. Egyházmegyei lelkészi gyámútnál:

Évi bevétel	23787 K 33 f.
Kiadás	21964 „ — „
Pénztári maradvány:					1823 K 33 f.

mely készpénzben felmutattatott.

A gyántár állása:

Pénztári maradvány	1823 K 33 f.
Kamatkozó tőkében	59508 „ 45 „
Kamat hátralékban	897 „ 01 „
Beléptidij hátralékban	390 „ — „
Összesen:	62618 K 79 f.

A tőke állomány:

Az 1918. évi április hó 10-én	59508 K 45 f.
Az 1917. „ „ „ 15-én	58991 „ 07 „
Tőke szaporodás:	517 K 38 f.

II. Gyűléstartási alap:

Bevétel	9613 K 77 f.
Kiadás	9571 „ 22 „
Pénzmaradvány:	42 K 55 „

A tár állása:

Pénztári maradvány	42 K 55 f.
Kamatkozó tőkében	30722 „ 81 „
Kamat hátralékban	402 „ 32 „
Összesen:	31167 K 68 f.

Tőke állomány:

1917. évi december hó 31-én	30722 K 81 f.
1916. „ „ „ „	29950 „ 70 „
Tőke szaporodás:	772 K 11 f.

III. Bárcay alapítvány:

Bevétel	1812 K 76 f.
Kiadás	1790 „ 20 „
Pénztári maradvány:	22 K 56 f.

A tár állása:

Pénztári maradvány	22 K 56 f.
Kamatkozó tőkében	3133 „ 20 „
Kamat hátralékban	97 „ 08 „
Összesen:	3252 K 84 f.

Tőke állomány:

1917. évi december hó 31-én	3122 K 20 f.
1916. „ „ „ „	2860 „ 37 „
Tőkeszaporodás:	272 K 83 f.

IV.

Somossy alapítvány:

Bevétel	275 K 97 f.
Kiadás	192 „ 80 „
Pénztári maradvány:	83 K 17 f.

A tár állása:

Készpénzben	83 K 17 f.
Kamatozó tőkében	556 “ 20 „
Kamat hátralékban	64 „ 64 „
Összesen:	704 K 01 f.

Tőke állomány:

1917. évi december hó 31-én	556 K 20 f.
1916. „ „ „ „	549 „ 80 „
Tőke szaporodás:	6 K 40 f.

V.

Szakáll alapítvány:

Bevétel	1278 K 06 f.
Kiadás	1277 „ 07 „
Pénztári maradvány:	— K 99 f.

A tár állása:

Készpénzben	— K 99 f.
Kamatozó tőkében	2219 „ 70 „
Kamat hátralékban	32 „ — „
Összesen:	2252 K 69 f.

Tőke állomány:

1917. évi december hó 31-én	2219 K 70 f.
1916. „ „ „ „	2140 „ 90 „
Tőke szaporodás:	79 K 10 f.

VI.

Iskolai könyvek alapja

Bevétel	647 K 86 f.
Kiadás	618 „ 90 „
Pénztári maradvány:	28 K 96 f.

A tár állása:

kézpénzben	28 K 96 f.
kamatozó tőkében	1370 „ — „
kamat hátralékban	7 „ 56 „
Összesen:	1406 K 52 f.

Tőke állomány:

1917. december hó 31-én	1370 K — f.
1916. „ „ „	1214 „ 60 „

Tőke szaporodás: 155 K 40 f.

A választmány a fentebbi tárból bemutatott számadásokat tételről-tételre átvizsgálván, rendben találta és javasolja az egyházmegyei közgyűlésnek, hogy a dékánnak — a szokásos fentartással — az 1917. évre fentiekre a felmentést adja meg.

Ragályi Béla
vil. elnök.

Dr. Nagy Barna
ügyész, jegyzőkönyvvezető.

Botos József
vil. lelkész elnök.

Közgyűlésünk a jegyzőkönyvben foglaltakat tudomásul veszi s azok alapján a dékánnak — a szokásos fentartással a felmentvényt megadja s működéséért elismerését nyilvánítja.

16. Olvastatott a missiói bizottság Miskolczon 1918. április 25-én tartott ülésének jegyzőkönyve, mely

1) kegyeletes érzésekkel emlékezik meg a korán és váratlanul elhunyt Osváth Zoltán ózdi missiói lelkésztársunkról, ki az ózdi missiónak lelke, fentartója, vezére volt, kinek egész munkássága az ózdi missióval teljesen összeforrott, miért is elhunyt csaknem pótolhatatlan veszteség az ózdi missiói egyházra nézve. A hitéleti és a lelkész tevékenységét tanúsító adatok a lelkész váratlan elhunytja miatt az ózdi jelentésből hiányoznak.

2) Az abodi missiói jelentés a jegyzőkönyv szerint elszomorító képet nyújt az egyház múlt évi életéről, ami Botos János tanító hosszú katonai szolgálatában leli magyarázatát. A meszesi lelkész a távolság miatt kéllően nem gondolhatja az egyházat; a templom-építési alap ahelyett, hogy gyarapodnék, tetemes apadást mutat. Az egyház életéről szóló adatok hiányoznak. Az egyház érdekében az ügyek megvizsgálása végett küldöttség volna kiküldendő.

Közgyűlésünk a bizottság javaslata alapján határozatilag ki-
mondja, hogy

1) Az ózdi missiói jelentést tudomásul veszi s a főtiszteletű
egyházkerületre felterjeszti.

2) Az abodi jelentést szomoruan veszi tudomásul s az ottani
ügyek megvizsgálása végett Kazai Géza és Dr. Görgey Sándor sza-
kaszbeli tanácsbírákat küldi ki.

17. Olvastatott Elek József egyházmegyei közalapi és nyug-
díjintézeti pénzkezelő következő jelentése:

Nagytiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Az 1917-ik évre vonatkozó közalapi és országos lelkészi nyugdíjintézeti
járulékok kezeléséről jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjesz-
teni:

I. Az E. T. IV-ik t.-c. értelmében egyházmegyénk anya-, leány-, társ- és
fiókegyházaira az 1917-ik évre 29837 lélekszám után 8 fillérével ki volt vet-
ve 2386 kor. 96 fill. közalapi járulék. Ez az összeg az év folyamán mind
befolyt s a Magyar Földhitelintézethez — mint a ref. egyetemes koment köz-
ponti pénztárához — beküldetett.

Számadásomat ugy az egyházmegyei mint a központi közalapi végrehajtó-
bizottság jóváhagyta. Az 1918-ik évre vonatkozó kivetés is már megtörtént
jóvá van hagyva, a mult évitől eltérés nincs.

II. Az országos lelkészi nyugdíjintézeti járulékokra vonatkozólag tiszte-
lettel jelentem, hogy az 1917-ik évre elő volt írva 1760 kor. 37 fill. belépési járú-
lék, 3875 kor. 55 fill. tagdíj, 53 kor. 72 fill. 4 ‰-os kamat, 2502 K 69 fill.
fentartói járulék és 7 K 11 fillér késedelmi kamat. Összesen: 8199 K 44 fill.

Ez az összeg az év végéig mind befolyt, hátrálék nincs.

Virágvasárnapi perselypénz begyűlt a nyugdíjintezet részére: 27 K 36 f.

Gusztáv Adolf egyesületi adomány: 26 K 80 f.

Reformátói emlékűnnepi persely pénz: 22 K 20 f.

A hozzám befizetett pénzek rendeltetési helyökre pontosan beküldettek.

III. A lelkészi nyugdíjintézettel kapcsolatos özvegy-árva gyámintézetből
az 1917-ik év folyamán 840—840 korona évi járadékban részesült 12 özvegy
és 168—168 K évi neveltetési segélyben részesült 4 árva.

Nyugalmozott lelkész egyházmegyénkben 1 van, a ki 2156 kor. evi nyug-
díjat kap.

Számadásaimat ugy az egyházmegyei, mint a központi nyugdíjbizottság
jóváhagyta.

Az 1918-ik évre szóló járulékok kivetése is már megtörtént s jelenleg az országos nyugdíjbizottsághoz felterjesztve felülvizsgálás s megerősítés végett.

Az ügyvezetés körébe tartozó levelezések, csekk és clearing forgalmi pénzküldések, vizsgálatszámítások mindenkor az előirt szabályok szerint eszközöltettek.

Jelentésem tudomásul vételét kérve, mély tisztelettel maradok

Sajóbáonyon, 1918. évi április hó 23-án

Elek József

egyházmegyei közalapi és nyugdíjintézeti pénzkézeli.

Közgyűlésünk a jelentést öröndetesesen tudomásul veszi s a pénzkézeli hűséges és pontos munkálkodásáért elismerését és köszönetét nyilvánítja.

18. Botos József parasznai lelkész, egyházmegyei tanácsbíró, gyámügyi választmányi elnök stb. stb. egyházmegyénknél viselt összes tisztségeiről való lemondása kapcsán a következő szószerinti tartalom beadványt intézi egyházmegyei közgyűlésünkhöz:

Nagyiszteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Magas életkorom, az azzal együttjáró gyengeségek arra figyelmeztettek: ember vizsgálj meg magad! Önvizsgálatom eredménye pedig az: nem az én magas életkoromhoz való már a férfikor küzdelmei, azért az egyházmegyei tanácsbírói állásomról és azzal együtt összes bizalmi állásaimról (gyámügyi választmányi elnökség, nyugdíj, közalap, missió, segélyosztó bizottsági tagság) lemondok, tisztelettel kérve a Nagytiszt. e. m. Közgyűlést! kegyeskedjék lemondásomat elfogadni.

Nagyiszteletű egyh. m. Közgyűlés! 25 évvel ezelőtt volt kegyes Egyházmegyénk, egyházaink többsége egyházmegyei aljegyzővé megválasztani és azóta bizalmával nyereségről-nyerségre többször megajándékozni. Hálás szívvel köszönöm meg a nekem többször ajándékozott bizalmát, de hálám legteljesebb mértéke Egyházmegyénk mélyen tisztelt Elnökségeit illesse, kik 25 év lefolyása alatt mindenkor kegyesen támogattak, gyengeséggel szemben elnézők voltak. Áldja meg őket az Isten jóságukért! Hálás szívvel mondok köszönetet tanácsbíró társaimnak és a jegyzői karnak, kik szerető barátságukban megtartottak, többször még az én kötelességeim teljesítését is magukra vállalták.

Engedje meg a Nt. egyh. m. Közgyűlés, hogy ez alkalommal azon lelkész testvéreim, tanítóbarátaim és presbitériumoknak is hálás köszönetemet nyilvánítsam, akik a legközelbbi e. m. tiszt-ujtáskor magas életkorom

daczára ismét megajándékoztak megtisztelő bizalmukkal, az által alkalmat adtak nékem arra, hogy a 25 éves közszolgálatom alatti kegyes támogatásáért hálás köszönetemnek kifejezést adhassak. — Áldja meg a gondviselő Isten Egyházmegyénket! Virágoztassa annak intézményeit időtlen időig. Áldja meg annak lelkészeit, tanítóit, általában minden egyes tagjait! Rendeljen ennek vezetésére mindenkor igazságos, de egyszersmind szerető meleg szívvvel megáldott vezér férfiakat, kiknek gondjai alatt legyen az mindenkor hegyen épült város és a világosság sugarai terjedjenek abból messze földre.

Azért való hálám némi jeléül, hogy engemet több kötelesség teljesítéssel méltóztattak megbizni és 25 éven keresztül, gyengeségeimet elnézni, méltóztattak támogatni, ide mellékelek 5 drb. Sajószentpéteri Takarékpénztári részvényt, azon kérés mellet, méltóztassék azokat Egyházmegyénk nevére átiratni és azok évi jutalékát, mint az én örök alapítványom kamatát, az évenként tartandó egyházmegyeyi számvevőszék ajándékozza oda egy öreg szegény lelkész özvegynek, még pedig aképen, hogy ne vétessék figyelembe az: vajjon nyert-e már azon évben az az öreg lelkész-özvegy Egyházmegyénk valamely más tárából segélyt?

Mély tiszteletem nyilvánítása mellet maradok

Parasznyán 1918. április 18.

a Nagytiszteletü e. m. Közgyűlés alázatos szolgálja:

Botos József sk.

ref. lelkész.

A beadványhoz csatolva van a 43. 44. 2121. 2122. és 2123. számú egyenkint 100 korona névértékű 5 drb. Sajószentpéteri Takarékpénztári eredeti részvény az 1918. évtől kezdődő szelvény utalványokkal együtt.

Közgyűlésünk Botos Józsefnek egyházmegyénknél viselt tisztségeiről való lemondását nem fogadja el. Az osztatlan bizalom melegségével kéri őt fel a viselt tisztségek további hűséges hordozására és élettapasztalatokban gazdag, hűségben kipróbált munkakedvének további gyümölcsöztetésére. Mindezekhez szívből kíván a letelt munkás 25 év küszöbén friss erőt és munkabírást. Egyben az ő jószágos és meleg szívének újabb alapítói készségét közgyűlésünk hálás köszönettel fogadja s a kérvényhez csatolt 43. 44. 2121. 2122. és 2123. számú egyenként 100 korona névértékű 5 drb. Sajószentpéteri Takarékpénztári részvényt a szelvény utalványokkal együtt Esperesünknek azon kérés kapcsán adja át, hogy azok tulajdonjogát Egyházmegyénkre átiratni sziveskedjék, a kegyes alapítót

pedig felkéri, hogy a szive sugallata szerint szándékolt alapításról szóló formális alapítói oklevelet kiállítani és jövő egyházmegyei közgyűlésünknek bemutatni sziveskedjék

19. Olvastatott a mult őszi egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyvének 194. számú pontja,

mely szerint közgyűlésünk az egyetemes konventnek a termények és szolgálmányok tárgyában hozott 44/1917. számú határozatát a belhivatalnokok figyelmébe ajánlja.

20. Ugyanazon jegyzőkönyv 214. pontja értelmében:

közgyűlésünk utasítja a tőkesegélyes egyházakat, hogy az időközben felhasznált tőkesegélyekről okmányokkal kísért számadást készítsenek s e számadásukat terjesszék be az egyházkerületi közgyűléshez.

21. Ugyanazon jegyzőkönyv 215. pontja szerint:

figyelmezteti közgyűlésünk a tőkesegélyben részesült egyházközségeket, hogy tőkesegélyöket a megállapítottól eltérő célra az egyetemes konvent hozzájárulásának előzetes kinyerése nélkül nem használhatják fel.

22. A mályinkai ref. lelkészi javadalomhoz tartozik díjlevél szerint a Katus nevű dülőbeni közös (közbirtokossági) erdőből a javadalmas lelkészi birtok után annak idején kiosztott illetőség is. A közös erdő egy része most vágatás alá s a kivágott fa eladás alá került. Ebből a lelkészi birtok után 1355 korona 60 filér fa vételár folyt be. Pataki János lelkész — arra való tekintettel, hogy legközelebb: az 1900. évi vágatáskor — az ily czímen befolyt fa vételárát a bresbytérium igazolása szerint Eperjesi Ferencz akkor működő lelkész saját részére felvette — a most befolyt vételárát az azóta letelt 18 évi szolgálati idő alapul vételével s a szolgálati évek arányában kívánta megosztani lelkész elődje örökösei és maga között akként, hogy 3 évi szolgálati idő után Nagy Barna volt mályinkai s utóbb kondói — időközben elhalt — lelkész igazolt örököseit illesse a vételár aránylagos része, — 15 évi szolgálati idő után pedig őt, mint azóta állandóan ott működő lelkészt. Az ehez való

hozzájárulásra felhívta az egyháztanácsot is, utalva az 1912. évi őszi egyházkerületi közgyűlés által 25. jkvi. pont alatt elfogadott s az egyházi hivatalnokok javadalmául szolgáló ingatlan javak kezelésére vonatkozó szabályrendelet idevágó rendelkezéseire. Az egyház-tanács azonban a kérelmet nem teljesítette, hanem maga részéről a befolyt vételárat a lelkészi hivatal javára kívánta tőkésíteni s a mindenkori lelkészt csupán a folyó kamatok jövőbeni élvezésére szorítani. Az eredeti lelkészi díjlevél, valamint a hivatkozott presbiteriumi határozat hivatalos kivonata a kérvényhez csatolva van.

Egyházmegyei közgyűlésünk az egyházkerületi szabályrendeletben foglalt rendelkezések alapján megállapítja, hogy a lelkészi javadalomhoz tartozó Katus nevű erdőrész most vágatás és eladás alá került fájának 1355 K. 60 fillér befolyt eladási árából a 18 évi szolgálati összidő és a szolgálati évek alapul vételével s annak arányában — $\frac{3}{18}$ rész a néhai Nagy Barna volt mályinkai lelkész igazolt örököseit, $\frac{15}{18}$ rész pedig Pataky János jelenlegi működő mályinkai lelkészt illeti meg, mint szabad javadalom, miért is a befolyt összeg a jogosultak részére ekként osztandó fel és szolgáltatandó ki az egyház által.

23. A mályinkai egyház az 1903. évben egyházhatóságilag megerősített új díjlevéllel rendezte a kántor-tanítói javadalmozást. E díjlevél szerint — a tanítói javadalomhoz annak előtte tartozó egyházi ingatlanok használata helyett — a kántor-tanítói 1060 korona készpénzből, 20 méter tűzifából, a stólából, a tanítói lakás és melléképületek, valamint az iskolakert használatából álló javadalom illeti. Most vágatás alá került a mályinkai határban a „Katus“ nevű dűlőben fekvő az a közbirtokossági osztatlan erdőrész, a melyből a telekkönyvi feltüntetés szerint egy rész a kántor-tanítói javadalom céljára lett annak idején telekkönyvvezve. A mályinkai egyház — bár a felterjesztett iratok tartalmából nem állapítható meg semmi jelensége e kérdés körüli vitának — egyházmegyénk döntését kéri arra nézve, hogy az új díjlevél által teremtett helyzetre tekintettel a fenti erdőrész után eső fa eladási ára az egyházat és nem a tanítót illeti. Egyben azt kéri, hogy a kapott összeg külön tőke gyanánt leendő kezelésének mellőzésével jogosíttassék fel az egyház arra, hogy a fa árából befolyó összeget az egyház részére jegyzett hadikölcsön kötvények szerzéséből

keletkezett 1300 koronás lombard-kölcsön terhének törlesztésére használhassa fel. A kérvényhez csatolva van az 1903. évi eredeti díjlevél és az annak alapját képező előző presbyteriumi határozat hiteles kivonata.

A mályinkai egyház kérése folytán egyházmegyei közgyűlésünk is konstatálja azt a nem vitás tényt, hogy az 1903. évi díjlevél szerint az egyházi s a díjlevél előtt tanítói javadalomhoz tartozó ingatlanok használata jelenleg nem tartozik a kántor-tanítói javadalomhoz s ekként a Katus nevű közös erdőből jutó fa eladási ára sem. E fölött ez idő szerint az egyház szabadon rendelkezik s ehhez képest az innen befolyó jövedelmet a tőkevagyonot képező, hadikölcsön kötvény szerzésével kapcsolatos még fenálló adóság törlesztésére is felhasználhatja.

24. A múlt évi őszi egyházmegyei közgyűlésünk 34. jkv.-i pont alatt arra utasította a mályinkai ref. egyh. előjáróságot, hogy a mályinkai 1. sz. tjkv.-ben 298. hr. szám alatt felvett, a lelkészi javadalomhoz tartozó 112 □-öl területű faluvégi parlag kertre vonatkozólag Horovitz Mártonnal kötött s az E. T. I. t.-c. 22. §-ában foglalt rendelkezések figyelmen kívül hagyása miatt egyházmegyei érdemi elbírálásra előkészítetlen és alkalmatlan adásvévesi szerződést az egyházközségi közgyűlés által hozandó érdemi határozat után s annak döntéséhez képest terjessze fel újból egyházmegyénkhez további eljárás végett. E határozat folytán az egyházközségi közgyűlés 1917. évi október hó 21-ikén foglalkozott az ügygel, de a Horovitzczal kötött szerződést a közgyűlés jóvá nem hagyta, hanem — a beterjesztett jegyzőkönyv szerint — a közgyűlés eleintén a csere mellett csinált hangulatot s végre is úgy határozott, hogy nyilvános árverésen adja el a kertet a legtöbbet ígérőnek. Ezen közgyűlési határozat felterjesztése kapcsán kér a mályinkai egyháztanács engedélyt az ingatlan nyilvános árverésen való eladhatásához s egyben kéri annak egyházmegyei megállapítását, hogy az elérendő vételár egészében a lelkészi javadalomhoz tartozó tőkének hagyassék meg s ily címen kezeltessek.

Egyházmegyei közgyűlésünk azzal adja vissza az iratokat a mályinkai egyháznak, hogy a kérdéses parlag kert nyilvános ár-

verésen való eladását elhatározó közgyűlési határozat pusztán közben eső, előkészítő jellegű és nem érdemi határozat s ez okból egyházmegyei érdemleges intézkedésnek szüksége az ügy jelen állása mellett fenn nem forog s ilyennek csakis a megejtett nyilvános árverés eredménye fölött, a felterjesztendő szabályszerű adásvevési szerződés alapján lesz helye. Egyébként közgyűléstünk megállapítja, hogy érvényes eladás esetén a lelkészi javadalomhoz tartozott ingatlanért kapott vételár a lelkészi javadalomhoz tartozó tőkét fog képezni, melynek kamat hasznai a mindenkori javadalmas lelkészt fogják illetni.

25. A parasznai ref. egyház jóváhagyás végett egyház megyénk elé terjeszti a reformáció 400 éves fordulójának emlékeztetere — meglevő egyházfentartási alapjának saját erejéből való tovább fejlesztésével — létesített, illetve létesítendő egyházfentartási alapjáról a presbytérium által alkotott és a közgyűlés által elfogadott következő szószerinti tartalmu alapítványszerű alapszabályokat:

A parasznai ref. egyház 1917. október 31-ik napján rendszeresített egyházfentartási alapjának alapszabályai:

A parasznai ref. egyház presbytériuma 1917. okt. 31-ik napján, mint a reformáció 400 éves fordulópontján tartott diszgyűlésében — hálát adva Istennek a 400 éves multban való kegyelmes megtartásért, az elért örömkért, valamint az elviselt megpróbáltatásokért — elhatározza, hogy ezen reánk nézve nevezetes napon, ennek emlékére, egyszersmind a mi szeretett egyházunk jövőjének biztosítására egyházfentartási alapot létesít, illetőleg az ezen célra 1908. évről tőkésített évi 100 koronából ez ideig gyűlt és egyházmegyénk pénztárában elhelyezett, jelenleg 1170 kor. 87 fillér összegget tevő tőkét e címen tovább gyümölcsözteti és gyarapítja.

Ezen egyházfentartási alapunk biztosítása végett a következő alapszabályt alkotjuk:

1. §. Az áldott reformáció 400 éves emlékére alapított, illetőleg rendszeresített „egyházfentartási alap“ jövedelmét alkotják.

a) Az 1908. évtől e címen évi 100 kornával tőkésített, a mult 1916-ik év lezárásakor 1170 kor. 87 f. álló tőke összeg.

b) Az egyház pénztárából költségvetésileg biztosítandó évi 100 korona.

c) Önkéntes adományok, alapítványok vagy hagyományok.

d) Az alap évenként tőkésítendő kamatai.

2. §. Ezen egyház fentartási alapra az 1 §. b. pontjában megá-
llapított egyszáz korona a folyó évtől 30 éven keresztül évenként
feltétlenül tőkésítendő

3. §. Harminc év elteltével az addig összegyűlt tőke kamatá-
nak 50 %-a az egyház közpénztára javára használandó fel, 50 %-a
pedig a tőkéhez csatolandó mindaddig, míg ezen alap 50 ezer koro-
nára nem növekedik, a mikor az egész kamat egyházi közcélra lesz
használandó, az alap tőkéje azonban semmiféle célra el nem költhető.

4. §. Ezen egyházfentartási alap a felsőborsodi Nt. Egyház-
megye pénztárában elhelyezve gyümölcsöztetik, mindaddig, míg azt
az egyházmegye megengedi, ha pedig ezen pénztárból tőkénket
bármely okból ki kellene vennünk, azon esetben vagy a Főtiszt.
Egyházkerület pénztárában, vagy pedig valamely más reform. egy-
házi célt szolgáló pénztárban kell azt mindenkor elhelyezni.

5. §. Ezen alap feletti örökösre, mint közvetlen főhatóság a
Nt. egyházmegyei közgyűlés kéri fel, annak évenkénti miként
állásáról a gondnoki számadás alkalmával jegyzőkönyv veendő fel,
mely jegyzőkönyv az egyházlátogatóságnak bemutatandó, aki az
egyházmegyei közgyűlésnek jelentést tesz arról.

6. §. Ezen alapszabály a Nt. e. megyei közgyűlésnek — jóvá-
hagyás végett — felterjesztetik.

Kelt Parasznyán 1917. okt. 31.

Botos József, ref. lelkész sk. Illyés János s. lelkész, jkvvezető sk.

Kiss Sándor, ref. tanító sk. Berzy György, gondnok sk.

Kormos József sk. Madarász Károly sk. Remenyik Lajos sk.

Kormos Lajos sk. Keszi Pál sk. Uthy János sk.

Molnár Lajos sk. Rác Ferencz sk. presbyterek.

Közgyűlésünk jóleső örömmel látja kiváltódní és felbuzogni
a reformáció 400 éves emlékének hatása alatt a parasznyai buz-

gó gyülekezet áldozat készségéből az ősökéhez méltó protestáns önfentartó és alkotó erőt. Meleg elismeréssel üdvözi a messze utódokra is kiható nemes célú elhatározásért és alapítói ténykedésért az egyház buzgó lelkészét, előljáróságát és gyülekezetét egyaránt. Az alapítás tényét és célját, valamint az ennek kivételére alkotott alapítványszerű alapszabályokat helyeslőleg hagyja jóvá és az iratokat megerősítés végett a Főtiszteletű Egyházkerülethez rendeli.

26. A sajókazai egyház a reformáció-négyszázadik évfordulójának emlékére egyházfentartási alapot létesített s kéri a 4 példányban betervezett következő szövszerinti szövegü alapító-levelé jóváhagyását.

„Alapítólevelé“. A sajókazai református anyaegháznak Isten kegyelméből az Ur 1917-ik esztendejében élő és működő lelkésze, tanítója, tanítónője, gondnoka, presbyterei és minden rendü tagjai — hálával eltelve a gondviselő Isten iránt azon kegyelmeért, hogy 400 évvel ezelőtt az áldott reformációban a megtisztított evangéliumi keresztyén vallással ajándékozta meg őseinket — s kegyelettel emlékezve meg dicső elődeinkről, kik a reformáció tanait befogadván, a sajókazai református egyházat megalapították, századok folyamán sok viszontagságok között, nagy áldozatokkal fentartották, gyarapították s reánk utódaikra sértetlenül örökül hagyták: mi is e szent örökséget a reformáció 400-dos évfordulója alkalmából még inkább megszilárdítani óhajtván, közös akarat- tal elhatározzuk, hogy „Sajókazai Kálvin-egházfentartási alap“ néven egy elkölthetetlen alaptökét létesítünk a mindenkori sajókazai református egyházzavára a következő képen:

1.) A létesítendő alap magvát képezi, tehát ahhoz hozzá számítandó az az 1327. kor. 96 fill, mely összeg a sajókazai egyházfentartási alap 1917. évi december hó 31-diki állományát teszi, ennek kamatai azonban az egyház évi rendes szükségeire felhasználhatók.

2.) Az Isten dicsőségére szánt vagy a külön kifejezett cél nélkül tett adományok a Kálvin-egházfentartási alaphoz csatoltnak.

3.) Az önkéntes adományokon kívül az egyház közjövödelmé-

ből évi 100, azaz egyszáz korona fordítandó a Kálvin-egyház-fenntartási alap növelésére.

4. Az ily módon létesítendő alap kamatai 50 (ötven) évig, tehát 1967-ig bezárólag csak tőkésítésre fordítandók, azután a kamatok felerésze ismét tőkésítendő mindaddig, míg az alaptőke az 50000 (ötvenezer) koronát el nem éri, a kamatok másik felerésze pedig az egyház céljaira lesz felhasználható.

5. Ezen tőke a sajkócai hitelszövetkezetben, esetleg ha elfogadtatnék, az egyházmegyei, vagy egyházkerületi pénztárban gyümölcsötetendő. Adja a jóságos Isten, hogy az általunk most elvetett mag kikelve, mielőbb terebélyes fává növekedjék Istenünk dicsőségére, anyaszentegyházunk erősítésére s utódaink javára.

Tárgyaltatott és elfogadtatott az 1918. évi április hó 14-én tartott presbyteri s az április hó 21-én tartott egyházi közgyűlésben.

Kelt Sajokazán, 1918. április 21.

Bartha Gyula ref. lelkész,	Palcsó Sándor tanító,
György Vilma tanítónő,	Sáfrány István gondnok,
Antal János,	Sáfrány István,
Tenge István,	Sáfrány András,
	Török János presbyterek.

Közgyűlésünk az ősök szellemében buzgólkodó sajkócai lelkés és áldozatkész gyülekezetett előljáróival együtt őszinte örömmel üdvözli, a betérjesztett alapító levelet készséggel jóváhagyja s megerősítés végett a főt. egyházkerületre felterjeszti.

27. A sajkócegi egyház 4 eredeti példányban jóváhagyás végett betérjeszti a Kazinci Nagy János sajkócegi egyháztag által egyházfenntartási célokra tett 500 koronás alapítványról szóló — presbyteriumi határozattal elfogadott — következő szószerinti tartalmu alapító levelet:

Alapító levél. Én Kazinczi Nagy János sajkócegi lakos és református egyháztag mélységes hálával eltelve jó Istenem sok jótéteményeért, mellyel engem eladdig 77 éven keresztül érdememen felül körül vett s különösen azon lelki kegyelmeért, mellyel engem

kijelentett vallása által bölcsőmtől kezdve mindmaig boldogított s ma is boldogít. e jó Istenemnek dicsőségére s forrón szeretett egyházamnak némi felsegélyezésére ezennel 500 K. szóval is ötszáz korona alapítványt teszek a következő meghagyások mellett:

1. Hagyományom a sajóecsegi ref. egyház elidegeníthetetlen birtokában „Kazinczi Nagy János egyházfenntartási alapítványa” címét viselje.

2. Az általam már befizetett 500 (ötszáz) korona alapítványi tőke elkölthetetlenül — teljes egészében mindaddig gyümölcsöztessek, míg kamatos kamatjaival együtt 10.000 K-ra, szóval is tizezer koronára növekedik.

3. A 10.000 (tizezer) korona tőke évenkénti kamatja majd egyházi közszükségletekre fordítandó, a tőke azonban elkölthetetlenül viselje tovább is fent megnevezett címét.

Midőn ezen 4 eredeti példányban kiállított alapító leveletem ép elmével s 2 tanu előtt saját kezűleg aláírtam, áldásomat hagyom szeretett egyházamra s azon utódokra akik némi hasznát veendik majd e csekély alapítványomnak.

Kelt Sajóecseg, 1918. évi március hó 3. napján

Kazinczi Nagy János sk.

Előttünk: Lökös Sándor tanu sk. Gaál György tanu sk.

Egyházmegyei közgyűlésünk elismeréssel és dicsérettel adózik Kazinczi Nagy János sajóecsegi buzgó egyháztagnak a nemes célu alapítványaért. Az alapítás tényét és az arról szóló alapító levelet a maga részéről készséggel jóváhagyja s a Főtiszteletű egyházkerülethez megerősítés végett felterjeszteni rendeli.

28. A felsőnyárádi 93. és 373. számú tjkvekben a 4171. tk. 1909. számú végzéssel utóöröklési jog kebeleztetett be a felsőnyárádi ref. egyház javára azokra az ingatlan jutalékokra vonatkozólag, a melyek néhai Görgey Márton örökhagyótól végrendeleti öröklés alapján háramlottak Réthy József és neje Görgey Julianna felsőnyárádi lakosokra, mint előörökösökre. A felsőnyárádi egyház

ezt a reménybéli utóörökösödési jogát eladni óhajtja, sőt el is adta 2000 koronáért az előörökösöknek azon indok által vezetve, hogy az egyház utóöröklési joga alapján csak távolabbi időben és esetleg juthat hozzá e joggal terhelt ingatlanokhoz, ellenben a vételárat nyomban megkapja és hasznosíthatja. Kéri az egyház ez adásvevési szerződésnek egyházmegyei jóváhagyását. A presbytérium és a közgyűlés elfogadó határozatait csatolva vannak. Nincs azonban felszerelve a kérvény a telekjegyzőkönyvi másolatokkal, sem a Görgey Márton végrendeletének és az azon alapuló hagyaték-bírószági átadó végzésnek másolatával, úgy szintén hiányzik minden tájékoztató adat az ingatlanok értékelési viszonyairól.

Közgyűlésünk a betérjesztett ügyiratok alapján megnyugvással nem látta elbírálhatónak a felsőnyárádi egyház kérelmét és a szándékolt jogát ruházás helyességét. Annak kiemelése mellett, hogy a reménybéli s még meg nem nyilott utóörökösödési jog ezidő szerint helyesen csak esetleges joglemondás s nem pedig adásvevési jogügylet formájában rendezhető az egyház és az előörökösök között. Utasítja egyházmegyénk a kérelmező egyházat, hogy az okiratot a célnak megfelelő alkalmas formában újra szerkessze át, azt szerelje fel a felsőnyárádi 93. és 373. sz. tjkvek hiteles másolataival, valamint a néhai Görgey Márton végrendeletének, illetve az annak alapján hozott hagyaték átadó végzésnek hiteles másolatával és az ingatlan érték viszonyait feltüntető helyhatósági bizonylattal s mindezek kapcsán terjessze fel érdemleges elbírálás végett az ügyet újra egyházmegyénkhez, mert a hiányzó okiratok ismerete nélkül egyházmegyénknek nem állanak rendelkezésére az ügy tisztán látását és az egyház érdekeinek mérlegelését biztosító tárgyi adatok. Az iratok a kérelmező egyháznak a kifejtett okokból visszaadtnak.

29. A rakacaszendi egyház presbytériuma beadványában azt panaszolja, hogy a lelkészi birtokban a rét és a szántó-föld között fekvő 3 holdas erdőterületet, a melyben nagyobb részt építkezéshez való tölgyfák voltak s a melyből az egyház az egyházi épületekhez és kerítésekhez szükséges gerendákat, oszlopokat esetről-esetre kinyerte — és a melyhez a volt lelkészek soha jogot nem tartottak, miután az üzemterves erdőből kapták az évenkénti 32 mé-

ter tüzfát — mostani lelkészük: Kőrössy István a presbytérium és a közgyűlés megkérdezése nélkül letarolásra eladta s így ez által az egyház a haszonra való fákkal építkezéseihez ezentul nem rendelkezik. Kérik e kérdésben az egyházmegye intézkedését.

Kőrössy István lelkész külön beadványában s a fenti ügyállás teljessé tételével kapcsolatban viszont azt panaszolja, hogy a rakacszei paróchián ez ideig kut nincs, — a magaslaton fekvő paróchiára az utcán túl lentfekvő kutról kell úgy a háztartáshoz, mint a gazdasághoz szükséges vizet felhordatni, a mely körülmény a mai megnehezedett cseléd-tartási viszonyok között még a cselédek is elriasztja tőle. Ezért is, de meg azért is, mert a kut a mindenkorai lelkész számára a nélkülözhetetlenségig szükséges — szívós igyekezettel iparkodott megnyerni a presbyteriumot a kut csináltatás gondolatának és kivitelének, de teljesen sikertelenül, mert az egyház szegénységére hivatkozással ridegen kitértek kérése elől.

Ebben a helyzetben keresett lelkész olyan erőforrást, a mely az egyház megterhelése nélkül is lehetővé teszi a minden időkre hasznos beruházás: a kut csináltatás keresztül vitelét. Ezért adta el a lelkészi birtok testben levő s a lelkészi javadalomhoz tartozó kb. 1 holdnyi erdőterület fa-állományát 1400 koronáért, hogy ennek felhasználásával segítsen a kut hiányon. A fa eladás tervét közölte és megbeszélte a presbytérium tagjaival is, akik szabad-kezet adtak erre nézve, bár formális presbytériumi határozatként ezt nem jegyzőkönyvezte.

Ezek után felhívta a presbytériumot arra, hogy a fa árának felhasználásával — a kut válalkozótól a lelkész által beszerzett terv és költség vetés alapján — eszközölje a kut ásatást, miután az 1344 koronában előirányzott ásatási költségre most már van fedezet s ebből a paróchiális udvar alantasabb fekvésű helyén, ha szikla akadályba nem ütköznek előállítható a kut, — szikla akadály esetén is további 300 korona többlettel költséggel, a mely összeg az egyházi-erdőért kapott 9320 korona vételárból elszakítható. A presbytériumban megjelent kurátor és egy presbyter kitért a kér-

dés fölött való határozat elől, — az e célra összehívott közgyűlést pedig az egyháztagok szándékos és tüntető távolmaradása miatt megtartani nem lehetett. Kéri a feljogosítást egyházmegyénktől arra, hogy a kut ásatását a kérvényben előadottak alapján ő eszközöltethesse az erdő fa-állományáért kapott 1400 korona felhasználásával.

Közgyűlésünk régi hiányt pótló hasznos és szükséges beruházásnak ismeri fel a rakacaszendi lelkészlakon a kut csináltatást. Elyben hozzájárul ahhoz, hogy e célra a lelkészi javadalomhoz tartozó erdő fa eladási árából befolyt 1400 korona felhasználtassék, miután ez az összeg oly hasznos és szükséges célra fordittatik, a mely nyeresége leend a mindenkori lelkészeknek. Szükségesnek látja azonban azt is, hogy a kut ásatás eszközlése előtt a tényleges ásatási költségek és kiadások pontos összege a vállalkozótól kiszerezendő részletes terv és költségvetés alapján s a vállalkozónak a sikeres kivitelre elkötelező szavatossága mellet előre megállapításának s ezek az egyházmegyei elnökségnek bemutatassanak. Ezekre figyelemmel a békés megoldás megkísérlését az egyház és lelkész között kívánatosnak tartja és ez ügyet is a díjlevél ügyben kiküldött szakaszbeli tanácsbírák békítő és egyeztető gondjaira bizza.

30. Kőrössy István rakacaszendi lelkész beadványában azt panasolja, hogy az egyháza és lelkész elődje között 10 évi érvénnyel létrejött díjlevélszerű szerződés az 1917. évi december hó 31-én lejárt s erre tekintettel felhívta a presbytériumot a régi díjlevél hatályának visszaállítására avagy a mai viszonyoknak megfelelő új megállapodás létrehozására. A presbytérium azonban arra az álláspontra helyezkedett, hogy sem a régi díjlevélhez vissza nem tér, sem új megállapodással a lelkészi járandóságokat nem javítja, mert a kevés egyháztagból álló egyház erre nem képes, — miért is egyházhatósági kényszer intézkedés esetén inkább kitérnek az egyházból. Egyházközségi közgyűlés a tagok részvétlensége miatt megtartható e tárgyban nem volt. Panaszló lelkész beadványában rámutat arra, hogy a régi adózási rendszer visszajövetelével egy családra 10 véka szemes élet is és 4—5 napig tartó gazdasági munka is kirovandó lenne, — viszont a saját megélhetési viszonyok nehézségei is elég elbirhatók. Ezekre tekintettel Egyházmegyénket kéri, hogy találja meg az egyház és a lelkész érdekeit egyaránt

kielégítő megoldáshoz a kivezető utat — egy felől az egyház hozzájárulásának igénybe vételével, — más felől a magas adócsökkenési segély sürgős kiszerezésével.

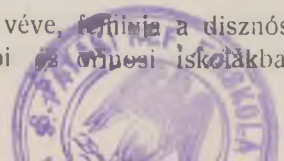
Egyházmegyei közgyűlésünk a kérvényben felhozottak megfontolása, az egyház és a lelkész méltánylandó érdekeinek mérlegelése mellett elhatározza, hogy az ügyállás teljes felderítése és a vitás kérdések lehetőségig békés uton való kiegyenlítése céljából, kebeléből küldöttséget küld ki s ennek tagjaiul Szentmártoni Dániel e. m. papi főjegyzőt és Benőcs Zsigmond világi aljegyzőt jelöli ki.

31. Olvastatott ifj. Kőrössy István rakacaszendi lelkész panasz kérvénye, melyben előadja, hogy tekintettel a megváltozott viszonyokra és nagy drágaságra, a tornaszentjakabi leányegyházról, hol évenként hatszor kell urvacsora osztás végett megjelennie és hol — tanító hiányában — már második éven a gyülekezeti éneklést is vezeti, eddigi díjlevél szerinti 100 kor. évi tiszteletdíjának 300 koronára való felemelését, kántori díj címen pedig a múlt évtől kezdődőleg évi 100—100 korona kiutalását kérelmezte, de e kérését — mint a becsatolt okmányok is igazolják — úgy a presbytérium, mint a közgyűlés ridegen megtagadta. Kéri egyházmegyei közgyűlésünket, hogy nevezett egyházat a mai időknek megfelelő méltányos tiszteletdíjak kiutalására utasítani méltóztassék.

Közgyűlésünk ez ügynek helyszíni megvizsgálásával s lehető elintézésével is, Szentmártoni Dániel papi főjegyzőt s Benőcs Zsigmond világi aljegyzőt bizza meg.

32. Barna Gyula disznóshorváti lelkész jelenti, hogy a községtől 5—5 kilométernyire eső rudolftelepi társulati — s ormosi állami iskolákban a ref. növendékek vallásoktatását (előbbi helyen 46, utóbbin 14 ref. növendék van) csuzos bántalmi miatt tovább a legjobb akarat mellett sem teljesítheti, kéri ennek tudomásul vételét, illetve a nevezett iskolákban a vallásoktatásról való gondoskodást.

Közgyűlésünk a jelentést tudomásul véve, felkéri a disznóshorváti presbytériumot, hogy a rudolftelepi és ormosi iskolákban

a ref. növendékek vallásoktatásáról saját hatáskörében gondoskodjék s erről szóló jelentését őszi közgyűlésünkre adja be.

33. Közhirdetésre ajánlja közgyűlésünk

a csekély népességű s nehéz anyagi helyzetben levő borsodszakácsi egyházat.

34. A rudabányai egyház presbytériuma jelenti, hogy az Andorko István halálával megüresedett kántortanítói állást okleveles rendes tanítóval be nem tölthetvén, a tanítói javadalmat nem érintő díjazás mellett, ideiglenes tanítót alkalmazott. Egyben kéri közgyűlésünket, állapítaná meg, hogy a tanítói javadalomhoz tartozó szántóföld és rét haszonélvezetéből mi illeti az elhunyt tanító családját?

Közgyűlésünk az ideiglenes tanító alkalmazásáról szóló jelentést tudomásul veszi. A javadalom megosztására nézve azonban — ami különben is a presbytérium és az örökösök közötti egyezség tárgyát képezi — konkrét adatok, illetve első foku határozat hiányában — nem határozhat. Az egyezség nem sikerülése esetén, Barna Gyula tanácsbíró ur kéri fel az ügy elintézésére.

35. A sajóvelezdi ref. egyház jóváhagyás végett beterjeszti adásvételi szerződésének egy eredeti példányát, mely szerint a sajóvelezdi 548. számú telekjegyzőkönyvben A † 1 sor 1865 h. r. szám alatt foglalt 721 □-öl területű földet saját temetőjének kibővítése céljából Sáfrány József és neje Jobbagy Zsófia sajóvelezdi lakostól 2000 korona vételárért megvásárolta.

Közgyűlésünk a presbyteri és egyházi közgyűlési jegyzőkönyvekkel felszerelt adásvételi szerződést jóváhagyás végett pártolólag terjeszti fel a főtiszteletű egyházkerületre.

36. Az alacskai egyház presbytériuma nevében Kőrössy István lelkész azon kéréssel fordul közgyűlésünkhöz, döntené el, hogy a templom tetőzetének megújítására s a tanítói udvaron új istálló építésére nézve — mely munkálathoz egy izben már jobb időkre halasztottak — a sürgősségre való tekintettel, az anyag és a munkárák roppant emelkedése mellett is megkötheti e presbytérium a szerződést? Az építkezés kölcsön veendő pénzből történék.

Közgyűlésünk az építkezés ügyével ezuttal nem foglalkozhatik, mivel az szabályszerűen előkészítve nincs. Meghagyja a presbytériumnak, hogy ha az építkezésbe belemenni szándékozik, erről, valamint az építkezés költségének fedezéséről szabályszerű presbyteri és közgyűlési jegyzőkönyvet s építési költségvetést terjesszen az egyházmegyei közgyűlés elé.

37. Bármely tárból segílyt kérnek: A borsodszakácsii és hegy-megi egyházak, Pozsga József és Szabó Lajos lelkészek és özv. Bodnár Károlyné tanító-özvegy.

E kérvények a segélyosztóbizottsághoz tételnek át, elintézés végett.

38. Végh János, néh. Lossonczy Jenő sajószentpéteri lakos unokavője azzal a panasszal fordult a nagytiszteletű esperes urhoz, hogy Kiss József kondói egyházgondnok b. e. Lossonczy Jenő ur temetése alkalmából elutasította a családnak azon kérését, hogy neki Kondón, miután ott nagybirtokos és egyházi adófizető volt, harangoztassanak. Esperes ur a vizsgálat megejtésével Elek József egyházlátogató tanácsbirót bizta meg, ki is a felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint, megállapítja a következőket:

Kiss József gondnok beismeri, hogy a harang meghuzatásáért eleinte 50 kor-t kért, azon indokolással, hogy Lossonczy Jenő ur mint kondói nagybirtokos a szegény egyházzal szemben soha semmiféle jótékony adakozást nem tanusított; s miután Szász Lajos előkelő egyháztag, legnagyobb adófizető is, saját beismerése szerint, tanácsolta neki, hogy ne harangoztasson, mert az elhunyt azt a kondói egyháztól nem érdemli meg, így a harangoztatás elmaradt. A presbytérium tagjai az esetről tudomással nem birtak s nem kívánják, hogy a gondnok az 50 koronát az egyháznak megtérítse.

Közgyűlésünk sajnálattal vesz tudomást a panaszoit esetről annyival inkább, mert egy köztiszteletben állott egyénnel kapcsolatban merült fel az; — a Kiss József gondnok eljárását nem helyeselheti, de az elhunyt iránti kegyeletből ellene megtorló lépést tenni nem kíván s az eset fölött rosszaságát fejezi ki.

39. Olvastatott a martonyii ref. egyház kérelme, intézne köz-

gyűlésünk felterjesztést a főtiszteletű és méltóságos konventre az iránt, hogy a martonyii ref. egyház részére 1915-ben építkezési célokra engedélyezett 4000 korona tőkesegélynek a háboru okozta nehéz viszonyok kényszerítő hatása alatt, adósságtörlesztésre történt felhasználását jóváhagyólag tudomásul venni méltóztassék.

Közgyűlésünk tekintettel arra, hogy a háboru folyamán az anyag és munkaerő mérhetlen megrágalása miatt az építkezés a lehetetlenséggel határos, hogy az egyház adósságainak kamatai ugy is csak rendkívüli adóból lettek volna évről-évre fedezhetők s tekintve, hogy a tőkesegélyt az egyház annak idején részben építkezésre, részben pedig adósságtörlesztésre kérte — a maga részéről is mély tisztelettel kéri a főtiszteletű egyházközség utján a főtiszteletű és méltóságos konventet, hogy a martonyii egyház tőkesegély elszámolását jóváhagyólag tudomásul venni méltóztassék.

40. Ez ügyvel kapcsolatban:

miután a kondói és damaki tőkesegélyes egyházak ez irányban nem tettek lépést, daczára, hogy erre a főtiszteletű püspöki hivataltól is kaptak felhívást, szigoruan utasítatnak, hogy a tőkesegélyek mikénti felhasználásáról az esperesi hivatalnak 30 nap alatt felelőség terhe mellett, tegyenek jelentést.

41. Csabay Ferencz nyugalmazott tanító, radostyáni lakos az iránt kérvényez közgyűlésünkhöz, hogy a Radostyánban birtoka után reá méltánytalanul, — mert fennálló adósságainak figyelembe vétele nélkül — kirótt 660 kor. rendkívüli egyházi adónak törlesztését, illetve méltányosabb kivetés alkalmazását elrendelni méltóztassék.

Közgyűlésünk kérvényezőt kérelmével elutasítja, miután a kivetés érvényre emelkedett, ellene a kérvényező a törvényes határidőben jogorvoslattal nem élt, így közgyűlésünknak nincs módjában a dologon változtatni.

42. A tanácsbírói szakaszok következőleg osztatnak be:

I. szakasz. Botos József és Miklós Ödön: Sajóecseg, Sajóbáony, Sajókápolna, Lászlófalva, Kondó, Radostyán, Parasznya, Varbó.

II. szakasz. Barna Gyula és Szathmáry K. Pál: Alacska, Berente, Sajókazincz, Barczika, Vadna, Nagybarcza, Sajóvelezd, Ózd.

III. szakasz. Molnár József és Zsóry György: Bánhorvát, Bánfalva, Dédes, Nekézseny, Tardona, Mályinka, Nagyvisnyó, Szilvásvárád.

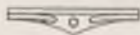
IV. szakasz. Kazay Géza és Dr. Görgey Sándor: Szalonna, Martonyi, Meszes, Abod, Rakacaszend, Szakácsi, Lak, Hegymeg, Damak.

V. szakasz. Elek József és Bónis Aladár: Szendrő, Szendrőlád, Rudabánya, Kelecsény, F.-nyárád, Disznóshorvát, Sajókaza.

VI. szakasz. Dakó Lajos és Dr. Orbán Barna: Sajóvámos, Boldva, Ziliz, Hangács, Nyomár, Edelény, Finke, Borsod, Balajt, Ládbesenyő.

43. Mindezen jegyzőkönyvi pontok:

meghitelesítették.

Birósági ügyek.

I.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétellett a felsőborsodi ref. egyházmegye közigazgatási bíróságának Sajószentpéteren 1918. évi május hó 2-ik napján tartott ülésében.

A bíróság részéről jelen vannak: *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, mint tárgyalást vezető világi elnök, *Vadászy Pál* esperes egyházi elnök, mint szavazó bíró, *Botos József*, *Barna Gyula*, *Kazay Géza*, *Elek József*, *Molnár József* egyházi-, *Dr. Orbán Barna* világi tanácsbírák, *Dr. Nagy Barna* világi főjegyző és ügyész, mint jegyzőkönyvvezető.

Felek részéről jelen vannak: *Kerekes János* barczikai lelkész, *Papp Lajos* barczikai tanító és *Géczy Ferencz* egyházi gondnok.

Tárgy: *Kerekes János* és *Papp Lajos* barczikai egyházi belhivatalnokok felebbezése a díjlevelük hatályának visszaállítását s illetményeik díjlevelészerű kiszolgáltatását megtagadó egyházközségi közgyűlési határozat ellen.

A tárgyalást vezető világi elnök az ülést megnyitja s az ügy megjelölése után a jelenlevő bírósági tagokhoz és a felekhez intézett törvényszerű felhívásra adott nyilatkozatok alapján megállapítja, hogy *Barna Gyula* és *Dr. Orbán Barna* tanácsbírák ez ügyben s annak előkészítésében, mint egyeztető egyházi kiküldöttek jártak el s ez okból az ügy bírói eldöntésében részt nem vehetnek; — megállapítja egyébként, hogy a többi jelenlevő bírák ellen sem hivatalból figyelembe veendő érdekeltségi eset fenn nem forog, sem a felek részéről érdekeltségi kifogás nem emeltetett, miért

is — a szavazó biróként részt vevő esperessel együtt az érdektelen birák kellő számban lévén jelen — a bíróságot szabályszerűen megalakultnak jelenti ki. Konstatálja továbbá, hogy a felek szabályszerűen megidézettek és hogy törvényszerű felhívásra a felek részéről a bíróság illetékessége ellen kifogás nem tétetett.

Kerekes János barczikai lelkész és az akkor működő barczikai tanító az egyházközséggel az 1910. évi május hó 28-ik napján Elek József *e. m. kiküldött tanácsbíró elnöklete alatt tartott közgyűlésben a díjlevélszerű terménybeli és természetbeni járandóságokra nézve olyan megváltási egyezséget kötöttek, mely szerint a naturáliákért megváltásul az egyház lelkésznek 1533 korona 31 fillért s a tanítónak 618 korona 40 fillért fizet évenként készpénzben s ennél magasabb összeget az 1917. évi december hó 31-ig egyezkedő behivatalnokok nem igényelhetnek, — az egyház pedig nem köteles fizetni.

A díjlevéltől eltérő ezen magánegyezség hatályának tartama az 1917. év végével ezek szerint lejárván — behivatalnokok díjlevelük eredeti tartalmának visszaállítását, — illetve díjlevélszerű természetbeni járandóságaik és szolgálányaik természetbeni avagy folyó megváltási árban való kiszolgáltatását kérték az egyháztól.

A Barna Gyula és Dr. Orbán Barna egyeztető egyházmegyei kiküldöttek kiszállása alkalmával 1917. évi október hó 21-ik napján e tárgyban összehívott presbyteri gyűlés megtartható nem volt a presbyterek meg nem jelenése miatt, — az ugyanaz nap délután tartott egyházközségi közgyűlés pedig kimondotta, hogy a lelkész és tanító kérelmét nem teljesíti, hanem csak a régi megállapodás szerint hajlandók továbbra is a behivatalnokok illetményeit fizetni. Méltányosság okából azonban a háboru tartamára fizetési pótlékul felajánlottak a lelkésznek évi 150, a tanítónak pedig évi 100 koronát.

Ez ellen a közgyűlési határozat ellen éltek lelkész és tanító felebbezéssel s kérik, hogy az egyházmegyei közigazgatási bíróság a sérelmes közgyűlési határozat megsemmisítésével a díjlevél ere-

deti tartalmának hatályát állítsa vissza s kötelezze az egyházat arra, hogy a lelkésznek az 1918. évi január hó 1-től kezdve a tanító-
nak pedig 1917. évi szeptember hó 1-től kezdve díjlevélszerű ter-
ménybeli járandóságait és természetbeni szolgálmaikat vagy
természetben, vagy pedig folyó megváltási árban szolgáltatassa ki.

A felebbezéshez csatolva vannak a már hivatkozott presbyteri
és közgyűlési határozatok tartalmazó jegyzőkönyvek, a lelkészi
és tanítói díjlevelek, az 1910. évi május hó 28-ikán tartott köz-
gyűlésben hozott határozat, valamint a Papp Lajos tanító megvá-
lasztásáról szóló presbytériumi jegyzőkönyv — hiteles másolatban.

Papp Lajos tanító azért kéri járandóságainak az 1917. évi szeptem-
ber hó 1-től visszamenőleg való díjlevélszerű kiszolgáltatását,
mert ő meghívás folytán időközben választatván meg barczikai tanító
nak — az elődje által kötött magánegyezség vele szemben nem kö-
telező, hanem a díjlevél eredeti tartalma az irányadó. Állítja egyéb-
ként, hogy elődjének is hol természetben, hol készpénzben szol-
gáltatta ki az egyház a járandóságait, amint azt a tanító kívánta.

Az ügy előadói ismertetése után elnök kérdésére lelkész, ta-
nító és egyházigazgatók egybehangozva azt adták elő, hogy Papp
Lajos különös pályázati feltételek nélkül, meghívás útján választatott
meg barczikai tanítónak a „törvényszerű“ s elődje által is élvezett
illetményre s hogy mint új tanító tetteleg behelyezkedett kifogás
nélkül az elődjének egyezségileg szolgáltatott készpénz illetmények
élvezetébe.

Miután jelenlevő felek elnök felhívására kijelentették, hogy
ujabb előadni valójuk nincs — elnök a tárgyalást befejezettnek
nyilvánítja és a zárt ülésben tartott tanácskozás után nyílt ülésben
kihirdeti a bíróság által egyhangulag hozott következő

í t é l e t e t.

Az egyházmegyei közigazgatási bíróság a barczikai egyház
közgyűlésének az 1917. évi október hó 21-ik napján hozott feleb-
bezett határozatát megváltoztatja illetve, megsemmisíti és kimondja,
hogy a lelkészt és a tanítót az 1918. évi január hó 1 napjától

kezdve a természetbeni díjlevélszerű járandóságok és szolgálmányok vagy természetben, vagy pedig a mindenkori folyó értékelés szerinti megváltási árban illetik meg s azokat az egyház végrehajtás terhe mellett így köteles a jogosult behivatalnokok részére a törvényes határidőben kiszolgáltatni. — Papp Lajos tanítót azon kérelmével, hogy részére a díjlevélszerű járandóságok visszamenőleg 1917. évi szeptember 1 től kezdve így szolgáltatassanak ki — elutasítja s végül a barcikai egyházat végrehajtás terhével arra kötelezi, hogy az esperesi kiküldöt kiszállásával felmerült 12 korona költséget az egyházmegyei közigazgatási pénztár részére 15 nap alatt térítse meg.

I n d o k o k :

Az ítékezés alapjául szolgáló tényállás adatai szerint nem vitás, hogy az 1910. évi május hó 28-ik napján tartott közgyűlésben az akkori s jelenleg is működő lelkész, valamint az akkor működő tanító a díjlevélszerű járandóságok kiszolgáltatása tekintetében az egyházzal a díjlevéltől eltérő magánegyezséget kötött. Nem vitás, hogy ezen egyezség hatálya 1917. évi december hó 31-ik napjáig terjedett.

Miután a jelenleg működő behivatalnokok és az egyház között a fenti egyezés lejártával megkísérlett egyezkedési eljárás újabb joghatályos egyezésre nem vezetett, — kétségtelenül visszaállott az 1918. évi január hó 1 napján a díjlevél eredeti tartalmának hatálya. E szerint és az állandó egyházi bírósági joggyakorlat szerint pedig az egyházi behivatalnokokat — eltérő megegyezés hiányában — a díjlevélszerű járandóságok és szolgálmányok vagy természetbeni, vagy mindenkori folyó megváltási árban illetik meg s az egyház által így szolgáltatandók ki.

Papp Lajos új tanító az elődje által élvezett illetményekre hivatván meg s azt kifogás nélkül el is fogadván — az elődje jogi helyzetébe lépett s ennél több jogot nem igényelhet, — de viszont az 1918. évi január hó 1 napjával chartális jogai újra hatályba léptek, mert a díjlevéltől eltérő egyezés hatálya ekkor már elődjére is lejárt volna.

A kifejtetteknél fogva a felebbezett közgyűlési határozatok, miután az élő jogszabályokba ütközik s a behivatalnokok díjlevélszerű jogos érdekeit sérti, megváltoztatni és megsemmisíteni kellett s a bíróság a rendelkező rész szerint ítelt. A költségben való marasztalás a sikeres felebbezés folyamánya.

Jelen ítélet a felek előtt élő szóval kihirdettetett. — abban

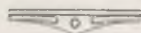
Kerekes János lelkész, Papp Lajos tanító megnyugodtak, — Géczy Ferencz egyházgondnok pedig az ítéletnek írásban való közlését kérte, hogy felelősségi jog fölött a közgyűlés határozhasson.

K. m. f.

Vadászy Pál
esperes, egyházi elnök.

Dr. Nagy Barna
vil. főjegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Ragályi Béla
e. m. gondnok, vil. elnök.

II.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétellett a felsőborsodi ref. egyházmegye fegyelmi bíróságának Sajószentpéteren 1918. évi május hó 2-ik napján tartott ülésében.

A bíróság részéről jelen vannak: *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, mint tárgyalást vezető világi elnök, *Vadászy Pál* esperes egyházi elnök, mint szavazó bíró, *Botos József* ugy is mint előadó, *Elek József*, *Barna Gyula*, *Kazay Géza*, *Molnár József* egyházi-, *Dr. Orbán Barna* világi tanácsbírák, *Dr. Nagy Barna* ügyész, *Szentmártoni Dániel* e. m. főjegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Felek részéről jelen van: *Kiss Gyula* alacskai tanító.

Tárgyaltatott: *Kiss Gyula* alacskai tanító fegyelmi ügye.

Tárgyalást vezető világi elnök az ülést megnyitván, a tárgy megjelölése után a jelen lévő bírósági tagokhoz és a megjelent félhez intézett törvényszerű felhívásra adott nyilatkozatokból megállapítja, hogy a jelenlevő bírák ellen sem hivatalból lígyelembbe veendő érdekelt-ségi eset nem forog fenn, sem a fél részéről érdekelt-ségi kifogás nem emeltetett, miért is — a bírák kellő számban lévén jelen — a bíróságot szabályszerűen megalakultnak jelenti ki. Annak megállapítása után, hogy a felek szabályszerűen megidézettek s a megjelent fél részéről a bíróság illetékessége ellen kifogás nem tétellett, elrendeli elnök az ügy érdemleges tárgyalását s előadó következőkben ismerteti az ügy állását.

Kiss Miksa alacskai körjegyző ellen az 1916. év folyamán, Almási Pál közhonvéd aláírásával egy vádlevél adatott be a minisztériumhoz, melyben nevezett jegyző a hadkötelesek felmentése körüli visszaélésekkel s a hadisegélyes asszonyok elleni erkölcstelen merényletekkel lett vádolva. E vádlevél a borsodvármegyei közigazgatási hatósághoz leküldetvén, a megejtett vizsgálat folyamán a levélben foglalt vádak mind valótlanoknak bizonyultak. Kiss Miksa most a kir. ügyészséghez fordult a vádlevél írójának megállapítása és megbüntetése végett. Az ügyészség el is rendelte a nyomozatot s az illetékes kir. járásbiróság által megejtett vizsgálat folyamán irásszakértők egybehangzó véleménye szerint beigazolást nyert, hogy a kérdéses vádlevelet nem Almási Pál közhonvéd, hanem Kiss Gyula alacskai tanító írta. Beigazolást nyert az is, hogy nevezett jegyző és tanító már régóta ellenséges viszonyban állanak egymással. A kir. járásbiróság Kiss Gyulát az 1914. évi 41-ik t.-c. 20. §-ába ütköző rágalmozás vétségében bűnösnek mondta ki s ezért 200 kor. fő és 100 kor. mellékbüntetésre ítélte s ezen ítéletét úgy a m. kir. hadkiegészítő parancsnoksággal, mint az elítélt felettes egyházi hatóságával közölni rendelte. Az esperesi hivatalunknak megküldött jogerős ítélet alapján egyházmegyei ügyészünk a fegyelmi eljárást indítványozta.

Az ügy előadói ismertetése után elnök kérdést intéz vádlotthoz, nicsen-é valami előadni valója. Mire a vádlott erőteljesen hangsúlyozza, hogy a Kiss Miksa ellen vádaskodó levelet sem ő nem írta sem annak megírását nem sugalmazta, tehát ő ártatlan.

Ezek után elnök a tárgyalást befejezettnek nyilvánítja és a zárt ülésben tartott tanácskozás után nyílt ülésben kihirdeti a bíróság által egyhangulag hozott következő

í t é l e t e t :

Az egyházmegyei fegyelmi bíróság Kiss Gyula alacskai tanítót a Kiss Miksa alacskai körjegyző ellen gondatlanul és alap nélkül emelt vádak miatt vétkesnek mondja ki az Egyh. Törv. V. t.-c. 34. §-ának 7. és 3. pontjaiba ütköző fegyelmi vétségben s ezért őt ugyanezen törvénycikk 35. §-ának 6. pontja értelmében *feddésre* ítéli.

I n d o k o k :

A sajszentpéteri kir. járásbiróság B. 556/15—1917. sz. a. hozott s az esperesi hivatalal törvényszerűen közölt jogerős ítéletével Kiss Gyula alacskai tanítót a Kiss Miksa alacskai körjegyző sérelmére elkövetett hatóság előtti rágalmozás vétsége miatt 200 kor. fő és 100 kor. mellék-büntetésre ítélte, mely pénzbüntetés behajthatatlanság esetén 20 és 10 napi fogságra lenne átváltoztatható. E szigorú ítélet azért hozatott, mert úgy a csendőrségi nyomozat, mint a bírósági irásshakértők által megá-lapítottatott, hogy a Kiss Miksa körjegyzőt hadi felmentési ügyekben való visz-szaélésekkel és hadisegélyes asszonyok elleni erkölcstelen merényletekkel vádoló s a miniszter urhoz címzett levelet Kiss Gyula írta, a közigazga-tási hatóság által megejtett vizsgálat azonban Kiss Miksát a vádok alól felmentette — Kiss Gyula tehát az E. T. V. t.-c. 34. §. 7. pontjába ütközö, a tanítói méltóságot sértö s az egyházi tekintélyt lealacsonyító vétséget követett el, melyért az V. t. cz. 35. §. b. pontja szerint feddésre kellett ítélni. Állandó, de nem bizonyítható tagadása nem volt figyelembe vehető.

K. m. f.

Vadászy Pál
esperes, egyházi elnök.

Szentmártoni Dániel
egyh. főjegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Ragályi Béla
e. m. gondnok, vil. elnök.

III.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett a felsöborsodi ref. egyházmegye fegyelmi bíróságának Sajjszentpéteren 1918. évi május hó 2-ik napján tartott ülésében.

A bíróság részéről jelen vannak: *Vadászy Pál* esperes egyházi-, *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, mint tárgyalást vezető világi elnök, *Barna Gyula*, *Botos József*, *Elek József* mint előadó, *Kazay Géza*, *Molnár József* egyházi-, *Dr. Orbán Barna* világi tanácsbírák, *Dr. Nagy Barna* e. m. ügyész, *Bartha Gyula* e. m. aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Felek részéről jelen vannak: *Jeney Gyula* vádlott, id. *Csikász Gyula* főmagánvádló.

Tárgy: Jeney Gyula nagybarczai tanító fegyelmi ügye.

Elnök az ülést megnyitván, a tárgy megjelölése után a jelenlevő bírósági tagokhoz és a felekhez intézett törvényszerű felhívásra adott nyilatkozatok alapján megállapítja, hogy a jelenlevő bírák ellen sem hivatalból figyelembe veendő érdekeltségi eset fenn nem forog, sem a felek részéről érdekeltségi kifogás nem emeltetett miatt, is — a bírák kellő számban lévén jelen — a bíróságot szabályszerűen megalakultnak jelenti ki. S miután megállapítja, hogy a felek szabályszerűen megidézettek s a felek részéről a bíróság illetékessége ellen kifogás nem tétetett, elrendeli az ügy érdemleges tárgyalását, mire előadó az ügy állását a következőkben ismertette:

Id. Csikász Gyula nagybarczai lakos büntügyi vádat emelt a sajszentpéteri kir. járásbíróságnál Jeney Gyula nagybarczai ref. tanító ellen azért, hogy őt 1917. nov. 5-én saját pincéjében, ahová Jeney Gyulát mulatni behívta — minden ok nélkül — megtámadta, földhöz teperte, megtérdelte és fojtogatta, úgy hogy orvosi gyógykezelést igénylő sérüléseket szenvedett. Vádjának igazolására a járási körorvos által kiállított orvosi látleletet terjesztette be és tanuképen a bűncselekmény elkövetésénél jelen volt Csikász Illés nagybarczai községi bírót nevezte meg.

A sajszentpéteri kir. járásbíróság mint büntető bíróság az 1917. dec. 7-én megtartott nyilvános tárgyaláson az ügyet következőleg tárgyalta le és bírálta el:

Jeney Gyula nagybarczai ref. tanító 1917. nov. 5-én id. Csikász Gyula pincéjében borozgatás és éneklés közben földhöz vágta jókedvében a boros poharat. Ekkor id. Csikász Gyula rászólt, hogy ilyet nem várt volna egy tanítótól. Ez a megjegyzés dühbe hozta Jeney Gyulát, megragadta id. Csikász Gyulát alaposan összerázta és földre teperte, Künn a pince előtt is ismét a földhöz vágta és fojtogatta. Az orvosi látlelet a váll mellett 6—7 vékony, vörös, ujjnyi hosszú, véraláfutástól származott elszíneződést konstataált, mely 7—8 nap alatt gyógyult, Csikász Gyula panaszkodott a

jobb tomporon és a jobb czombon is fájdalmakról, ezeknek azonban oblyektiv nyoma nem látszott.

Vádlott Jeney Gyula a bíróság előtt azt a vallomást tette, hogy őt 1917. nov. 5-én estve felé, midőn már az egyház borát eladta, borkóstolás után id. Csikász Gyula behívta a pinczéjébe mulatni s ott együtt voltak ő, id. Csikász Gyula és Csikász Illés községi Bíró. De hogy meddig mulatott ott és hogy bántalmazta é a főmagánvádlót, vagyis id. Csikász Gyulát, arra nem emlékszik mert a sok bortól nagyon meg volt ittasodva, csak arra tud visszaemlékezni, hogy Csikasz Illés elkezüte őt piszkálni, sértegetni, "rongyos rektor"-nak mondotta és hogy azután mi történt azt nem tudja.

Csikász Illés községi bíró, tanu nem jelent meg a tárgyaláson tehát nem is hallgatták ki.

A bíróság oly foku ittasságot, mely a beszámithatóságot kizárná, bizonyítva nem látván, a bünvádi felelősséget megállapította, vádlottat bünösnek mondotta ki és a rendelkező résznek megfelelően büntette a következő ítélettel:

Öfelsége a király nevében!

A sajoszentpéteri kir. járásbíróság, mint büntető bíróság Jeney Gyula nagybarczai lakos, felekezeti tanítót az id. Csikász Gyula nagybarczai lakoson elkövetett könnyü testi sértés vétségeért a B. t. k. 302. §-a alapján — de a 92. §. alkalmazásával — 5 napi fogházra átváltoztatandó 50 korona, mint fő és 1 napi fogházzal helyettesitendő 10 korona pénzbüntetésre mint mellékbüntetésre itéli. Egyuttal a vádlottat azzal kötelezi, hogy a bünügyi költséget a kir. kincstárnak közadók módjára megfizesse és hogy id. Csikász Gyula részére 15 nap alatt 25 korona megjelenési, orvosi látletei és gyógyszerköltséget fizessen meg.

A bíróság — tekintettel a vádlott büntetlen előéletére s hogy a főmagánvádló szemrehányó megjegyzésétől felindult kedélyállapotban, erősebben ittas fejjel tettlegeskedett és mert megbánást tanusított, a büntetés kiszabásánál a B. t. k. 92. §-át alkalmazta

mert a fogház legkisebb tartamát sem találta volna a bűnüggyel arányban állónak, ezért a főbüntetést is pénzben állapította meg, melynek mérvénél súlyosítóként mérlegelte, hogy vádlott intelligens ember léteére feledkezett meg magáról.

Végül bíróság az ítéletet jogerő után a vádlott felettes egyházi hatóságával közölni rendeli.

Miután az ítéletet Jeney Gyula nem felebbezte meg, az jogerőre emelkedett s így került az ügy az egyházmegyei fegyelmi bíróság elé.

Egyházmegyei elnökség az egyházmegyei ügyész indítványa alapján Jeney Gyula nagybarczai tanító ellen az E. T. V. t.-cz. 34. §. 3. és 7. pontjaiba ütköző fegyelmi vétségek miatt a fegyelmi eljárást elrendelte, azonban a tényállás felderítése céljából a vizsgálatot szükségtelennek tartotta, miután az bírósági uton megállapítást nyert és jogerős ítélettel igazolva van.

Egyházmegyénk egyházi elnöke Jeney Gyulát nyilatkozattételre hívta fel s ő az iratokhoz csatolt nyilatkozatában a következőket mondja:

Eleinte az id. Csikász Gyula pinczében hárman szépen mulattunk csak midőn sértegetni kezdtek és „rongyos rektor“-nak neveztek, akkor haragudtam meg és a kezemben levő boros poharat a földhöz vágtam s követeltem, hogy vonják vissza sértő kifejezéseiket. Ekkor amazok támadtak meg engem tettelegesen és én védekeztem, így történt a dulakodás. De hogy id. Csikász Gyulán könnyü testi sértést követtem volna el, arról nem tudok semmit, ha csak védekezés közben nem történt ilyesmi vele, de ha ez így lett volna is, az a szándékosság teljes kizárásával történt.

Mentségül hozza fel továbbá, hogy midőn ő ott hagyta őket, azok utánna mentek és kint a pincze előtt megtámadták s ő neki két ember ellen kellett védekezni, ezért volt a dulakodás s ha ő akkor meghátrál előttük, ki tudja, mi történhetett volna vele.

Szerinte — miután tanuk által igazolni semmit sem lehetett a kir. járásbíróság csupán az orvosi láttelel alapján hozta meg a birói ítéletet, pedig az abban felsorolt sérüléseket a vádló szerez-

hette máshol is. Ő magát nagyrészből ártatlannak hiszi, amit cselekedett azt jogos önvédelemből tette, máskülönben a mi történt, azon megbánást érez.

Egyházi elnök ezen fegyelmi ügy tárgyalására a mai napot tűzte ki s arra a feleket szabályszerűen megidézte.

Eljárási költség ezideig nem merült fel.

Az ügy előadása után elnök felhívja a feleket, nem kívánnak é még az ügyhöz szólni. S miután szólni senki sem kívánt, elnök a tárgyalást berekesztette és zárt ülésben tartott tanácskozás után a bíróság meghozta s elnök nyílt ülésben kihirdette a bíróság egyhangulag meghozott következő

i t é l e t é t:

A bíróság Jeney Gyula nagybarczai tanítót az E. T. V. t.-c. 34. §. 3. és 7. pontjaiba ütköző fegyelmi vétségekben vétkesnek mondja ki s ezért őt az E. T. V. tcz. 35. §. a.) pontja alapján *rosszalásra* itéli.

I n d o k o k:

Miután Jeney Gyula bűnössége kir. bírósági ítélettel megállapítást nyert s az ítélet, valamint saját vallomása világosan igazolja, hogy ő olyan cselekményt követett el, amely az egyházas tekintélyt lealacsonyítja a viselt egyházi hivatali állás méltóságát sérti s állami törvényekbe ütköző vétséget képez, ennél fogva őt az egyházi törvény értelmében is vétkesnek kellett kimondani és az E. T. V. t.-c. 34. §. 3. és 7. pontjaiban körülírt vétségek miatt rosszalásra kellett itélni.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál enyhítő körülménynek vette bíróság azt, hogy nevezett tanító úgy felettes egyházi hatóságaival, mint az egyháztagokkal szemben eddig kifogástalan magaviseletet tanusított, sőt a felsőborsodi ref. tanítói testületnek mindenkor egyik kiváló tagja volt.

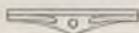
A kihirdetett ítéletben jelenlévő felek megnyugodtak.

K. m. f.

Vadászy Pál
esperes, egyházi elnök.

Bartha Gyula
egyh. aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Ragályi Béla
e. m. gondnok, vil. elnök.

IV.

JEGYZŐKÖNYV.

Felvétetett a felsőborsodi ref. egyházmegye fegyelmi bíróságának Sajószentpéteren 1918. évi május hó 2-ik napján tartott ülésében.

A bíróság részéről jelen vannak: *Vadászy Pál* esperes egyházi-, *Ragályi Béla* egyházmegyei gondnok, mint tárgyalást vezető világi elnök, *Barna Gyula*, *Botos József*, *Elek József*, *Kazay Géza*, *Molnár József* mint előadó egyházi-, *Dr. Orbán Barna* világi tanácsbírák, *Dr. Nagy Barna* e. m. ügyész, *Bartha Gyula* e. m. aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Felek részéről jelen vannak: A panaszló vadnai egyház képviselőjében: *Kismarton Pál* gondnok, továbbá *Kovács Gusztáv* panaszlott.

Tárgy: Kovács Gusztáv bánhorváti tanító fegyelmi ügye.

Elnök az ülést megnyitván, a tárgy megjelölése után a jelenlevő bírósági tagokhoz és a felekhez intézett törvényszerű felhívásra adott nyilatkozatok alapján megállapítja, hogy a jelenlevő bírák ellen sem hivatalból figyelembe veendő érdekeltiségi eset fenn nem forog, sem a felek részéről érdekeltiségi kifogás nem emeltett, miért is — a bírák kellő számban lévén jelen — a bíróságot szabályszerűen megalakultnak jelenti ki. S miután megállapítja, hogy a felek szabályszerűen megidézettek s a felek részéről a bíróság illetékessége ellen kifogás nem tétetett, elrendeli az ügy érdemleges tárgyalását, mire előadó az ügy állását a következőben ismertette:

A vadnai egyház azt kérelmezte a múlt őszi egyházmegyei közgyűlésen, hogy a közte és Kovács Gusztáv bánhorváti tanító között, felmerült választási, illetve visszalépés ügyét döntse el, nevezetesen: daczára annak, hogy a vadnai egyház az általa tanítóul meghívott Kovács Gusztávnak írásban közölt kívánságait teljesíteni határozta s ezt Kovács Gusztáv tudomásul véve, előbbi ál-

lásáról lemondott, pár nap múlva mégis visszavonta korábbi felajánkozását, mert — mint írja egyik levelében — ilyen életre kiható esemény meggondolására alig volt ideje s hálátlanságról tenne bizonyosságot, ha e nehéz időkben válnék meg egyházától, mely a lemondás visszavételére kérte őt.

Egyházmegyei közgyűlés kötelezte Kovács Gusztávot, hogy szept. 1-én foglalja el a vadnai tanítói állást, mert a meghívás, valamint a régi állásról való lemondás a szabályrendeletileg megállapított végső határidőn belül — aug. 1 előtt — történt, az aug. 7-én történt visszalépést pedig időnkivülinek és hatálytalannak mondotta ki. Ezen határozatot a gyűlésben jelen nem levő Kovács Gusztávval írásban közölte az esperesi hivatal, ki ezt megfeleltette az egyházkerületre. Ez az okmány nincsen csatolva az iratokhoz, csupán a főtiszteletű püspök ur azon leirata, hogy ez nem tartozik az egyházkerület illetékessége alá. Ezután újból felhívta az esperesi hivatal Kovács Gusztávot, hogy foglalja el a vadnai állást. Szept. 23-án azt válaszolta erre Kovács Gusztáv, hogy mivel ez a határozat az ő kihallgatása nélkül hozatott meg, azt magára nézve sérelmesnek tartja s a közgyűlés meghagyásának nem tehet eleget — nem a törvények iránti engedetlenségből, hanem maga iránti kötelességből. S tényleg ma is Bánhorváton működik.

Az egyházmegye ügyésze e dologban az E. T. V .t.-cz. 34. §-nak 1. és 4. potnjaiba ütköző fegyelmi vétséget látván, hivatalból, illetve egyházas közérdekből vádat emel Kovács Gusztáv ellen s kéri megbüntetését.

Az ügy előadása után elnök felhívja a feleket, nem kívánnak é még az ügyszó szólni, mire Kovács Gusztáv védelmére ismét csak azt hozza fel, hogy a vadnai egyház által személyi pótiék czimén haszonélvezetre felajánlott egyik földterület nem is az egyház tulajdona, hanem községi fajskolakeret s hogy a díjlevél készpénztételében az állam segély is bennfoglaltatik, ami pedig vele közölve nem lett. Egyébként, hogy az egyházmegyei határozatnak eleget nem tett, nem engedetlenségből, csak a maga iránti kötelességből tette.

Kismarton Pál gondnok a vadnai egyház képviselőjében kijelenti, hogy Kovács Gusztáv megválasztásához többé nem ragaszkodnak, ellenben az ő választásával kapcsolatban felmerült és visszalépése folytán az egyháznak okozott 85 kor. 20 fill. költség megtérítését kérik.

Ügyész kijelenti, hogy a vádakát fenntartja s közérdekből kéri a panaszlott megbüntetését.

Ezek után elnök a tárgyalást berekesztette és zárt ülésben tartott tanácskozás után a bíróság meghozta s elnök nyílt ülésben kihirdette a bíróság szavazattöbbséggel meghozott következő

í t é l e t é t :

A bíróság Kovács Gusztáv bánhorváti tanitót az E. T. V. t.-c. 34. §. 4. pontjába ütköző fegyelmi vétségben vétkesnek mondja ki s ezért őt az V t.-c. 35. §. a. pontja alapján *rosszalásra* itéli, a vadnai egyház felmerült költségeinek megtérítését ellenben mellőzi.

I n d o k o k :

Kovács Gusztáv azon tényével, hogy az egyházmegye határozatában foglalt meghagyásának, miszerint a vadnai tanitói állást mint törvényesen megválasztott és beerősített tanító elfoglalni tartozik, nem tett eleget, ezt az esperesi hivatalhoz kifejezetten bejelentette s tényeivel is megerősítette: — az egyházi felsőbbség törvényes határozatával szemben engedetlenséget követett el s ezt jóvátenni meg sem kísérelte, ezért őt az E. T. V. t.-c. 34. §. 4. pontjában körülírt fegyelmi vétségben vétkesnek kimondani s az V. t.-c. 35. §. a. pontja alapján rosszalásra itélni kellett, mert az ilyen vétségek kellő megtorlás nélkül való hagyása a magasabb egyházas közérdek, az élő törvényes szabályok és a felsőbb egyházi hatóságok iránti tisztelet sérelmével járna s nem kívánatos precedensül szolgálna egyházmegyénkben.

Figyelembe vette a bíróság, hogy a vadnai egyház Kovács Gusztávhoz mint tanitójához többé nem ragaszkodik s hogy a javadalmazás egyes pontjai közül is félreértések merültek fel, ezért a vadnai egyház költségeinek Kovács Gusztáv panaszlott által leendő megtérítését mellőzni kellett.

A kihirdetett ítélet ellen Kovács Gusztáv felebbezést jelentett be, a vadnai egyház képviselője ellenben abban megnyugodott.

K. m. f.

Vadászy Pál

esperes, egyházi elnök.

Bartha Gyula

egyh. aljegyző, mint jegyzőkönyvvezető.

Ragályi Béla

e. m. gondnok, vil. elnök.

Mindezen jegyzőkönyvi pontokat jegyezték:

Szentmártoni Dániel papi főjegyző: 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 18., 19., 20., 25., 30., 42., 43. pontokat és a II-ik bírósági ügyet.

Dr. Nagy Barna világi főjegyző: 14., 15., 21., 22., 23., 24., 26., 27., 28., 29., 41. pontokat és az I-ső bírósági ügyet.

Bartha Gyula papi aljegyző: 16., 17., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40. pontokat és III—IV-ik bírósági ügyet.

F ü g g e l é k .

Lelkészerterkezleti jegyzőkönyv

Felvétetett a felsőborsodi ref. egyházmegye lelkészerterkezletének 1918. évi április hó 17-én Miskolczon tartott gyűlésében.

Jelen vannak Szentmártoni Dániel elnöklete alatt: Vadászy Pál esperes, Barna Gyula, Bárdos István, Bartha Gyula, Bartha Mihály, Batta József, Botos József, Cseh József, Dakó Lajos, Demeter Bertalan, Doktor Gyula, Horváth János, Hubay Mihály, Jakab István, Kovács Béla, id. Körössy István, László Sándor, Lenkey Gyula, Lökös Sándor, Molnár József, Pataky János, Svingor Jenő, Svingor, József, Szabó Lajos, Tóth József, Tussay János, Varga Imre, lelkészek, Illyés János, Komjáthy Aladár, ifj. Balogh István, Körössy József segédlelkészek; Dr. Tüdös István püspök, Tóth Béla alsó-borsodi esperes, Farkas István miskolci lelkész, Lengyel István püspöki titkár, Csik Dániel vallástanár, Dombly László igazgató, Szuhay Zoltán és László s többen mint vendégek.

Jegyző: Varga Imre.

Távolmaradásukat igazolták: Almássy Lajos, id. Balogh István, Bálint János, Beregszászy Ferencz, Bodolay Miklós, Csapó János, Csiky József, Csiky Zoltán, Dávid József, Elek József, Farkas József, Kazay Géza, Kerekes János, ifj. Körössy, István, Lengyel Gyula, Nagy Ferencz, Nagy Lajos, Pozsga József, Rozgonyi László.

1. Az egyházkerületi felsőbb leányiskola disztermében összegyülekezve, közének és Szabó Lajos új lelkésztársunk áhitattal előadott, megható szép alkalmi imádsága után, melyben Isten segédelmét kérte tanácskozásunkra, háboruban élő nemzetünkre, — Szentmártoni Dániel elnök, a megjelentek élénk érdeklődése által kísért, következő szép beszéddel nyitja meg a gyűlést:

Nagytisztelű Lelkészértekezleti Közgyűlés!

A négyszázados határkötől, — hol mint az élet vándorai sok ezer hittestvérünkkel és hitrokonunkkal együtt az imént egy kissé megpihenünk s szívből-lelélekben összeforrva hálaadó s Istent dicsőítő zsolozsmákat zengedeztünk — elindultunk immár az új határkö felé. Isten jóvoltából beléptünk a reformáció történetének ötödik századába. Kétség és remény, töprengés és bizalom tölti el lelkünket az új század kezdetén . . . ! Szeretjük hinni egyfelől, hogy okultunk a multak tanulságain s a tovább vándorláshoz, a további életküzdelmekhez kellően felszereltük magunkat. De másfelől tusakodik a lelkünk, hogy vajjon nem kell-é a multak csalódásait, küzdelmeit is messze felül-muló nagy megpróbáltatásokkal szembe szállanunk a jövőben . . . ? Igen, ez az aggasztó, komoly kérdés is itt lebeg most a lelkünk előtt. És méltán!

Mint minden más téren, úgy az egyházi és valláserkölcsei élet terén is egyre aggasztóbb jelenségeket dob fel felszűrre a háborus korszellem. Mintha csak a mi érzéseinket, gondolatainkat tolmácsolná a komoly hivatásos író, midőn ezt mondja: „Ahogy tele a lelkünk leírhatlan sóvárgással a béke után, sokunkban, kik a jövőndő problémáin töprengünk, szívszorongást kelt az a kérdés, hogy és mint lesz ezután. . ? Hogy nem lesz könnyű az élet, hogy egyhamar nem enyésznek el a négy esztendő világfelfordulásnak a hatásai és nyomai, hogy nem kapcsolódunk vissza egyszerűen és rövidesen oda, a hol 1914-ben elhagytuk, azt már világosan látjuk.“ Mondom, mintha csak helyettünk beszélne a kor figyelmes szemlélője, midőn ily találó szavakba önti a jövőért aggódó lelke gondolatait.

Én legalább úgy vélem, hogy a nemzet testének egyetlen szerve, a nagy társadalomnak egyetlen rétege sem tekinthet méltóbb aggodalommal a háborus helyzet kialakulása elé, mint a sok mellőzést, sok méltatlanságot, sőt — modnjuk ki bátran — sok hálátlanságot tűrő magyar református lelkesi kar.

Komoly felelősségteljes, nagy munkát végzünk ma mi is úgy idehaza, mint odakünn a fronton. Testi és lelki erőink összességét bele viszzük mi is a titáni küzdelembe, melytől egy jobb jövő hajnalhasadását reméljük és várjuk. Szóban is, tettben is kimutatjuk s ha kell, példakép ragyogtatjuk az áldozatos honszerelemet. A legszentebb célokért: Istenért és hazáért igaz hűséggel és becsülettel munkálkodunk. És mégis mit látunk . . . ? Azt, hogy sem egyháztársadalmi munkánkat, sem közéleti szereplésünket sem megalkuvást nem ismerő igaz hazafiságunkat nem értékeli s nem méltányolják kellőképen. Szomorú és szégyenletes igazság ez de,

igy van! Igazolja állításomat az a sok keserű feljajdulás, mit hivatalos forumainkon s egyházi lapjainkban nap nap után észlelhetünk. De legjobban igazolják magok a tények!

Fizetésünk, törvényben kimondott minimális fizetésünk ma is csak papiron van meg. Püspökeink javadalma sem több, mint egy közepesen dotált plebánus atyánkfiaé. Nyugdíjba vonult kartársaink, özvegyeink és árváink sorsa mondhatni kétségbeejtő. Minket is érint s gyötör a nagy drágaság, ám azért mi segedelemről ne álmodozunk, mert mi nem köz-tisztviselők, hanem csak mostoha gyermekek vagyunk, kiket nem illet meg a főispántól az utolsó hivatal-szolgáig élvezett jótétemény. Aztán miért jutott holt pontra s miért vájudik az 1848.-XX. t. cikk már már kilátásba helyezett végrehajtása? A főrendiháznak miért nem tagja mind az öt püspökünk? A magyar országgyűlésen s a vármegyék tanácsstermében miért van oly kevés számban képviselve I. elkészí karunk? A többi fakultásokhoz arányítva miért néptelenednek el theologiai akadémiáink?

Ime vázlatosan a szomorú tények, melyek kézzel foghatóan igazolják fentebbi állításomat.

Lássuk most már, hogy egy jobb jövőre lehet-e kilátásunk? Nagyt. Értekezlet! Sohasem voltam barátja a rideg pessimizmusnak! De megval-lom, hogy ma, mikor a keresztyénség kétezre éves munkájának gyümöl-cseit veszendőben látom, mikor semmit sem tekint már szentnek az el-vakult emberi indulat, ma az én lelkembe is belopózott kissé egy sötétebb világnézet s bármint szeretném is, nem vagyok képes kedvezőbb szin-ben látni a jövőt.

Hogy a lelkek világában mily veszedelmes átalakulást idézett elő a világháboru, arra már a mult alkalommal rámutattam. A helyzet azóta sem javult, sőt inkább rosszabbodott. Mi ugyan évről évre bejegyzőkönyvezzük, hogy a hit- és valláserkölcsei általában virágozik, vagy legalább is megnyugtató. Pedig hát ugyanám kétséges e bejegyzés realitása. Beszéljünk egész nyíltan, leplezetlenül! Van-e közöttünk, ki nyugodt lélekkel állithatná, hogy a hit-élet, vallásos buzgóság, egyhá-zias gondolkozás tekintetében teljesen meg van elégedve az ő gyülekezetével . . ? Hogy hiveink ünnep- és vasárnapokon eljárnak a templomba s közülök egyik-másik fel-fel buzdul az adakozásra, ezt talán ma még elmondhatjuk mindannyian . . De hát vajjon elmondhatjuk-e, hogy az ösök szellemében buzgólkodnak, fáradoznak ők is egyházaink külső-belső építésében s hogy örömezték olvassák a „Téli-ujtságot“ és a „Vasárnapot“, mint például a „Népszavát“ vagy a „Szabadszót“? Mernénk-e állítani, hogy a biblia s általában a valláserkölcsei iratok olvasgatása mélyebb nyomokat hagy lelkükben, mint a sociál-demokrata szellemben

s egyenesen a nép számára szerkesztett hitvány napilapoké? Melyikünk merné ezt az állítást megkockáztatni ma, mikor megdöbbenve látjuk, mint ver hiveink lelkében egyre mélyebb gyökeret az átkos korszellem, mely egy nagy mementó most nekünk a jövőt illetőleg. Igen! A szociáldemokrata eszmékkel, áramlatokkal, melyek — mint látjuk — trónokat rombolnak le, államférfiakat buktatnak meg s melyek az egyház és vallás ellenes tanok propagálására is felettébb alkalmasak: nekünk is komolyan számolnunk kell. Meg kell értenünk, hogy egy a háboru viharából kialakuló új világ előtt állunk s lelkipásztori munkánkban, egyéni gondolkodásunkban s egész élet-tevékenységünkben az új világ-szellemnek megfelelően kell berendezkednünk. A bölcs megfontolásra, az események komoly mérlegelésére, a tisztán látásra s a lelkek megismerésére soha sem volt nagyobb szükség, mint ma. Egyre nő azoknak a száma, kik kétségbe vonják a lelkészi állás szükségességét s a Szemere György féle genre-képekben igyekeznek aláásni annak tekintélyét. Közöttünk is akad már, ki nyíltan hangoztatja és kívánja az állam és egyház különválását. Aggasztó tünetek ezek, mik a jelekből ítélve — csak nőni, terjedni fognak a jövőben.

Nt. Értekezlet! Hannibal ante portas! Fegyverkezzünk tehát! Tart-suk kéznél a századokon át kipróbált s üdvösen bevált fegyvereinket. Legyen továbbra is legfőbb, legerősebb fegyverünk az Isten ígéje a biblia! Hirdessük, prédikáljuk azt hittel, meggyőző erővel s az Ur szolgálóihoz méltó szent lelkesedéssel. Hogy hitünket látva, a hitetlen is magába szálljon, Istenhez térjen s ölelje lelkéhez az evangéliumot, mely Istennek hatalma, minden hívőnek idvességére.

Legyen fegyverünk az egymást megértő, megbecsülő s minket egy egységes és erős táborba tömörítő igaz kartársi szeretet s vigyázzunk, nehogy csak egy percre is meglazuljon az közöttünk. Nem szabad felednünk, hogy széthuzva, szétagolva kis dolgokra is képtelenek leszünk, míg egyesült erővel nem remélt sikereket is kivivhatunk.

Végül — megértve a kor intő szavát — legyen állandó fegyverünk az oktatni, tanácsolni, segíteni kész jóindulat, nem csak a mi hitünk cselédei iránt, de kivétel nélkül minden emberekhez. Legyünk hű követői nagy Mesterünknek, ki széllyel járt, hogy mindennel jót tegyen! Legyünk socialisták is, demokraták is, de nem a mai álpróféták hamis tanai szerint, hanem a Krisztus Urunk szellemében. Aztán a szószékről is, a templomon kívül is, szóval az élet minden vonatkozásában győzzünk meg minden embert, barátainkat és ellenségeinket egyaránt arról, hogy igenis a lelkész szerepe, hivatása, munkája ugy az államban, mint a társadalomban nélkülözhetetlen.

Igy próbáljuk meg végig küzdeni a ránk váró nagy harcztot, úgy Isten segítségével talán talán győzni fogunk.

Kedves lelkésztársaimat a legmelegebben üdvözölve, a gyűlést megnyitom.

Értekezletünk a lelkesedéssel és hatalmas szónoki erővel előadott, lendületes megnyitó beszédért jegyzőkönyvi szives köszönetét fejezi ki és elismerésének azzal is kifejezést ad, hogy a beszédet — mint értekezletünk érzelmeinek hű megnyilatkozását — egész terjedelmében jegyzőkönyvébe iktatja.

2. Az elnöki előterjesztések során először is szívesen üdvözli elnökünk előkelő vendégeit s megjelenésükért gyűlésünk hálás és szeretetteljes köszönetét nyilvánítja. Majd tudomásul vétel végett bejelenti, hogy az O. R. L. E. kongresszusán — a múlt év őszén — értekezletünk nevében megjelent s azon részt vett több felsőborsodi lelkésszel együtt.

Tudomásul szolgál.

3. Molnár József emlékbeszédet olvas fel Szuhay Benedek elhunyt kartársunk felett, kinek elévülhetetlen érdemeit múlt évi értekezletünk jegyzőkönyvében (lásd 3. pont.) már megörökítettük.

A felolvasó oly mesteri kézzel, olyan hűséggel és igazsággal rajzolja meg s varázsolja elénk értekezletünk kimagasló tagjának életét, sokoldalú hasznos munkásságát, hogy a már behegedni kezdő sebek ismét felujultak, a felszáradó könnyek újból előtörték s vele együtt még egyszer el kellett siratnunk. A szemekben felcsillámló könnyek mutatták meg legjobban a szép megemlékezés igazi értékét. A régi iskolatárs az első osztálytól kezdve mindvégig — egészen a sirig — hű barát emlékezik itt meg a szerető szívű barátról és közvetlen melegséggel, szemtanúi hűséggel ismerteti meg velünk az ő gyermekségét, ifjúkora álmodozásait, férfikora küzdelmeit, egyh. irodalmi munkásságát és költészetét.

A meghatóan szép felolvasásért, mely szinte kegyeletes emlékünnepevényé tette gyűlésünket — értekezletünk nevében az elnök, a Szuhay család nevében pedig Varga Imre mondott szives köszönetet.

Bekerül tehát már az ő emlékezete is abba a gyászkötetési könyvbe — az emlékkönyvünkbe — melyben megható szép emlékbeszédeivel oly sok jelesünketől bucsuztatott el életében bennünket.

4. Bartha Gyula jelentést tesz egyházmegyénkben a múlt év folyamán végzett belmissziói munkálkodásról. Az adatok alapján örömmel állapítja meg, hogy belmissziói munkálkodásunkkal évről-évre, mind közelebb-közelebb igyekezünk vinni hiveinket, a reánk bízottakat, a végső cél az istenországa felé.

A nagy gonddal és figyelmel összeállított szép jelentést megköszönve, egész terjedelmében felterjeszti értekezletünk az egyházmegyére.

5. Svingor Jenő szabadelőadást tart „Uj veszedelmek és régi segítség a lelkipásztori munkában“ czimmel. Szépen folyó, szabatos előadásában rámutat az uj veszedelmekre, melyek alapja egy: a Mamman imádása. Ebből származnak a kevélység, az erkölcsi fegyelem meglazulása s a többi veszedelmek. Majd megemlékezik a szocializmus elfajulásáról, melynek főbüne ker. szempontból az, hogy nem ismernek megelégedést és könnyen akarnak megélni. Ezek után kifejti, hogy a mérközés elkerülhetetlen s nekünk is csoportosítani kell a hü sziveket, a Jézus embereit. Kérjünk erős hitet, Jézusért élni-halni kész, lángoló lelkesedést, mert ezek fognak a harcban felemelni és megtartani bennünket s így a végső győzelem a mienk lesz.

A képekben gazdag és részint az élet könyvéből, részint a való életből merített, példákkal illusztrált előadást mindvégig nagy szellemi élvezettel hallgattuk és szíves köszönetünkkel fejezzük ki elismerésünket az alapos tanulmányozást igénylő előadásáért.

6. Lőkös Sándor előadó bírálati előterjesztést olvas fel a küldött bizottság (Molnár J. Bartha Gy. Lőkös S. Varga I.) nevében. Jelentése szerint a ref. 400-ados évfodulóján mondandó egyházi beszéd és ima pályatételre egy pályamű érkezett — és sajnos — ez sem üti meg azt a mértéket, mely e szép és nagyszerű alkalommal tartandó beszédnél joggal megkívánható s így felsorolt hibái miatt részére a pályadíj nem adható ki.

Értekezletünk az előadó javaslatát elfogadja s munkálatáért szíves köszönetét nyilvánítja.

7. A pályatételeket kitzű bizottság javaslata alapján

értekezletünk jó reménységgel kitzűzi a következő pályatételeket:

1. Az általános békekötés alkalmára irandó egyházi beszéd szabadon választandó szöveg (textus) alapján.

Pályadij: Szentmártoni D. elnök adományából 50 kor., Kovács Béla adományából 20 kor. összesen: 70 kor.

2. Harctéren elesett hősök felett tartandó gyászbeszéd és ima. Pályadija: 50 korona.

3. Helyeselhető-e egyházunk szempontjából az egyház és állam szétválasztása? — Pályadija: 50 kor.

Beadási határidő: 1919. febr. hó 1.

8. Jegyző felolvassa a távollévő Elek József pénztáros jelentését az értekezlet vagyoni állapotárói, mely szerint:

Bevétel	1003 K 48 f.
Kiadás	89 „ 26 „
Pénzt. maradv.	<hr/> 914 K 22 f.

Jóváhagyólag tudomásul szolgál.

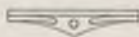
9. Több tárgy nem lévén, elnök a jelenlevők érdeklődéseért köszönetet mondva,

a gyűlést bezárja.

K. m. f.

Szentmártoni Dániel
értekezleti elnök

Varga Imre
értekezleti jegyző

Tartalom jegyzék.

1. A gyűlés megnyitása.
2. A gyűlés tartás engedélyezése.
3. Távollevők igazolása.
4. Esperesi jelentés tudomásul vétetik.
5. Elhunytaink emléke felujtattik.
6. Dr. Fáy Elemér t. b. világi aljegyzővé választatik.
7. A kondói lelkészi állásra Jakab István beerősítettik.
8. Jelentés a borsodszakácsi-i lelkész beiktatásáról.
9. Szavazathontó bizottság jelentése tudomásul vétetik.
10. Kerületi képviselők kiküldése.
11. Egyh. látogatási számvevőszék jegyzőkönyve felolvasztatik.
12. Belmissziói jelentés felterjesztetik (Lelk. ért. jegyzőkönyv.)
13. Segélyosztó bizottság jegyzőkönyve tudomásul vétetik.
14. Számvevőszéki jegyzőkönyv tudomásul vétetik.
15. Gyántári választmány jegyzőkönyve felolvasztatik.
16. Missziói bizottság jegyzőkönyve felterjesztetik.
17. Közalapi és nyugdíj kezelő jelentése tudomásul vétetik.
18. Botos József tanácsbíró lemondása nem fogadtatik el.
19. A termények és szolgáltatások tárgyában hozott konventi határozat a belhivatalnokok figyelmébe ajánltatik.
20. A tőkesegélyekről okmányokkal felszerelt számadás készítése elrendeltetik.
21. Tőkesegélyek a megállapítottól eltérő célra csak előzetes konventi engedély alapján használhatók fel.
22. Mályinkai lelkész erdő illetőség iránti kérelme teljesítettik.
23. A mályinkai egyház erdő ügye kedvezően elintéztetik.
24. A mályinkai egyház adásvételi ügyben további megfelelő eljárásra utasítottatik.
25. A parasznyi egyház alapítványszerű alapszabályai jóváhagyatnak.
26. A sajkóczai egyház alapító levele jóváhagyatik.
27. Nagy János s.-ecsegi egyháztag alapító levele jóváhagyatik.
28. A Felsőnyárádi egyház ingatlan öröklési ügyben további megfelelő eljárásra utasítottatik.
29. A rakacaszendi egyház kutépitési ügyének megvizsgálása küldöttségre bízatik.
30. A rakacaszendi lelkész fizetés-ügye küldöttségre bízatik.
31. A rakacaszendi „ „ „ „

32. A disznóshorváti egyház a hitoktatásról való gondolkodásra utasítatik.
33. Borsodszakácsi közhirdetésre ajánltatik.
34. A rudabányai tanító fizetés ügyében Barna Gyula t. b. kiküldetik.
35. A sajóvelezdi egyház ingatlan vásárlásra jóváhagyatik.
36. Az alacsikai egyház építkezési ügyben megfelelő eljárásra utasítatik.
37. Segélykérvények a segélyosztó bizottságnak kiadatnak.
38. A kondói harangozási ügy elintéztetik.
39. A martonyi-i egyház tőkesegély felhasználását igazoló jelentése felterjesztetik.
40. A kondói és damaki egyházak tőkesegély ügyében megfelelő eljárásra utasítatnak.
41. Csabai Ferencz ny. tanító kérvénye elutasítatik.
42. Tanácsbírói szakaszok beosztása.
43. Jegyzőkönyv hitelesítés.

Birósági ügyek.

1. A barczikai egyház és behivatalnokok közötti vitás fizetés ügy.
2. Kiss Gyula alacsikai tanító fegyelmi ügye.
3. Jeney Gyula nagybarczai tanító fegyelmi ügye.
4. Kovács Gusztáv bánhorváti tanító fegyelmi ügye.

Függelék.

Lelkészerterkezleti jegyzőkönyv.

